

СРЯДА, 15 ЮЛИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,05 ч.)

2. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола

*
* *

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, вчера литовският парламент гласува в подкрепа на закон относно хомосексуалността, осведомяването относно хомосексуалността и бисексуалността. Президентът на Литва вече беше отказал да подпише този закон. Той беше върнат в парламента. Този закон е в пряко противоречие с Хартата на основните права на Европейския съюз и с член 6, параграф 1 от Договора от Лисабон.

Призовавам Ви, г-н председател, от името на Парламента, да изразите протест срещу този закон в името на европейските ценности, тъй като Хартата на основните права, така, както е възпроизведена в Договора от Лисабон, предвижда забрана на дискриминацията по отношение на сексуалната ориентация, а този закон е проява на дискриминация срещу сексуалните малцинства.

От името на Парламента Ви призовавам да отправите писмено изявление до литовския парламент, в което да заявите, че този закон е в противоречие с общата идея на Европа.

(Ръкопляскания)

Председател. – Благодаря. Продължаваме с представяне на реда на работа.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, можете ли да ми кажете дали ще предприемете действия или не? Помоглих Ви да направите нещо, би следвало да ми кажете дали ще го направите или не. Това Ви попитах.

Председател. – Ще се информирам какво е приел парламентът на Литва и след това ще реша как да постъпя. Ще Ви държа в течение по този въпрос.

3. Ред на работа: вж. протокола

4. Резултати от Европейския съвет (18-19 юни 2009 г.) - мандат на чешкото председателство (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

- доклад на Европейския съвет и изявление на Комисията относно резултатите от Европейския съвет (18–19 юни 2009 г.)

- декларация на предходното председателство на Съвета относно чешкото председателство.

Бих искал да използвам възможността да приветствам с добре дошли министър-председателя на Чешката република, г-н Ян Фишер. Бих искал също така да приветствам сърдечно с добре дошли председателя на Европейската комисия, г-н Жозе Мануел Барозу.

Пред нас е декларацията на предходното председателство на Съвета относно мандата на чешкото председателство. Моля, позволете ми да кажа няколко думи в началото. Вчера официално открихме седмия мандат на Европейския парламент. Поверихте ми задачата, отговорността, голямата привилегия и честта да

председателствам Европейския парламент през следващите две и половина години. Бих искал днес, на втория ден, да ви благодаря най-сърдечно още веднъж, да ви благодаря за доверието, което ми оказахте. Ще направя всичко, за да ви убедя, че решението ви е било правилно.

През първата половина на 2009 г. председателството беше в ръцете на втора държава от групата, която се присъедини към Европейския съюз едва преди пет години. По този начин имаме възможност все повече да се обединяваме и сближаваме. Съзнаваме, че това беше трудно председателство поради кризата, както и поради енергийните проблеми. Имаше криза и в Газа. Проведохме и изборите за Европейския парламент. Както ви е известно обаче, по време на избори за Европейския парламент има по-слаба връзка между председателството, Парламента и Европейската комисия. Днес искаме да чуем как предходното чешко председателство гледа на изминалите шест месеца и какви изводи и съществени преценки е формулирало за онова, което следва да сторим в близко бъдеще.

Ето защо искам да поканя министър-председателя на Чешката република да вземе думата и да представи становището на председателството относно изминалите шест месеца и относно онова, което следва да се случи в близко бъдеще.

Ян Фишер, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, за мен е голяма чест, че имам възможност да ви приветствам при откриването на петгодишния ви мандат. Чешкото председателство приключи и новият Европейски парламент е съвсем в началото на своята дейност. Бих искал да се възползвам от тази възможност, за да ви поздравя за избирането ви и за това, че гласоподавателите във вашите страни са ви възложили да ги представлявате в този важен европейски орган. Поздравявам г-н Jerzy Buzek за избирането му за председател на Европейския парламент, наред с всички заместник-председатели, избрани вчера, и желая на всички ви успех във важните ви дела и в изпълнението на всичките идеи, с които започвате работата си в Европейския парламент.

Чешката република изготвя отчет за шестмесечното си ръководство на Европейския съвет пред Парламент, различен от действащия при поемането на тази й роля. Това, разбира се, не променя нищо по отношение на собствената ни оценка за нашето председателство. Напротив, считам, че това е по-скоро утвърждаване на приемствеността в европейската политика. По същия начин, като насочи усилията си към преодоляване на последиците от световната икономическа криза и на проблемите, свързани с енергетиката и енергийната сигурност, новото шведско председателство ще продължи да изпълнява две от основните задачи, с които се занимавахме ние. Първата половина на тази година ще остане в историята на Европейския съюз като период на тежки изпитания, произтичащи от сложна икономическа и политическа ситуация. Предвиждахме някои от тези изпитания, и по-конкретно продължаващата и вече достигнала фаза на зрялост икономическа криза и необходимостта от завършване на институционалната реформа на Европейския съюз. Други бяха неочаквани, а някои – напълно неочаквани като конфликта в Газа и кризата с доставките на газ от Русия още в първите часове на чешкото председателство. След това, разбира се, способността ни да осъществяваме председателството беше поставена на изпитание поради събития на вътрешнополитическата сцена при смяната на правителството на Чешката република, точно когато бяха изминали две трети от периода на председателството. За разлика от много хора, аз не считам, че политическата криза в Чехия е навредила сериозно на Европейския съюз като цяло, въпреки съгласието ми, че падането на правителството беше злочесто събитие. Независимо от всичко, изразявам твърдо убеждение, че се справихме без колебания с административното управление на нашето председателство и че успяхме, в рамките на целия шестмесечен период да изпълним приоритетите си – планираните задачи, произтичащи от дневния ред на Европейския съюз – и да се справим с неочакваните актуални проблеми последователно и с пълна ангажираност. Това се дължеше и на факта, че всички специализирани екипи в Чехия продължиха да работят с пълна всеотдайност, лоялност и стопроцентов професионализъм. Дължеше се и на това, че чешкото председателство получи пълна подкрепа от Комисията след смяната на правителството. Имах привилегията лично да се възползвам от помощта на председателя на Комисията Жозе Мануел Барозу и да получа силна подкрепа по онова време – ако ми позволите тук да добавя лична нотка – и от представителите на различни държави-членки. В онзи момент това беше огромна помощ както за чешкото правителство, така и лично за мен.

Бих искал да отбележа, че няма да се впускам в каквито и да било философски или политически анализи. Не искам да преценявам политическите измерения или убедителността на ръководството на Европейския съюз въз основа на големи и малки страни, на стари и нови страни, или на предимствата и недостатъците на политическите и бюрократични правителства в държавата, поела председателството. Ще оставя това на други, а за останалото ще кажа само, че за един сносен и непредубеден анализ е необходима известна дистанция и абстрахиране от емоциите и краткосрочните интереси. От сега нататък ще избягвам високопарните слова и патоса. Вместо това предпочитам да се съсредоточа върху голите факти, подкрепени, където е необходимо, от статистически данни – тъй като, в крайна сметка, статистиката е била моя професия, а може би и моя страст,

през целия ми живот – или върху онова, което Томаш Гариг Масарик, първият президент на Чехословакия, наричаше малките ежедневни задачи. Както знаете, Чешката република формулира основните приоритети на своето председателство като „трите Е-та“: икономика, енергийна политика и ролята на Европейския съюз в света. Считам, че обстоятелствата ясно показаха, че това бяха много актуални, състоятелни теми и че тяхната състоятелност по никакъв начин не се ограничава до първата половина на 2009 г. Това са области, в които ще са необходими обединените усилия на всички ни и в бъдеще, за да може Съюзът да отстоява позициите си дори в моменти на нестабилност и да подпомага своите граждани – което е главната причина за неговото съществуване. Това са приоритети, които поставят на изпитание идеята за интеграцията и показват на практика доколко сме верни на ценностите, съществуващи от зараждането на Общността и определящи Европа като обща зона на свобода, сигурност и просперитет. Избрахме мотото „Европа без бариери“, за да дадем символичен израз на усилията в това отношение. Икономическата криза подложи на изпитание до краен предел предаността ни на идеята за интеграцията и придаде още по-актуална значимост на девиза на чешкото председателство. Резултатите от множеството обсъждания, проведени през последната половин година, и заключенията на Европейските съвети показват, че 27-те държави-членки издържаха това изпитание с пълен успех. По време на чешкото председателство загърбихме протекционизма и постигнахме съгласие по общ и съгласуван подход за справяне с последиците от кризата както в контекста на Европейския съюз, така и на международната сцена.

По същия начин успяхме да изпълним една задача, която мнозина считаха извън нашите способности – проблема с институционалната реформа. Самата Чешка република доведе до успешен край ратификацията на Договора от Лисабон от двете камари на парламента. Това беше ясен и убедителен израз на политическа воля, който създаде възможност за надеждно решаване на въпроса с предоставянето на гаранции на Ирландия. Изразявам твърдо убеждение, че в резултат на гаранциите, договорени по време на юнския Европейски съвет, има голяма вероятност Ирландия също да завърши процеса на ратификация на Договора, за да може той да влезе в сила в края на 2009 г. Чешкото председателство възприе също така сериозен подход спрямо една задача, свързана с избора на настоящия нов Европейски парламент, а именно поставяне на началото на процеса на назначаване на Комисия за следващия законодателен период: 2009–2014 г. По време на юнския Европейски съвет беше постигнат ясен политически консенсус относно кандидатурата на Жозе Мануел Барозу за председател на следващата Комисия. Предоставянето на правомощия на чешкото председателство и на следващото шведско председателство да провеждат разговори с Европейския парламент създава предпоставки за запазване на институционалната приемственост. Като цяло чешкото председателство успя да постигне поредица от конкретни резултати или осезаем напредък във всичките три приоритетни области. В законодателната сфера бяха успешно завършени преговорите по над 80 конкретни мерки, предимно благодарение на тясното сътрудничество с държавите-членки и с институциите на Европейския съюз, и по-конкретно с Европейския парламент. Поредица от забележителни успехи бяха постигнати и извън законодателната област, включително справянето с външнополитическата и енергийната криза в началото на годината, отхвърлянето на протекционистските тенденции, решителните мерки в подкрепа на европейската икономика, стъпките в посока към диверсификация на енергийните доставки и опазване на климата и резултатите от преговорите с ключови партньори в Европейския съюз.

Що се отнася до отделните приоритети, най-важната задача в икономическата област беше да се преодолеят последиците от глобалната криза и да продължи изпълнението на Европейския план за икономическо възстановяване като един от основните инструменти за връщане към икономически просперитет. Справихме се и по отношение на одобрените мерки за стабилизиране на банковия сектор. Мерките, които приехме, са ефективни. Чрез гаранции и рекапитализация държавите-членки предоставиха на банките потенциална помощ, възлизаща на над 30% от brutния вътрешен продукт на Европейския съюз. Чрез постигнатия компромис относно пакета от 5 милиарда евро за проекти в областта на енергетиката и високоскоростния интернет, както и мерките за проверка на ефективността на Общата селскостопанска политика беше изпратено положително послание от страна на пролетния Европейски съвет. Споразумението за приноса на държавите-членки на Европейския съюз към заема от 75 милиарда евро в подкрепа на ресурса на Международния валутен фонд беше от решаващо значение по отношение на усилията за преодоляване на световната икономическа криза. По време на чешкото председателство Европейският съюз, със силната подкрепа на Комисията, допринесе съществено за отличната подготовка и успешното протичане на срещата на високо равнище на Г-20 в Лондон, чийто резултат беше споразумение относно съществено увеличаване на ресурса на МВФ и относно средствата, изплащани чрез други международни институции за преодоляване на последиците от глобалната икономическа рецесия. Европейският съюз си осигури и силна позиция по време на срещата на високо равнище благодарение на общите заключения, приети на пролетното заседание на Европейския съвет. По този начин той потвърди амбицията си да бъде силен участник в световните събития. Както вече казах, всички мерки за преодоляване на кризата по време на чешкото председателство трябва да се разглеждат на фона на съвместното и недвусмислено отхвърляне на протекционизма.

В областта на законодателните мерки чешкото председателство успя да постигне консенсус в рамките на плана за възстановяване относно възможността за прилагане на намалени ставки на данъка върху добавената стойност за трудоемки услуги, предоставяни на местно ниво. Това споразумение допринася съществено за поддържането на заетостта в най-уязвимите отрасли на икономиката и би трябвало да подпомогне по-конкретно малките и средните предприятия. Промените в регулирането на финансовите пазари и в пазарния надзор представлява цяло направление в усилията за преодоляване на настоящата финансова и икономическа криза. По време на чешкото председателство беше постигнат голям напредък във възстановяването на доверието. Завършихме преговорите по всички основни проекти на законодателни актове, които председателството определи като свои цели. Най-важните сред тях са директивата „Платежоспособност II“ в областта на застраховането, регламентите за рейтинговите агенции и други. В хода на трудните, но интересни разисквания относно регламентирането и надзора на финансовите пазари беше постигнато споразумение за основните елементи на реформата, които следва да осигурят стабилност на равнище на държава-членка и на равнище на отделните финансови институции и за техните правила. На юнския Европейски съвет беше потвърдена посоката, възприета от Комисията. Изразената подкрепа за плановите на Комисията би трябвало да доведе до разработката на конкретни предложения за законодателни актове, които да бъдат одобрени през есента на тази година.

Енергийната политика, вторият приоритет на чешкото председателство, беше подложена на тежко изпитание още в първите дни на председателството. Същевременно разбрахме, че не винаги е разумно да се търсят решения *ad hoc* на проблемите, свързани с енергийните кризи, тъй като приблизително на всеки шест месеца избухва по една криза. По-скоро е необходимо да приемем системни мерки, за да се гарантира сигурността и стабилността на Европейския съюз по отношение на енергийните доставки. По време на чешкото председателство предприехме стъпки за укрепване на енергийната сигурност, като съсредоточихме вниманието си върху дейности, които ще увеличат диверсификацията на енергийни източници и маршрути за доставка чрез така наречения южен коридор. Подкрепата за енергийната ефективност, заложена в преразгледаните разпоредби относно Европейския фонд за регионално развитие, също допринася значително за енергийната сигурност. Тя дава възможност за инвестиране на финансови средства за повишаване на енергийната ефективност и за използване на възобновяеми енергийни източници в жилищни сгради. Така се осигурява връзка с шведското председателство, което е определило енергийната ефективност като един от основните си приоритети. И тук е очевидна приемствеността, която е необходима за функционирането на целия Европейски съюз. Не на последно място, Съветите през март и юни изцяло потвърдиха, че не би било разумно да се откажем от амбициозните си цели за намаляване на емисиите от парникови газове и за финансиране на мерките за смекчаване и адаптиране в развиващите се страни. Същевременно определихме ясни приоритети и цели, които трябва да бъдат изпълнени преди провеждането на конференцията на ООН за изменението на климата в Копенхаген през декември тази година, за да може Европейският съюз да защити позицията си като лидер по отношение на изменението на климата.

Третият приоритет – или, ако предпочитате, третото „Е“ – на чешкото председателство се отнасяше до Европейския съюз в света и събитията ясно показаха колко е важно Европейският съюз да развива и следва обща външна политика. Имаше достатъчно доказателства в това отношение по време на чешкото председателство. Макар че Европейският съюз успя да разреши успешно кризата с газа благодарение на единството си, втората криза от началото на годината – кризата в Газа, отново показа, че ако Европейският съюз иска да бъде истински световен играч, той трябва да се научи да говори с един глас. И двете кризи възникнаха по време на едно председателство, което показва, че въпросът за това, кой на практика оглавява Европейския съюз не е толкова важен, колкото единството на всичките двадесет и седем държави-членки. Чешкото председателство успя да постави началото на проекта „Източно партньорство“, който е продължение на политиката на добросъседство, този път в източна посока. Основният външен приоритет на чешкото председателство беше да продължи процеса на разширяване на Европейския съюз. Това включваше главно европейска перспектива за страните от Западните Балкани. Поради положението в региона, председателството разполагаше с ограничени възможности за маневриране. Въпреки временното прекратяване на преговорите за присъединяване с Хърватия обаче, беше постигнат напредък в процеса на либерализиране на визовия режим. Представих кратко и делово изложение на приоритетите на чешкото председателство и тяхното изпълнение. Разбира се, на разположение е по-подробна информация, а сега самият аз съм на разположение, за да отговоря на вашите въпроси и коментари.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, г-н министър-председател, госпожи и господа, първото пленарно заседание на един новоизбран Европейски парламент е уникален политически момент. То поставя началото на законодателен период, който ще окаже влияние върху ежедневието на стотици милиони европейски граждани и на съдбата на един цял континент.

Бих искал искрено да поздравя всички току-що избрани членове на Европейския парламент. Вашето присъствие в тази пленарна зала е резултат от най-забележителната проява на транснационална демокрация, организирана някога в света. Пожелавам ви пълен успех по време на вашия мандат.

Предизвикателствата, пред които е изправена Европа, както и тези, с които тя ще трябва да се заеме през идните няколко години, са огромни. Първо, налице е икономическата и финансова криза, която изисква от нас да продължим системните съгласувани действия, които сме предприели. Кризата има и социална цена, която е най-важния ни приоритет. В ход е борбата срещу изменението на климата и преходът към „зелена“ и устойчива икономика, който ни насочва в политическа посока, която трябва да следваме.

Всички тези предизвикателства откритояха също току-що приключилото чешко председателство. Бих искал да поздравя министър-председателя г-н Фишер и неговия предшественик Мирек Тополанек за резултатите, постигнати по време на един изключително труден етап. Благодаря на тях и на целия им екип за отличното им сътрудничество, въпреки някои вътрешнополитически трудности.

Бих искал също така да изтъкна политическата значимост на това чешко председателство. За пръв път държава, която само преди няколко години беше членка на Варшавския договор, пое ръководството на европейския ни проект за свобода и солидарност. Това е много важен момент, който показва степента на напредъка в нашата Европа.

По време на чешкото председателство успяхме да постигнем някои внушителни практически резултати: приети бяха 54 текста по процедурата на съвместно вземане на решения. Бих искал да спомена по-конкретно споразумението относно широк набор от мерки за регулиране на финансовите пазари и относно 5-те милиарда евро в контекста на Европейския план за възстановяване, а всички вие сте много добре осведомени за тежката битка, която ние, Комисията и Парламентът, трябваше да водим, за да постигнем това. Бих споменал и прегледа на Фонда за приспособяване към глобализацията. Приветствам развитието на вътрешния енергиен пазар както и на вътрешния транспортен пазар.

Във всички тези области имаше амбициозни предложения от Комисията, които бяха подкрепени от Парламента. Приветствам единодушната подкрепа на последния Европейски съвет за пътната карта, която Комисията предложи по въпроса за надзора на финансовите пазари. Сега имаме амбициозен консенсус, за който никой не би могъл да се надява преди няколко месеца, когато свиках група експерти на високо равнище под председателството на г-н de Larosière. Това ще ни позволи да застанем начело на реформата в международната финансова система. Още повече че именно в този дух премина участието ни в срещата на Г-20 в Лондон, предизвиквайки вземането на много важни решения.

Извън законодателната си дейност чешкото председателство успя да се изправи и срещу предизвикателства от политически характер, някои от които бяха изключително деликатни, наистина изключително сериозни. Трябваше да се справим с газовата криза между Украйна и Русия, която отново подчерта необходимостта Европа да укрепи енергийната си сигурност. През последните шест месеца постигнахме значителен напредък, например като разработихме Балтийския план за свързване на енергийните системи.

Онзи ден присъствах на церемонията по подписването на споразумението за проекта „Набуко“ между Турция и четири от нашите държави-членки – Австрия, Унгария, България и Румъния, в присъствието на много страни, от които се надяваме да внасяме газ в бъдеще. Това е истински европейски проект и аз се гордея, че Комисията успя да го улесни, тъй като беше признато, че тази роля е от съществено значение за всички участници.

(EN) Г-н председател, по време на чешкото председателство настъпиха много важни развития във връзка с Договора от Лисабон. На последния Европейски съвет беше постигнато съгласие по необходимите гаранции, които позволяват на ирландското правителство да свика втори референдум, след като получи пълни уверения, че на опасенията, изразени от ирландския народ, е обърнато необходимото внимание. Нека не забравяме, че отново по време на чешкото председателство чешкият Сенат окончателно завърши парламентарната ратификация, с което общият брой на държавите-членки, завършили процеса на парламентарно одобрение, достигна 26.

Чешкото председателство вече предаде щафетата на шведското председателство, но предизвикателствата, пред които е изправена Европа, продължават да съществуват и излизат далеч извън полето на действие на едно единствено председателство.

Европейският проект винаги е бил дългосрочен. Отбелязваме напредък, когато работим като екип. Както подобава на един екип, всеки член е изключително важен за постигането на успех: както Съветът, така и Комисията, и Парламентът играят важна роля в осъществяването на общите ни европейски амбиции в служба на гражданите на Европа.

Тази Европа, която трябва да продължим да градим заедно, е една силна Европа, отворена Европа, Европа на солидарността. Това е Европа, която предлага максимални възможности на своите граждани; Европа, която се основава на континенталното си измерение и извлича максимална полза от потенциала на вътрешния си пазар, който е толкова важен за потребителите и за малките и средните предприятия; Европа на знанията и иновациите; Европа, която зачита околната среда и гарантира енергийната си сигурност; Европа, която осъществява връзка с други субекти на глобалната сцена в дух на партньорство, за да могат заедно да се справят с общите предизвикателства.

В условията на настоящата световна криза повече от всякога се нуждаем от силна Европа – а силна Европа означава обединена Европа, готова да поеме и моделира съдбата си. Нека работим заедно – Парламент, Съвет и Комисия – за да покажем, че очакванията на европейските граждани са в безопасност в нашите ръце, че тяхното желание за свобода, справедливост и солидарност няма да бъде пренебрегнато.

(Ръкопляскания)

Ádám Kósa, *от името на групата PPE*. – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, дълбоко съм развълнуван от това, че стоя тук, в Европейския парламент, като първият глухоням човек, който има възможност да се обърне към вас на майчиния си унгарски жестомимичен език. Правя го не само заради себе си и заради обществото на глухонемите хора, но и заради всеки човек в неравностойно положение. Вече започвам да чувствам, че принадлежа към Европейска общност, в която дори малцинствата могат да постигнат успех. Достатъчно е да посочим като пример Робер Шуман, който беше от Елзас-Лотарингия и който успя да стане основоположник на Европейския съюз преди 50 години. За съжаление, в края на мандата на предходното чешко председателство на Европейския съюз се случиха събития, към които също така бих искал да привлека вниманието на новото шведско председателство на Съюза. Преди две седмици словашкият парламент прие нормативен акт, който значително ще ограничи правата на малцинствата, живеещи в тази държава, да използват собствения си език. Като човек, използващ жестомимичния език, чувствам че е мой дълг да защита правата на хората в Европа да използват собствения си език, както и да подчертая важността на този въпрос. Това е причината, поради която ще работя тук, в Европейския парламент. Искам обаче да отправя послание към всеки европейски гражданин. Бих искал една Европа, в която на всеки се гарантира правото да изживее живота си пълноценно и да реализира потенциала си. Бих искал една Европа, в която глухонемите хора, представлявани от мен или от който и да било човек с увреждания, действително ще се ползват с равни възможности. Бих искал да изкажа специални благодарности на г-н Joseph Daul, председател на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), за това, че ми предостави възможността да се обърна към вас на този специален ден. Това показва също, че в Европа наистина се зачитат многообразието, толерантността и равните възможности.

Libor Rouček, *от името на групата S&D*. – (CS) Г-н министър-председател Фишер, г-н председател на Комисията Барозу, госпожи и господа, през януари тази година предупредих уважаемите присъстващи в залата, че мандатът на чешкото председателство няма да е лек и че вероятно ще бъде белязан от голяма нестабилност. Причината за опасенията ми беше нестабилността в рамките на коалицията на чешкото правителство, разногласията между правителството и опозицията и споровете между правителството и президента. Бих искал накратко да кажа, че речта на чешкия президент Вацлав Клаус пред тази зала, за съжаление, потвърди опасенията ми за нестабилност, като показва, че председателството наистина щеше да бъде белязано от нестабилност, и то не само чрез сриването на правителството. Въпреки това, в някои отношения бяха постигнати успехи през шестте месеца, а в други успехите бяха по-малко. Като положителен аспект ще спомена енергийната политика, за която стана въпрос по-рано. Смятам, че Чешката република се справи много добре с решаването на кризата с газа през януари тази година. Подписването на споразумението „Набуко“, споменато тук от г-н Барозу, беше също резултат от работата, извършена от чешкото председателство. За съжаление, действията за справяне с икономическата криза не оправдаха очакванията на Европа и на Европейския парламент. Нека си припомним речта на бившия чешки министър-председател г-н Тополанек, в която той изпрати по дяволите американския президент Обама, заедно с икономическата му политика.

Въпреки това, в заключение бих искал да благодаря на министър-председателя г-н Фишер, по-конкретно за това, че спаси чешкото председателство. Доказателство в това отношение е срещата на високо равнище през юни, тъй като целият дневен ред на срещата беше изпълнен успешно. Бих искал да благодаря и на стотиците чешки длъжностни лица не само в Брюксел, но и във всички чешки министерства. Според мен те се справиха много добре и професионално със своята работа и не могат да бъдат държани отговорни за случилото се на чешката политическа сцена.

Alexander Graf Lambsdorff, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, позволете ми най-напред да Ви поздравя по случай избирането Ви. Пожелавам Ви успех през следващите две години и половина. Дори успях да разбера последното Ви искане да спазваме времето ни за изказвания без да използвам слушалки.

Г-н министър-председател, мандатът на Вашия предшественик не започна нито леко, нито положително. Акцентът беше съвсем правилно поставен върху енергетиката, икономиката и външните отношения, но както често става в живота, случващото се в действителност понякога се различава много от онова, което сме планирали. В случая с конфликта в Газа председателството на Съвета предприе бърза намеса, без преди това да е постигнато съгласие по общ европейски подход. В спора за Газа между Русия и Украйна милиони хора мръзнеха, преди вашето правителство да се намеси като посредник и да постигне много успешни резултати.

Въпреки критиките имавте успех и в други области. Трайно постижение на чешкото председателство е това, че Европейския съюз не направи грешката да изпадне в протекционизъм, какъвто беше случаят през 30-те години на 20-и век. Това беше и все още е реална опасност. По този въпрос председателството зае ясна позиция, подкрепена по-конкретно от члена на Комисията, отговарящ за въпросите на конкуренцията. Много хора искат да използват кризата, за да насърчават нов икономически национализъм. Това би било катастрофално. Според либералите и демократите начинът за постигане на растеж и просперитет е чрез свободна и лоялна конкуренция, както е предвидено в Договора.

Но за да приемат свободната конкуренция, нашите граждани искат и трябва да са сигурни, че правилата са едни и същи за всички. Нарушаването на конкуренцията, възбраните, преференциите за собствените национални дружества на дадена държава – всичко това ще доведе не до край на кризата, а директно до задънена улица. По време на председателството си Чешката република като нова държава-членка с право трябваше да призовава към ред много от старите държави-членки, което, за съжаление, беше необходимо, като се има предвид, че вътрешният пазар не трябва да се подкопава и правилата трябва да се спазват.

В крайна сметка Чешкото правителство се оказа безпомощно пред постоянния тормоз от Пражкия замък и вота на недоверие. Падането му в средата на председателския му мандат беше безпрецедентно. Цяла Европа гледаше с изумление към Прага. С този ход чешката политическа класа направи лоша услуга както на собствената си държава, така и на Европа.

Но Вие, г-н министър-председател, показахте, че в политиката, точно както във футбола, един мач може да бъде обърнат дори без да се извършват смени, докато се стигне до продължението. По време на Европейския съвет през юни беше определен курс на преразглеждане на надзора върху финансовите пазари. Сега Комисията има за задача решително да придвижи тази инициатива напред. Вие договорихте гаранциите за Ирландия, така че, надяваме се, референдумът на 2 октомври да бъде успешен. Държавите-членки постигнаха официално съгласие относно кандидата за длъжността председател на Комисията и по този начин изпълниха едно важно искане на нашата група.

Г-н министър-председател, Вие лично свършихте работата си добре и си спечелихте голямо уважение. Но първото чешко председателство вероятно няма да заеме мястото в учебниците по история, на което всички ние се надявахме. Онова, което въпреки всичко би трябвало да запомним, е вашето мото: „Европа без граници“.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, г-н министър-председател, г-н председател на Комисията, не е лесно да се направи оценка на напредъка, който трябваше да бъде постигнат по време на чешкото председателство. Положих много усилия, за да го сторя от името на моята група, но онова, което искахме да видим – а именно как чешкото председателство се справя успешно с предизвикателствата – на практика не се случи.

По отношение на икономическата криза, когато отново се съберем тук през септември след лятната почивка, ще сме обсъждали изискваното ново регулиране на финансовите пазари в продължение на цяла година, но на практика няма да сме постигнали никакъв напредък в това отношение. Направени бяха много изявления, чийто замисъл беше да се успокоят гражданите, но в действителност не се върши много.

По отношение на икономическата криза, Европейският план за възстановяване – изпитвам почти неудобство от толкова честото му споменаване – всъщност е само символична програма, която ни дава възможност да говорим за планиране на възстановяването на Европа, но която е лишена от всякакви реално съдържание. Тя възлиза едва на 5 милиарда евро, а е налице и дребнав спор за това, как следва да се използват тези 5 милиарда евро. Не смятам, че това е нещо, с което би трябвало да се гордеем. Една програма, над която се трудихме упорито, а именно последователна програма за енергийна ефективност в Европа, благодарение на която биха се запазили милиони работни места, не беше действително разглеждана.

Сега преминавам към кризата с климата, като едва ли е необходимо да отправям искане към „зелените“ политици да оценят политиката в тази област. Иво де Бур, най-високопоставеният служител на ООН по въпросите на изменението на климата и Бан Ки-мун ни внушиха, след последната конференция в Бон, че всички държави по света, които претендираха за водеща роля в тази глобална политика за преодоляване на кризата с климата, далеч не са успели да направят това, което е реално необходимо. Ако вземем европейската енергийна политика като мярка за онова, което ние, като европейци, сме готови да направим, не считам, че наистина можем да разглеждаме постоянно конкуриращата се стратегия, която беше така очевидно прилагана във връзка с проектите „Северен поток“ и „Набуко“, като отправна точка за една обща европейска енергийна политика, ориентирана към бъдещето.

Защо е така? Какви са причините за това? Считам, че критиките в това отношение не трябва да са насочени към Вас г-н Фишер. Държавата, която председателят на моята група, г-н Cohn-Bendit, посети, носейки в раницата си европейското знаме, за да може да го даде на председателя, беше в действителност слаба. И за съжаление, г-н Барозу, въпреки, че често се говори за Вашата сила, къде беше тази сила в моментите на слабост на това председателство на Съвета? Не видяхме никакви доказателства за нея.

(Ръкопляскания)

Jan Zahradil, *от името на групата ECR.* – (CS) Г-н министър-председател, г-н председател на Комисията, за мен е голяма чест че имам възможността днес да застана тук като първия оратор от множеството нови групировки на европейските консерватори и реформатори, а също и като член на Европейския парламент от Чехия да говоря за чешкото председателство. Аз обаче ще говоря като член на Европейския парламент, а не само от ограничена, национална гледна точка. В същото време ще се изкажа като представител на моята група и затова ще взема предвид политическите й приоритети. Вече имах възможност да се изкажа по време на пленарното заседание през януари, когато чешкият министър-председател, г-н Тополанек, представи тук приоритетите на чешкото председателство, изказвам се и днес, когато чешкият министър-председател Фишер предава доклада за постигнатото от Чешката република. Не случайно споменавам това. Бих искал да привлека внимание към факта, че чешкото правителство успя да запази както политическата, така и организационната приемственост на председателството, въпреки падането на правителството, което беше резултат от действието на чисто вътрешнополитически фактори. В този момент бих искал да изразя силното си одобрение за тона на речта на министър-председателя, защото той беше същият като тона на самото чешко председателство – делови и ориентиран към резултатите. По мое мнение, някои от критичните оценки се основаваха на субективните чувства на определени европейски представители или медийни фигури и с нищо не допринесоха за високо цененото ни европейско сближаване, като вместо това принадлежаха към частни политически кампании, насочени към национални аудитории.

Сега бих искал да се спра на трите приоритета на чешкото председателство. Във връзка с икономиката искам отново да подчертая, че Чешката република успя да пресече застрашителна вълна от национални протекционистки мерки, които биха оронили сериозно основните ценности на европейската интеграция, и по-конкретно принципите на обединения единен пазар. По отношение на енергийната политика, въпросът за сигурните и устойчиви доставки за енергийния сектор се оказа добре подбрана тема. В първите дни на чешкото председателство беше успешно предотвратена неминуема криза с газовите доставки, като се има предвид, разбира се, че за постигането на какъвто и да било истински напредък по този въпрос ще са необходими дългосрочни стратегически мерки, включително диверсификация на доставките и либерализация на вътрешния енергиен пазар. От символичната перспектива на другата цел – международните отношения на Европейския съюз, бих искал да подчертая срещите на високо равнище с големи световни играчи, с други думи срещата на високо равнище Европейски съюз – Съединени американски щати, на която отново беше потвърдено огромното значение на трансатлантическите взаимоотношения, както и срещата на високо равнище Европейски съюз – Русия и срещата на високо равнище Европейски съюз – Китай. Бих искал също така да подчертая голямото значение на инициативата „Източно партньорство“ и на нейното изпълнение. В заключение, считам, че като цяло чешкото председателство може да се обобщи като доказателство, че средноголемите държави и така наречените нови държави-членки могат да се справят с тази роля с чест и на високо ниво.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа KRATSA-TSAGARPOULOU

Заместник-председател

Miloslav Ransdorf, *от името на групата GUE/NGL.* – (CS) Бих искал да кажа, че в действителност чешкото председателство беше спасено от правителството на г-н Фишер и от самия г-н Фишер. Искам да подчертая, че председателството съвпадна с двадесетата годишнина от политическите промени, които медиите характеризират като освобождение, но за нас това бяха също и двадесет години на неизпълнени обещания,

тъй като в Чешката република нивото на компетентност на администрацията в работата с обществеността рязко се влоши. Бих искал също така да кажа, че от тази гледна точка правителството на г-н Фишер беше приятна изненада. Той е министър-председател и човек, който отказва да си служи с лъжи. Името му привлече вниманието ми за пръв път, когато той се обяви против фалшифицирането на статистически данни в Чешката република. Той е човек, който избягва високопарни слова като тези, които сме чували тук по време на мандата на различни председателства, и чиито действия са добре обмислени. Според мен е чудесно, че най-после човек като него застана начело на чешкото председателство. Тъй като сега отбелязваме 500 години от раждането на Калвин, който е роден във Франция на 10 юли 1509 г., бих искал да кажа, че единственото нещо, което наистина ще ни спаси в това тежко положение с две кризи... (*Председателят отнема думата на оратора*)

Nigel Farage, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-жо председател, чешкото председателство се придържаше към един до болка познат модел – приемственост, още от същото, продължаващата мания с изменението на климата и продължаващия стремеж към ново законодателство. Казахте, че при това председателство е работено по законодателство в 18 нови области и изглежда се гордее с това. Аз бих помислил, че е време да направим няколко крачки назад и да си кажем, че това, с което разполагаме в Европейския съюз, е модел на свръхрегулиране, който не ни е особено полезен в момент на дълбока рецесия.

И още по статуквото. Вие подкрепихте идеята за манипулативното издигане на кандидатурата на г-н Барозу като сигурна без какъвто и да било истински конкурс, но мен най-много ме заинтригува въпросът с Договора от Лисабон. Вие ратифицирахте Договора чрез камарите на собствения Ви парламент, без, разбира се, да се помисли за провеждане на референдум, чрез който хората в собствената Ви държава да изразят своето мнение. Но истински интересната част за мен е тази, свързана с Ирландия. Казахте, че сте искали да има убедителна политика по отношение на Ирландия във връзка с нейния втори референдум, поради което сте изготвили тези гаранции, които вече са факт – гаранции за правото на живот, за данъчното облагане, за сигурността и отбраната.

Този документ няма никаква правна сила. Той не си струва и хартията, на която е написан. Вие сте автор на позорен опит да се измамат ирландците да гласуват в подкрепа на Договора от Лисабон на предстоящия им референдум. Разбира се, в това отношение сте получили подкрепата на г-н Барозу. Той никога не зачита резултатите от демократични референдуми, независимо дали се провеждат във Франция, Нидерландия или Ирландия. Казва, че трябва да ги игнорираме, че трябва да продължим. Всичко се свежда до властта. Всичко се свежда до това той и институциите на Европейския съюз да се сдобият с по-голяма власт за сметка на държавите-членки. Надявам се ирландците да кажат на всички ви къде да вървите по време на втория референдум на 2 октомври – и твърде вероятно е да го сторят!

(*Спесени реакции*)

Аз обаче не желая да бъда злонамерен, защото имаше един прекрасен, светъл, извисяващ момент по време на чешкото председателство, момент, в който всички ние, които вярваме в националните държави, които вярваме в демокрацията, които истински вярваме във принципите на правовата държава, можахме да влезем в тази пленарна зала и да се почувстваме, за пръв път в моя живот, горди от това, че сме част от Европейския парламент. Разбира се, става въпрос за посещението на Вацлав Клаус. Какво прекрасно слово произнесе той: влизайки в тази пленарна зала и ни казвайки няколко домашни истини и посочвайки, че европейските парламентаристи и лидери не се вслушват в казаното от европейците – при което 200 души от вас станаха и излязоха от залата. Така че, поне заради Вацлав Клаус, сме ви много благодарни за последните шест месеца.

(*Ръкопляскания*)

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Г-жо председател, бих искал само да задам един въпрос. Не че отправям критика, но позволено ли е да има знамена в пленарната зала?

(*Възражения. Г-н Farage вдига знамето на Обединеното кралство.*)

Защото, ако е позволено, бих искал днес да поставя тук европейското знаме, ако може.

(*Г-н Барозу поставя европейско знаме на своята банка. Ръкопляскания.*)

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-жо председател, няма съмнение, че от гледна точка на европейската интеграция е добре, че Съвета се председателстваше от една от новите държави в Европейския съюз, в този случай Чешката република. Не така благоприятен обаче беше хаосът, като отговорност за попадането ни в него отчасти носи председателството.

Разбира се, едва ли можехме да очакваме съвършенство от една нова държава с малък опит в европейските дела, но можехме да очакваме поне минимална степен на чувствителност. За скандала с произведенията на

изкуството в началото на председателството не можеше да се обвини правителството в Прага, но от председателството на Съвета може да се търси пълна отговорност за вълната му реакция и за факта, че произведенията на изкуството останаха изложени на показ.

Чешкото председателство обаче демонстрира политическо ръководство по-конкретно при справянето с трудности и при управлението на кризи. По-конкретно в това отношение имаше значителни недостатъци: една 20-дневна енергийна криза в Европа по време на спора за газа между Русия и Украйна можеше да бъде преодоляна по един или друг начин; управлението на кризата в Близкия Изток, според мен, беше повече от леко непохватно. И сякаш неприятностите във връзка с американския противоракетен щит в Чешката република не бяха достатъчни, в дейността на председателството намери отражение и зависимостта от САЩ, например в начина, по който израелската офанзива в Газа беше омаловажена като отбранително действие.

Дори Договорът от Лисабон беше само нерешително критикуван и забавен от пражското ръководство. В резултат на това пропуснахме важна възможност да възстановим демокрацията в Европейския съюз в по-голяма степен.

Изключително съжаление буди и фактът, че в крайна сметка не беше постигнато споразумение между Словения и Хърватия относно морските граници. В края на краищата Хърватия не е по-малко подготвена за присъединяване към Европейския съюз, отколкото бяха на времето десетте нови държави-членки към момента на тяхното присъединяване. Тъкмо обратното, възможно е дори тя да е по-добре подготвена. Още по-голямо съжаление, по мое мнение, буди фактът, че Швеция не желае да продължи опитите за помирение. Хърватия не заслужава това.

Като цяло, изводите ни за успеха на чешкото председателство са донякъде смесени.

Ян Фишер, *действащ председател на Съвета*. – (CS) Госпожи и господа, бих искал да отговоря съвсем накратко от името на Съвета и на бившето чешко председателство. Първо – в личен план – да се съблъскам с атмосферата на един парламент, било то чешкият парламент или Европейският парламент, е винаги много поучително за човек, който е по същество специалист със силна склонност към академична дейност. Поучително е от гледна точка на това, колко различни идеи може да има понякога по отношение на скоростта и интензивността на европейската интеграция, или характера на Европейския съюз. Всичко това е просто отражение на широкия спектър на вашите възгледи и считам, че то е неразделна част от истинската демокрация. Ето защо бих искал да ви благодаря за това, че изразихте мненията си, а накрая и за критичните предложения, които представихте тук.

Що се отнася до словото на г-н Кósa, не желая да го коментирам в подробности, но считам, че то е показателно за важността на нашето мото – „Европа без бариери“ и се надявам, че ЕС ще продължи да бъде достоен за този девиз. Изразявам твърдо убеждение, че мерките, насочени към смекчаване на последиците от много тежката икономическа и финансова криза, бяха адекватни и разумни към момента на приемането им. Тук бяха отправени критики към темпото на регулиране на финансовите пазари. Приехме основни мерки в тази област, по които беше постигнато съгласие след много сериозен, изпълнен с предизвикателства и полемика разисквания, като подробностите бяха уточнявани до самия Европейски съвет през юни и се получи резултат, който вероятно не беше удовлетворителен за всички, тъй като има някои, които считат, че светът е свръхрегулиран. Независимо от всичко, ние сме готови за проектите на законодателни решения на Комисията за регулиране на финансовите пазари и за банков надзор в европейски формат през тази есен. Фактът, че нямаше прояви на протекционизъм – повтарям още веднъж – е от основно значение, както и фактът, че успяхме да постигнем съгласие по прилагането на принципите на солидарността, особено спрямо определени страни, чиято икономика изпитваше най-големи затруднения.

Тази вечер ще се срещна с президента Клаус и ще му предам похвалите на уважаемия колега. Що се отнася до останалото, ратификацията на Договора от Лисабон в Чешката република, разбира се, беше осъществена в пълно съответствие с чешката конституция. Договорът беше ратифициран и от двете камари на парламента и очакваме подписването му от президента на републиката. Надявам се, че то ще бъде окончателно, решително и коректно. Това, че в Чешката република не беше проведен референдум за ратифицирането на Договора е изцяло вътрешен въпрос за Чехия, който е напълно съобразен и изцяло в съответствие с чешката конституция. С това приключвам отклонението си, посветено на вътрешни дела.

Бих искал да благодаря на множеството оратори, които похвалиха степента на приемственост, постигната от Чешката република. Аз лично гледах на този въпрос като на голямо предизвикателство за моя кабинет, както и за мен самия. Това беше изпитание за новия кабинет, за всички министри, за всички екипи от специалисти и всеки от тях издържа изпитанието с пълен успех – както вече беше посочено в собственото ми слово и в

оценките на някои от уважаемите колеги. Гледах на моята една трета част от председателството като на лична задача и се радвам, че чешкото председателство се справи добре с достойнство.

Zuzana Roithová (PPE). - (CS) Г-н председател на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, гордея се с факта, че чешкото председателство ще остане в историята на Европейския съюз като пример за приспособяваща се, професионална, непартийна и добре подготвена администрация. Въпреки безразборните критики от страна на европейските медии и чешката опозиция, чехите смогнаха да доведат до успешен край споразуменията относно десетки законодателни стандарти. Чехите постигнаха това до средата на мандата – преди Парламентът да прекрати работата си с настъпването на изборите. Споразуменията се отнасяха, например, за роуминга, за енергийния пакет и за мерките за преодоляване на кризата. Именно чехите бяха тези, които най-после успяха да се справят с трудната задача и да въведат по-ниска ставка на данъка върху добавената стойност за трудоемките услуги, което е мярка за засилване на растежа и за борба с кризата. Чехите също така успяха не само да спомогнат за възобновяване на доставките на петрол и газ от Русия за Европа, но и да постигнат споразумение относно южния газопровод „Набуко“ и да го подготвят за подписване, заедно с председателя на Комисията.

За съжаление, чешкото председателство ще остане в историята на Европейския съюз и като пример за политическа нестабилност, тъй като социалдемократът г-н Парубек постави собствените си амбиции над интересите на Европейския съюз и – заедно с няколко изменници – умело организира падането на чешкото правителство в средата на успешното му председателство. Искам да благодаря на екипите на министър-председателите г-н Тополанек и г-н Фишер, както и на чешката мисия в Брюксел, за усърдната им работа за отстояване на интересите на Европейския съюз и на Чешката република. Екипите показаха, че тези интереси не са взаимно изключващи се, дори във време на криза. В допълнение, те убедили френския президент, освен всички останали, че протекционизъм е мръсна дума. Искам да поздравя както вас, така и всички нас за това.

Сега бих искала да отправя призив към шведското председателство незабавно да започне разговори за премахване на канадския визов режим за чешки граждани. Считаю, че тези разговори също ще завършат с успех. В края на краищата, солидарността е най-силната страна на Европейския съюз.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Г-жо председател, министър-председателят г-н Фишер обяви, че чешкото председателство е било много успешно. Г-н Фишер, за съжаление трябва да кажа, че не съм съгласна. Министър-председателят е в най-малка степен отговорен за това, но консенсусът определено не беше характерен за чешкото председателство. Най-напред ще спомена спора с произведенията на изкуството – спор, който беше изгоден за творците, но не и за председателството. След това вътрешнополитическата нестабилност, която опетни имиджа на Европейския съюз, или с други думи – на всички нас. Г-н Фишер, вярно е, че Чешката република успя да ратифицира Договора от Лисабон, но върху него все още липсва подписът на президента Вацлав Клаус, като всички ние сме съгласни, че заемането на президентския пост от евроскептик в момент на председателстване на Европейския съюз никак не помага. Чешкият президент изпрати различни сигнали на евроскептицизъм, главно като отказа да използва знамето на ЕС. Това, че не е подписал Договора от Лисабон, обаче, е по-важно. Това е акт на неуважение към всички нас и към народа на Европа.

Но особено погрешно беше поведението на чешкото председателство във връзка с Директивата за отпуска по майчинство. Знам за какво говоря, защото аз бях докладчикът за този доклад. Ангажираността на председателството с този въпрос беше крайно негативна, като голяма помощ му оказваше г-жа Lulling, която бойкотира гласуването по доклада ми. Чешкото председателство беше против удължаването на отпуска по майчинство на 20 седмици и против въвеждането на отпуска по бащинство, който е от съществено значение за споделянето на семейните задължения между мъжете и жените, а отгук и за насърчаване на равенството между половете.

Г-н министър-председател, мъжете са нужни вкъщи точно толкова, колкото жените са нужни на пазара на труда. Мъжете имат точно толкова право да видят как децата им се развиват, колкото жените – да имат успех в кариерата. Г-н министър-председател, моля, не обезценявайте правата на жените, нито техните умения.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Г-жо председател, изключително голям брой хора гласуваха срещу Договора от Лисабон миналата година, защото се считаше, че може да се постигне една по-добра Европа: Европа, която е демократична и отговорна; Европа, която насърчава правата на работниците, която защитава обществените услуги и се стреми към положителна роля в света.

Разбрахме, че Европейският съвет е постигнал съгласие по пакет от правнообвързващи гаранции, насочени към разсейване на опасенията на ирландците, но онова, което беше публикувано, е само разяснение на Договора от Лисабон. То по никакъв начин не променя неговото съдържание или същност.

Когато гласуваме по този въпрос през октомври, ще гласуваме абсолютно същия Договор, който беше отхвърлен миналата година – без никакви изменения, без никакви допълнения, без никакви заличени текстове. Съвсем същия договор от Лисабон, който 53% от гласоподавателите отхвърлиха.

Нуждаем се от нов Договор за една нова ера.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, благодарен съм на чешкото председателство за неговите усилия, които навярно могат да се тълкуват точно като поучителна история за състоянието, в което се намират нашите институции в момента.

Всички ние признаваме, че Европейският съюз е единствената възможна платформа за предприемане на действия за справяне с някои от големите предизвикателства, пред които сме изправени. Никой не може да си помисли, например, че Малта, съвсем сама, или Италия с нейните 5 000 км брегова ивица, могат да решат проблемите с имиграцията, точно както толкова много други страни не могат да решат проблемите, свързани с енергийните доставки.

Точно делата на чешкото председателство обаче – а именно борбата за преодоляване на големи вътрешни затруднения, но и с едно различно тълкуване на Европа – ни дават по-добра представа, за това, какво точно се иска от нас. Тази сутрин не съм донесъл никакви знамена, но едно знам със сигурност: не вярвам на глупавия национализъм, не вярвам и на бюрократичните чудовища, които могат да изтръгнат сърцето на политическия ни живот и да ни накарат да забравим какво се иска от нас да постигнем.

Истината е, че плащаме цената за нерешителността си. Плащаме трагична цена за липсата на смелост да вземем определени решения, които, днес, са съдбоносни решения, и вероятно това също намира отражение във факта, че точно сега не сме достатъчно силни, за да се справим с най-неотложните обстоятелства, които са свързани с началото на един много проблематичен нов парламентарен мандат.

Считам, обаче, че ни се предоставя голяма възможност. Някои се представиха по-добре в тези избори от други, но всички ние със сигурност знаем, че няма да можем да се справим с каквито и да било предизвикателства, ако не работим заедно. Ето защо считам, че трябва да поемем задълженията си и да влеем сила в тези институции, за да могат те да възстановят връзката си с нашите граждани, защото едно е сигурно: това, за което плащаме най-много, е фактът, че изобщо плащаме, защото това води до отчуждаване на гражданите ни, които се отдалечават от нашите идеали.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Г-н министър-председател, г-жо председател, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, събрали сме се тук, за да направим оценка на предишното председателство. Това председателство имаше две лица. Нека не забравяме никое от тях, дори да има някои неща, които вероятно бихме искали да забравим. Много хора тук се оплакват, че чешкото председателство не е било достатъчно активно в борбата за преодоляване на финансовата криза. Други си спомнят спорната парламентарна реч на президента г-н Клаус. Трети пък изказват недоволство относно нетактичното описание на антикризисната програмата на Барак Обама като път към ада. Чешкото председателство обаче беше свързано и с определен напредък. Нека си припомним например пакета за околната среда и напредъка във връзка с приемането на Договора от Лисабон. Чешкото председателство имаше две лица и символично имаше двама министър-председатели. Днес пред вас е постигналият по-голям успех от двамата. Г-н министър-председател, искам да благодаря на Вас и на Вашето правителство за усилията, които положихте, искам да благодаря и на длъжностните лица в европейските и чешките институции за свършената от тях работа. Госпожи и господа, моля да аплодираме министър-председателя на Чешката република.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-жо председател, в настоящия Парламент доминираща роля играе една цинична мега коалиция, състояща се от основната партия на европейския капитализъм – Европейската народна партия и социалдемократите, които се представят за леви, но на практика изпълняват същия неолиберален дневен ред – да принудят трудещите се да платят за настоящата криза на международния капитализъм.

Сега тази мега коалиция иска Договорът от Лисабон да бъде наложен на ирландците и на европейците, защото Лисабон представлява неолибералния дневен ред – включващ атаки към правата на работниците – и засилването на милитаризацията и на оръжейната индустрия. Така наречените гаранции, дадени на ирландците, не променят нищо, не означават нищо и нямат отношение към въпроса.

Като ирландски социалист, аз предизвиквам тази коалиция. Предизвиквам председателя г-н Buzek, г-н Барозу, г-н Schulz и г-н Verhofstadt: елате в Ирландия през септември, участвайте в дебат с нас пред аудитории от работници относно това, защо трябва да подкрепят вашия лисабонски проект, който е изцяло против интересите им.

(GA) Бъдете подготвени за мощна кампания срещу Договора от Лисабон в Ирландия. Ще говорим от името на милионите европейци, които нямаха възможност да гласуват срещу Договора от Лисабон – Договор, който не е в полза на мнозинството от хората в Европа, но който ще облагодетелства бюрократите, големите корпорации и военните предприятия.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

Manfred Weber (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н министър-председател, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, по време на настоящите разисквания много хора изразиха благодарността си към чешкото председателство за това, че то все пак успя да завърши няколко проекта в административно отношение до края на мандата си.

Съвсем сериозно се питам: наистина ли сме станали толкова скромни в очакванията си? Нашата сфера на дейност е политиката. Това, което в действителност очакваме, по време на най-голямата икономическа криза от десетилетия насам, съчетана с екологични предизвикателства, е председателство, което демонстрира лидерски качества и визия. Това е, което наистина очакваме. Видяхме, че е свършена административната работа относно онова, което все още е в процес на обсъждане в края на мандата. Аз наистина бих очаквал повече.

Г-н министър-председател, ако се срещнете с президента Клаус тази вечер, моля, предайте му, че през тези шест месеца той имаше възможност да разясни пред Европа чешката национална идентичност и суверенитет, като покаже силни лидерски качества. Той успя, разбира се, да насърчи важността на националния суверенитет тук, в Парламента. За съжаление, той пропусна възможността.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, остава ни около минута време, затова ще пропусна любезностите. Бих искала да защита честта Ви пред един от моите ирландски колеги, Joe Higgins. Напомням на г-н Higgins, че по време на работата Ви в движението „Солидарност“ Вие сте защитавали работниците и техните права и считам, че историческите факти следва да се отчетат в Парламента. Няма нищо лошо в малко полемика, но е доста необичайно, че тази сутрин Nigel Farage, от една страна, и „Шин Фейн“ и Joe Higgins, от друга страна – крайно десните и крайно левите – се изказват против Договора от Лисабон.

Считам, че това би трябвало да е достатъчно основателна причина за нас, останалите, да гласуваме „за“ Договора от Лисабон, а за ирландските гласоподаватели, които сами ще вземат решение на 2 октомври, да се вслушат в гласовете, които ги увещават да гласуват „против“, и да се вслушат много внимателно, за да могат да преценят каква позиция защитават, след което да се вслушат в гласовете на разума и да поразсъждават върху факта, че Европейският съюз е бил и е нещо много добро за Ирландия, а Ирландия е била нещо добро за него, както и че ще продължим да сме в основата на Европа като подкрепим този Договор.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н Фишер, г-н Барозу, Вашето председателство, г-н Фишер, показва, за пореден път, колко належащо е Европейският съюз да има стабилно председателство. Още повече че именно това е предвидено в Договора от Лисабон.

Установих, че сте твърде мълчалив, г-н Фишер, а аз бих искал да знам какво е мнението Ви за програмата на тройката, която вашето правителство подписа през юни 2008 г. с Франция и Швеция. Много бихме искали, също така, да чуем нещо и за шведската програма по тази тема, и по-конкретно по три въпроса: Програмата от Доха, Целите на хилядолетието за развитие и Средиземноморския съюз.

Какво е Вашето отношение, г-н Фишер, към този инструмент и каква е Вашата оценка за тройката, която вече е първият знак за стабилно председателство на Европейския съюз?

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, кратката, остра размяна на реплики, която се състоя между ръководителя на група г-н Farage и председателя г-н Барозу, беше изключително поучителна от гледна точка на бъдещето на Европа. От нея стана пределно ясно, че крайната цел на курса, начертан чрез Договора от Лисабон, е премахването на националните държави, което обяснява и защо председателят г-н Барозу се подражни, когато видя национален флаг залата. Ние, разбира се, споделяме същата обща европейска цел. Но същевременно искаме ясно да заявим, че вместо да прогласяваме формулирания тук девиз „Единни в многообразието“, ние искаме да се стремим към сътрудничество в многообразието, което означава, че подкрепяме запазването на националните държави. Това е рамката, в която искаме да работим за единна Европа.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Г-н председател, искам да заявя още веднъж, че предвид условията, за които не носи отговорност нито министър-председателят г-н Тополанек, нито министър-председателят г-н Фишер, председателството на Съвета беше по-успешно, отколкото изглежда и искам да благодаря и на Саша Вондра за това, че подготви това председателство.

Искам да направя още един коментар и той е в отговор на казаното от г-н Higgins. Договорът от Лисабон съдържа хоризонтална социална клауза. Тя ни предоставя повече социални права, както и Хартата за основните права. Ако не се сдобием с този Договор, ще имаме една Европа с по-малко социални права. Считам, че това следва да бъде разяснено, така че да не може повече да бъде лъган народът на Ирландия. Следва да казваме истината. Без Договора от Лисабон, оставаме с Договора от Ница и с по-малко социални права в Европа. Ето защо трябва да спрем тази ужасна кампания и да кажем истината на народа на Ирландия.

(Ръкопляскания)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, бих искал да подчертая, че чешкото председателство не само постигна повече, отколкото му се признава, но и че то беше много разнообразно. Първокласните длъжностни лица и забележителни министри, като например Карел Шварценберг, Саша Вондра, Ондрей Лишка и други, както и министър-председателят г-н Фишер свършиха отлична работа. Искам да им благодаря за това. Тази държава има само един проблем и той е президентът г-н Клаус, който сериозно навреди на държавата си като съзнателно и преднамерено подкопаваше усилията на това успешно председателство. Искам да благодаря на министър-председателя г-н Фишер за майсторския начин, по който го парира, сам отиде на срещата на високо равнище в Брюксел и доведе до успешен край това председателство на Съвета.

Ян Фишер, действащ председател на Съвета. – (CS) Г-н председател, госпожи и господа, този път отговорът ми ще бъде наистина много кратък. Бих искал да ви благодаря за изказванията ви по време на обсъждането. Те още веднъж показаха многообразието от мнения и широкия диапазон от различни идеи в Европа; както и колко трудно и все пак колко необходимо е да търсим някакъв общ знаменател и общ глас. Считам обаче, че това многообразие укрепва нашия континент и процеса на интеграция и че има място тук. Вие несъмнено ще отнесете отгук своите позиции, своите аналитични гледни точки и своите оценки и вероятно няма място тук да ви убеждавам в противното, тъй като това не е академично разискване. Както моето правителство, така и – нека да го кажем – предишното правителство действително направиха всичко възможно, за да изпълним програмата си и дневния си ред за председателството и го сторихме с голямо постоянство, независимо от напредъка, постигнат от чешкото председателство в ратифицирането на Договора от Лисабон. Искам да заявя това съвсем ясно. Що се отнася до тройката и до работата на тройката, включваща Франция, Чешката република и Швеция, аз високо ценя този механизъм. Имахме възможност да си сътрудничим много тясно във връзка с ежедневните си задачи. Това е механизъм, който допринася много за приемствеността и за гладкото предаване на председателството и аз много го ценя. Що се отнася до амбициите на чешкото председателство и до степента, в която председателството е действало технократично, показало е лидерски качества, или е имало визия и т.н. – сигурен съм, че то започна с визия за Европейския съюз и с програма, както и че успя да изпълни тази програма. От вас зависи да прецените степента, в която това беше постигнато. От своя страна обаче, аз продължавам твърдо да считам, че това беше председателство, което постигна своите цели и амбиции, макар че винаги ще има известни критики и области, в които – поради някаква причина – не сме оправдали очакванията. Искам отново да ви благодаря за разискванията и за критичните бележки и искам да благодаря на всички вас, които проявихте разбиране и дадохте положителни оценки както в политически, така и в личен аспект. Още веднъж ви желая успех във вашата работа.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, бяха повдигнати някои конкретни въпроси.

Преди всичко, относно повторното въвеждане на изисквания за виза за граждани на Чешката република, пътуващи до Канада, Комисията изразява съжаление, че Канада отново е въвела такова изисквания за виза. Обсъдих този въпрос с канадския министър-председател в рамките на последната среща на Г-8. Предполагам, че тази мярка ще бъде временна и се надявам, че скоро между Чешката република и Канада ще бъде установен режим на пътуване с многократни визии.

Помолих члена на Комисията г-н Баро да се срещне с чешки длъжностни лица за неотложно обсъждане на въпроса и разбрах, че първата среща между длъжностни лица на Комисията и длъжностни лица, отговарящи за външните работи се е състояла вчера в Брюксел. Въз основа на това Комисията ще разгледа положението внимателно и ще докладва по този въпрос в доклада относно визовата реципрочност, който ще бъде публикуван, вероятно, през септември 2009 г. В сътрудничество с чешкото правителство ще проведем консултации с

канадските органи, за да получим повече информация за причините, довели до тяхното решение и ще положим всички необходими усилия за възстановяване на безвизовия режим на пътуване.

Що се отнася до въпроса за регулиране и надзор на финансовия пазар, който също беше повдигнат по време на разискванията, разбира се в това отношение все още предстои да се завърши дневният ред, а именно, онова, което беше прието с консенсус по време на заседанието на Европейския съвет въз основа на доклада de Larosière – доклад, който аз възложих на групата на високо равнище – но трябва също така да отбележим постигнатия напредък.

Всички предложения на Комисията относно капиталовите изисквания, гарантирането на депозитите, агенциите за кредитен рейтинг, както и Директивата за платежоспособността, отнасяща се до застрахователния сектор, бяха одобрени от Европейския парламент и от Съвета. Комисията представи проекти на законодателни актове относно хедж фондовете и частния дялов капитал, относно секюритизацията и възнагражденията в банковия сектор. Сега е ред на Европейския парламент и на Съвета да ги приемат – ако са съгласни – бързо.

Друг момент, който беше споменат по време на разискванията, беше въпросът за отпора на протекционизма. Всъщност това беше една много важна тема на Европейския съвет на 1 март. През втората половина на 2008 г. в Европейския съюз имаше опасен стремеж към прилагане на някои протекционистки вътрешни мерки. Считам, че е справедливо да се каже, че чешкото председателство и много държави-членки ясно заявиха, че не можем да приемем такова фрагментиране на вътрешния ни пазар, така че обсъждането, което се състоя през тези месеци, беше също много важно развитие.

Накрая, по отношение на критиците на парламентарната ратификация на Договора от Лисабон, нека да ви кажа, че не мога да разбера как човек, избран в парламент, може да поставя под въпрос парламентарната ратификация на договор. Парламентът е основата на демокрацията и ратификацията от парламента е точно толкова легитимна, колкото референдумът.

(Ръкопляскания)

Председател. - Бих искал още веднъж да кажа на министър-председателя на Чешката република: благодаря Ви много за Вашето председателство, за обобщението, което направихте, и за участието Ви в днешното разискване.

Разискването приключи.

(Заседанието се прекъсва в 10,35 ч. и се възобновява в 10,40 ч.)

Писмени изявления (Член 149)

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Светът е изправен пред най-сериозната криза на капитализма, с драматични последици за работниците и за хората като цяло.

В ЕС кризата е резултат от неолибералните политики, които все още се прилагат. Тези политики са заложени в Договорите и в така наречената „Лисабонска стратегия“, на която Договорът от Лисабон се опитва да придаде институционален характер, като засили дълбочината и обхвата ѝ. Вместо да се заеме по подходящ начин с причините за кризата, Съветът отново заявява основните насоки на политиките, които предизвикаха кризата, по начин, представляващ тревожен и безотговорен опит да се продължи с тези политики, въпреки всички доказателства. В резултат на това Съветът подкрепя:

- намерението да се приеме Договора от Лисабон, понастоящем чрез измама, което включва прокарване на съвсем същото нещо, което вече беше отхвърлено от ирландците, като нещо различно;
- свободно и нерегулирано движение на капитали и съществуването на офшорни финансови центрове;
- либерализация на пазарите, приватизация на обществените услуги и увеличаване на финансиализацията на икономиката;
- дерегулиране на трудовите отношения, обезценяване на заплатите, засилване на експлоатацията и защита на гъвкавата сигурност;
- неспособността за ефикасно справяне с безработицата, като упорито се насочват огромни суми в подкрепа на финансовия сектор, без да се обръща същото внимание на производствените сектори.

5. Представяне на работната програма на шведското председателство (разискване)

Председател. - Следващата точка е изявлението на действащия председател на Съвета относно представянето на работната програма на шведското председателство.

Фредрик Рейнфелд, *действащ председател на Съвета.* – (SV) Г-н председател, уважаеми колеги, позволете ми първо да ви поздравя за избора на новия ви председател. Очаквам с нетърпение да работим с Jerzy Buzek по време на шведското председателство, и, разбира се, и след това.

За мен е чест да се обърна към Европейския парламент като действащ председател на Европейския съвет. Знам, че близо половината от вас са избрани за първи път за членове на Парламента. Като цяло всички вие изразявате гласа на 500 милиона европейци. Към вас са насочени големи очаквания.

Обръщам се към вас в труден момент. Рядко сътрудничеството в рамките на ЕС е било изправяно пред толкова сурови и различни по характер изпитания. Поставили сме си за цел в краткосрочен план да осигурим гладък преход към нов договор – Договорът от Лисабон. Сега и в малко по-дългосрочен план ще трябва да продължим усилията за справяне с икономическата и финансова криза. Под повърхността се крие заплаха от задълбочаваща се криза с климата, която в дългосрочен план представлява най-голямото предизвикателство пред нас.

Едно е ясно. За да успее шведското председателство в многото предизвикателства, пред които е изправено, трябва да работим съвместно с вас – вие, които работите в центъра на европейската демокрация. Надяваме се на вашата подкрепа и сътрудничество и на това, че сте подготвени да приемете предизвикателствата заедно с нас.

Когато говорим за историята на ЕС, сме склонни да твърдим, че сътрудничеството е създало основа за мира в една Европа, която често се е характеризирала с противоречия. Бих искал да ви кажа, че моят дядо беше шведски войник, изпратен на границата с Норвегия по време на Втората световна война – война, в която Швеция зае неутрална позиция. Моят дядо е успял да се докосне до войната единствено като понякога е гледал – от безопасно разстояние. Отношенията на Швеция с Европа дълго време бяха такива: наблюдение от разстояние.

Макар Втората световна война да остави Европа в руини, Швеция беше незасегната. Икономически бяхме по-богати, но по отношение на Европейската общност бяхме бедни. Преди двадесет години бодливата тел между Австрия и Унгария беше прерязана. Берлинската стена падна и Европа се промени почти за една нощ. Тогава редица държави предприеха пътуване, което доведе до представителството на 27 държави, които днес заседават в тази зала. Швеция беше една от тези държави.

Ако сте започнали по-късно, се нуждаете от време, за да наваксате. В края на 80-те години на 20-и век в Швеция започна да узрява политическия ангажимент към Европа. Постигането на близостта и зависимостта на Швеция от Европа бавно нарасна. Външен министър на Швеция Карл Билд изигра решаваща роля в работата по интегрирането на Швеция в Европейската общност, с други думи, в приемането на откритостта, глобализацията и свободната търговия. Той се ръководеше от твърдото убеждение, че Швеция принадлежи на Европа.

Преди осемнадесет години подадохме молба за членство в Европейския съюз. Най-накрая в нас узря убеждението, че животът на хората и нашето бъдеще могат да просперират повече чрез сътрудничество и в общност с другите, че имаме с какво да допринесем, както и много да се учим. Вече не се страхувахме от сътрудничеството. Осмелихме се да сме част от Европа.

Периодът от средата на 80-те години на 20-и век нататък, който за Швеция беше революционно време, протече паралелно със задълбочаването на моята политическа ангажираност. Както мнозина шведски политици от моето поколение, аз силно копнеех за Европа. Спомням си как като млад, новоизбран член на шведския парламент, бях поканен да посетя Европейския парламент. Това беше знак за откритостта и достъпността на Парламента, въпреки факта, че по това време Швеция не беше член на Съюза.

Няколко години по-късно, през 1997 г., след като Швеция се присъедини към Съюза, участвах в обединението на младежката организация на групата на PPE, Младежката организация на EPP, и аз самият станах първият ѝ председател. Това ми даде възможност да видя как на практика работи европейското сътрудничество. Заедно търсехме европейски решения на европейските проблеми. Ние не само се опознахме един друг, но и се запознахме с нашата история и култура. Това ми позволи да опозная столиците на Европа и ми е трудно да изброя църквите, които посетих в Европа в рамките на този процес.

В рамките на 20 години Швеция от страничен наблюдател се превърна в активен участник в европейското сътрудничество. Това на свой ред оказва влияние върху шведското население. Преди десет години, един от всеки трима шведи беше на мнение, че членството в ЕС е добро за държавата, но също толкова хора бяха на противоположно мнение. Днес тенденцията се обърна. Близко двама от всеки трима шведи считат, че членството в ЕС е добро за Швеция. На изборите за Европейски парламент през юни над 45 процента от шведите отидоха да гласуват. Това е с осем процента повече, отколкото през 2004 г. и е над средната активност за Европа. Днес Швеция е държава, която оценява и има положително мнение за членството в ЕС. Осъзнахме това малко късно, но работихме здраво, за да наваксаме. Това е победа за всички нас, които вярваме в европейското сътрудничество.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, уважаеми колеги, изправени сме пред съдбовен за нашето поколение въпрос: социален проблем, който за разлика от много други, се разраства бавно и само в погрешна посока. Планетата ни има треска. Температурата ѝ се покачва и наше задължение е да реагираме. Ледената покривка на Гренландия намалява с над 100 кубически километра всяка година. Ледената покривка в западната част на Антарктика се разтопява с все по-бързи темпове. Знаем, че само намаляването на ледовете на Гренландия може да доведе до повишаване на морското равнище до два метра. Последниците ще бъдат драматични. Ако морското равнище в световен мащаб се повиши само с един метър, само в Азия сто милиона души ще бъдат принудени да напуснат домовете си. Най-уязвими са хората в Бангладеш, Източен Китай и Виетнам.

Ще има и други сериозни последици. Времето ще се измени, като ще съществува риск много растителни видове от флората и фауната да изчезнат. Това ще се случи дори да се придържаме в рамките на целта за от 2° С, определена от ООН и подкрепена миналата седмица както от Г-8, така и от Форума на големите икономики в Г'Акуила. Климатът ни е застрашен както от нашата дейност, така и от зависимостта ни от изкопаеми горива. Това е лошата новина. А каква е добрата новина?

Въпреки че времето е кратко, то все още е на наша страна. Трябва обаче да действаме незабавно. Вече разполагаме с всичко необходимо, за да разширим употребата на възобновяеми енергийни източници и с технологията, за да подобрим енергийната ефективност. Според Международната агенция по енергетика (МАЕ) повече от половината от мерките, необходими, за да се спази целта да не се превишават 2 °С, могат да бъдат предприети, като се използват технологиите, с които вече разполагаме.

Нещо повече, мерките за предотвратяване на изменението на климата имат много полезни странични последици, такива, които сами по себе си оправдават мерките. Ако употребяваме по-малко енергия, ще спестим пари. Ще подобрим публичните финанси, като същевременно домакинствата ще разполагат с повече ресурси. Ако инвестираме във възобновяеми енергийни източници и енергийна ефективност, ще подобрим нашата енергийна сигурност. Ще бъдем по-малко зависими от вноса от държави, които понякога са както политически, така и икономически нестабилни. Инвестициите ни в „зелена“ икономика ще създадат нови възможности за работни места и ще доведат до растеж през следващите десетилетия.

Позволете ми да дам конкретен пример. През януари много държави от ЕС бяха засегнати от газовата криза в Украйна. Миналата седмица говорих с президента Ющенко относно начина, по който можем да се опитаме да избегнем нещо подобно да се случи отново. В същото време е важно да можем да променим ъгъла на гледната си точка. Ако Украйна инвестира в енергийна ефективност, така че да достигне същото равнище като това на Чешката република или на Словения, количеството спестена енергия ще отговаря на цялото количество газ, което държавата внася от Русия за собствено потребление. Тогава Украйна би могла да стане изцяло независима от внос на газ от Русия и едновременно с това да спести значителни средства, единствено като подобри собствената си енергийна ефективност. Ето къде трябва да търсим отговорите, когато става въпрос за климата.

(Ръкопляскания)

Преди дванадесет години в Киото беше формирана „коалиция на желаещите“. Споразуменията на доброволен принцип обаче не са достатъчни. Ако искаме да успеем в постигането на международно споразумение, пътуването от Киото до Копенхаген трябва да се придвижи от „коалиция на желаещите“ до поемане на отговорност от всеки.

И как ще постигнем това? Европа трябва да действа съвместно и на общ принцип. Трябва да покажем лидерство и да спазваме обещанията си. Европа е от решаващо значение за привличането на други страни към международното споразумение. Навсякъде по света трябва да определим цената на емисиите. Трябва да започнем да използваме национални данъци върху въглеродните емисии и търговия с емисии. Тогава ще се появят екологосъобразни алтернативи. Ако цената на използването на изкопаеми горива се определя без да

се отчита въздействието върху климата, глобалното затопляне ще продължи. Няма да се появят алтернативи. Мерките за увеличаване на енергийната ефективност няма да станат изгодни от икономическа гледна точка.

И все пак това не е достатъчно. Нуждаем се от по-мощен отговор на въпроса „как“. Не е достатъчно да ограничим емисиите до група държави, които доброволно се съгласят да ги ограничават, но които заедно са отговорни само за 30 процента от емисиите. Нито пък е достатъчно да разполагаме с решения, които се основават единствено на ограниченията в най-развитите държави. Дори така наречените държави от Приложение I да ограничат емисиите си до нула, бързо увеличаващите се емисии на развиващите се страни отново ще причинят надвишаване на целта от 2° C.

Затова трябва да обсъдим финансирането на инвестициите в развиващите се страни. Трябва да гарантираме бърз трансфер на технологии и е необходимо да се уверим, че развиващите се страни също са поели ангажимент да контролират развитието, към което в момента са се насочили. В допълнение, ще се нуждаем от ясни ангажименти в средносрочен план и за държавите извън Европа. Отговорността на малцина сега трябва да стане отговорност на всички.

Знаем, че Европейският парламент ще поеме своята отговорност. Шведското председателство вижда във вас съюзници. Сега искаме да напишем историята относно начина, по който беше предотвратена заплахата за климата, и искаме да я напишем заедно с вас.

Г-н председател, уважаеми колеги, икономическата и финансова криза се разпространи като пожар по света в рамките на няколко седмици. Някои хора предупреждаваха, но за повечето тя дойде изненадващо, по-конкретно що се отнася до нейният мащаб и дълбочина. В условията на глобален свят проблемите се разпространяват бързо и към останалите. Силата на рецесията е такава, че никой не разполага с вълшебното лекарство за бързо излизане от нея. Координирани действия от страна на ЕС са най-подходящият инструмент, с който разполагаме, за да се справим с предизвикателствата на кризата. Още повече че много неща все още могат да се развият неблагоприятно. При настоящите обстоятелства ЕС успя да демонстрира водещата си роля в тези времена на изпитания. Споразумяхме се относно гаранциите и правилата за начина, по който да окажем подкрепа на банките. Постигнахме съгласие относно общ план за възстановяване, за да стимулираме икономиката.

Президентът Саркози и френското председателство изиграха важна роля в тази дейност, но бих искал също да изтъкна, че Европейският парламент беше движеща сила. Необходимо е сега да посветим есента на обсъждане на продължителни мерки, които да ни изведат от кризата. Икономическото положение остава трудно и понастоящем публичните финанси във всички държави-членки са превишени.

Според прогнозите на Комисията през следващата година дефицитът в рамките на ЕС ще надвиши 80 процента от БВП. Не можем да затворим очи и да се правим, че няма проблем. Наред с това не трябва да забравяме и че зад тези данни има хора, които са загрижени за своите работни места и които недоумяват как ще успеят да платят разностите, свързани с домовете им, и да поддържат стандарта си на живот. Наша задача е да им отговорим.

Когато милиони европейци губят работните си места и се оказват изключени, цялостната ни социална сигурност е застрашено и то във време, когато тя вече е подложена на огромен натиск. Живеем по-дълго, като същевременно работим по-малко и имаме по-малко деца. Ако тази тенденция се запази, след 50 години в Европа ще има двойно повече възрастни хора, отколкото деца. Така че, какво можем да направим?

Трябва да възстановим доверието във финансовите пазари. Трябва бързо да установим ефективен контрол, за да предотвратим настъпването на подобни кризи в бъдеще. Шведското председателство ще работи за постигането в Съвета до края на годината на споразумение по този въпрос. Надяваме се на вашата помощ, за да постигнем това бързо и окончателно. Нашите граждани няма да приемат постоянно да използват приходите от данъци, за да спасяваме финансови институции, действали безотговорно.

Трябва бързо да излезем от увеличаващия се публичен дефицит чрез координирана стратегия за намиране на изход и постепенно завръщане към правилата на Пакта за стабилност. В противен случай краткосрочният дисбаланс ще бъде последван от хроничен дефицит. Очакват ни мащабни съкращения, което вече е реалност в части от ЕС, а ние в Швеция притежаваме предишен опит в тази област. Така че, очакват ни масова безработица, социални вълнения и нарастващ данъчен натиск.

Трябва да гарантираме социалното измерение на европейската политика, която се основава на стабилни публични финанси и на включването на повече хора в пазара на труда. Това е със сигурност най-добрият начин досега да защитим нашата система на социална сигурност. Знам, че това е не по-малко важен въпрос и тук, в Европейския парламент.

Недопустимо е трима от десетима европейци в трудоспособна възраст да бъдат изключени от пазара на труда. Нашата цел трябва да бъде активна политика в областта на пазара на труда, която, съчетана с добре функционираща система на социална сигурност, да е в състояние да осъществи ефективна промяна. Трябва да засилим конкурентоспособността на пазара на труда на отделния човек и способността му да отстоява своите позиции на пазара на труда. В допълнение, трябва да активизираме и повторно да активизираме безработните. При наличието на повече работещи хора ще разполагаме с повече подкрепа за тези, които не работят. Трябва също да се съсредоточим върху реформите, модернизацията и адаптирането към новата реалност. Светът извън ЕС не стои на едно място. Той се движи напред със зашеметяваща скорост. Това е нещо, което трябва да признаем и приемем.

Прегледът на Лисабонската стратегия на ЕС може да допринесе за необходимия дневен ред на реформата. Ще започнем това обсъждане през есента.

В следствие на икономическата криза можем да видим идеи за повишаване на протекционизма. СТО потвърждава, че броят на мерки, ограничаващи търговията, е нараснал значително през изминалите три месеца. Вследствие на това приветствам споразумението от Л'Акуила за подновяване на кръга от преговори в Доха, за да се гарантира, че държавите по света отново ще поемат по свободния благоприятен за търговията път, който знаем, че ще облагодетелства всички ни в дългосрочен план. Целта трябва да бъде ЕС, който ще излезе по-силен от настоящата криза.

Г-н председател, уважаеми колеги, когато пътувам из Швеция и говоря за сътрудничество в рамките на ЕС, получавам малко въпроси относно институциите на ЕС. Вместо това въпросите се ориентират по-скоро към кривите краставици, енфиего и други ежедневни проблеми.

Независимо от това, институционалната рамка е важна, защото определя какво можем да правим и в кои области. Ето защо ратификацията на Договора от Лисабон е толкова решаваща. Договорът ще направи ЕС по-демократичен, по-прозрачен, по-ефективен и ще засили влиянието му на международната сцена. Най-важното от всичко обаче е фактът, че влизането в сила на Договора от Лисабон ще затвори главата относно фазата на ориентираното навътре сътрудничество на ЕС. Дойде времето ЕС да гледа навън и напред. Шведското председателство е подготвено да извърши цялата подготвителна работа, за да гарантира гладък преход към новия Договор, но, разбира се, това изисква Договорът да бъде ратифициран от всички държави-членки. Да се надяваме, че това ще се случи през следващите месеци.

Международната престъпност се увеличава все повече. Дейностите на престъпните мрежи вече не се ограничават от националните граници. Можем да видим как се разраства търговията с наркотици и трафика на хора. Това е заплаха за нашите демократични ценности и заплаха за нашите граждани. Същевременно свободата на свободно движение през границите е от основна важност за нашата общност, за да могат нейните представители да учат, работят и живеят в друга държава на ЕС. Въпреки това новите времена изискват нови отговори. Следователно тази есен ще изготвим нова програма в тази област, която ще наречем „Програмата от Стокхолм“. Тя ще усъвършенства инструментите, чрез които се създава сигурност в ЕС и чрез които се осъществява борба с организираната престъпност и тероризма.

Същевременно ще създадем по-добър баланс между тези инструменти и мерките, които гарантират правната сигурност и които защитават правата на отделните лица. Това ще гарантира също, че хората, които търсят убежище в ЕС, се изправят пред обща, правно сигурна система с повече съгласуваност между начина, по който се приемат, и начина, по който се разглежда досието им за предоставяне на убежище, както и повече съгласуваност по отношение на политиката за репатриране.

Мечтата за бъдеще в Европа за мнозина е голяма мечта. Същевременно населението на Европа е все по-застаряващо. Тези две реалности може да се обединят от гъвкава система за икономическата имиграция.

Г-н председател, уважаеми колеги, само преди 50 години шест държави поставиха основите на европейското сътрудничество. Сега сме 27. Увеличи се силата и влиянието ни, увеличи се и просперитетът и многообразието ни. Европа се обогати. В резултат сме и по-добре подготвени както да експлоатираме възможностите, представени от глобализацията, така и да посрещнем свързаните с това предизвикателства. Заедно ние сме силни.

Говорим за „преговори“ за членство. Въпреки това като краен резултат членството е споделяне на общи ценности и следване на общи правила. Понастоящем това се обмисля от държавите, останали извън Съюза, от Рейкявик до Анкара, като се премине през Западните Балкани. Двамата лидери на Кипър са изправени пред историческа възможност да съгласуват решение за повторното обединение на острова, който прекалено дълго беше разделен.

За засегнатите съществува изкушение да позволят на процеса на членство да се превърне във възможност за решаване на дълго проточили се спорове. В тези случаи трябва да намерим решения, които облагодетелстват и двете страни и отварят път напред. В противен случай излагаме на риск напредъка ни към нашата цел за продължаваща европейската интеграция. Шведското председателство ще работи за напредъка в процеса на разширяване в съответствие с ангажиментите, поети от ЕС, и стриктно въз основа на приложимите критерии. Ще действаме като „честен посредник“.

Г-н председател, уважаеми колеги, заедно със силата и влиянието идват и отговорностите в международен план, с които все още се стремим да се нагърбим. Те се съпътстват от дълга да използваме тези отговорности, за да защитим в най-голяма степен общите интереси. ЕС трябва да работи за мира, свободата, демокрацията и правата на човека. Носим отговорност да подкрепим най-бедните и най-уязвими държави по света, отговорност да изпълняваме Целите на хилядолетието за развитие на ООН. Носим също отговорност да подкрепим работата на ООН в други области, да работим заедно с нашите стратегически партньори, да участваме в горещите точки на световната криза, било то мирния процес в Близкия Изток, Иран, Афганистан, Пакистан, Северна Корея или големите предизвикателства на африканския континент.

Ние обаче носим отговорност и за регионални инициативи като Средиземноморският съюз и Източното партньорство, които създават стабилност и сътрудничество между съседни държави, поставени при различни обстоятелства.

Особено съм признателен за водещата роля на Европейския парламент по отношение на сътрудничеството за Балтийско море. През 2005 г. Парламентът предложи проект на стратегия за региона. Надяваме се сега тази инициатива да се увенчае с приемането на стратегия за Балтийско море на срещата на Европейския съвет през октомври.

Конфликтите на Балканите през 90-те години на 20-и век се превърнаха в отправна точка за намесата на ЕС като фактор за управление на кризи, намеса, която днес продължава да расте. Днес ЕС е включен в близо 10 инициативи, свързани с кризата, по света.

В днешни дни световните проблеми хлопат на вратата на ЕС. Навсякъде по света, не само в близките до нас региони, надеждите на много хора за собственото им развитие са свързани с нашето сътрудничество. Нека заедно изпълним техните очаквания.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, уважаеми колеги, в резултат на европейското сътрудничество, днес нашият континент живее в условията на мир и просперитет, на свобода и стабилност. Имаме отворени граници и социален модел, който съчетава пазарна икономика с взаимно зачитане. Това е нашата споделена Европа. Въпреки това нашите граждани искат да знаят, че Европа се крепи на идеи за бъдещето и че нашето сътрудничество не само има историческа задача, но е и далновидно. Ето защо ние като техни избрани представители носим отговорност да кажем какво искаме да правим с Европа. Позволете ми да ви кажа как аз виждам Европа на бъдещето.

Искам да видя Европа, която действа енергично на международната сцена в полза на демокрацията, мира, свободата и правата на човека и която се осмелява да действа на сцената на външната политика. Защото сред нас има хора, които знаят какво означава животът без демокрация и свобода, а това ни дава основание да действаме.

Искам да видя Европа, която поема водеща роля в борбата срещу заплахите за климата, която устоява на изкушението да се конкурира въз основа на промишленост, която не плаща за емисиите, които разрушават нашия климат и която предоставя стимули, осмислящи развитието на „зелени“ технологии, така че нашите деца и децата на нашите деца да опознаят природата такава, каквато ние познаваме.

Искам да видя Европа, която поема отговорност за икономиката. „Взимане на заем за реализиране на разходи“ не може да бъде единственото мото. Нито можем да твърдим, че „печалбите са лични, а загубите обществени“. Нека отново изградим публичните си финанси, да регулираме стабилни финансови пазари и да гарантираме икономическите реформи, от които се нуждаем, за да постигнем растеж и за промишленост, която ще продължи да бъде конкурентоспособна в бъдеще.

Искам да видя Европа, която допълнително развива своя социален модел, Европа, която съчетава добре функционираща система на социална сигурност, водеща до растеж, със социално сближаване, Европа, която чрез труд, предприятия и стабилни публични финанси създава предпоставки за поддържане и развитие на нашия модел за социална сигурност, като в най-голяма степен защитава интереса на нашите граждани.

Искам да видя Европа, която не се оставя да бъде примамвана от краткотрайни кампании на протекционизъм, Европа, която защитава вътрешния пазар, който представлява основата на нашето сътрудничество в рамките на ЕС, и която позволява на стоките и услугите да преминават свободно през границите в полза на самите нас и на останалата част от света.

Искам да видя Европа, която приема различията, която е отворена към аргументите на другите и има силна воля да намира компромиси, всичко в името на общия интерес. Такава Европа ще бъде силна, каквито и времена да настъпят.

(Ръкопляскания)

Г-н председател, уважаеми колеги, за мен е чест да бъда тук с вас и да представявам европейската демокрация. Много хора ми казаха, че това ще е най-трудното председателство от много години насам. Има много предизвикателства и трябва да сме подготвени за неочакваното. Мнозина се питат дали държава с размерите на Швеция може да поеме тази отговорност. Не сами, но заедно можем да посрещнем тези предизвикателства. Нека да действваме с визия и предприемчивост, с инициативност и смелост. Европа се нуждае от това. Народът на Европа се нуждае от това. Европейският проект се състои в мечтата да решаваме заедно проблемите на хората. Тази мечта прави Европа силна. Настоящата 2009 година е съдбоносна година за европейското сътрудничество. Имаме шанс да предприемем следващата стъпка. Шведското председателство е готово да приеме предизвикателството. Нека да го приемем заедно!

(Силни ръкопляскания)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, това не са обикновени времена и това няма да бъде обикновено председателство. В допълнение към обичайната законодателна работа, шведското председателство ще трябва да се справи с друг вид предизвикателства от строго политически характер и няма друг по-подходящ да се заеме с тези предизвикателства от министър-председателя г-н Рейнфелд и от екипа на шведското председателство.

Днес искам да подчертая две от най-значителните предизвикателства пред Европейския съюз през следващите шест месеца: справяне с икономическата криза и договаряне на амбициозно международно споразумение относно изменението на климата в Копенхаген.

Най-тежката финансова и икономическа криза, която помним, продължава да оказва разрушителни последици в рамките на нашите общности и семейства, като по-конкретно безработицата продължава да нараства. Възстановяването на икономиката остава основен приоритет. Съвместните действия на Европейския съюз доведоха до безпрецедентно данъчно усилие, от което се получиха конкретни резултати.

Показахме също така солидарност между държавите-членки, като например удвоихме тавана на подкрепата на платежния баланс за държавите-членки, които не са част от еврозоната, до 50 милиарда евро. В момента се нуждаем да приложим изцяло Пакета за възстановяване във всичките му аспекти и да се уверим, че той води до разкриване на работни места и насърчаване на икономическата дейност по места.

Считам, че е от съществено значение да бъде определено приоритетно място за мерки, които ограничават безработицата и помагат на хората да се върнат на работа. Можем да разчитаме на резултатите от срещата на високо равнище по въпросите на заетостта, която се състоя през май като част от инициативата на Комисията съвместно с чешкото, шведското и испанското председателства. Необходимо е да приложим на практика споделения ангажимент към младежта и осигуряването на заетост.

Разбира се, отговорностите във връзка с политиките в областта на пазара на труда се поемат от държавите-членки, но ние можем и следва да използваме съществуващите европейски инструменти, за да помогнем на държавите-членки да запазят заетостта на хората и да ги обучат за бъдеща заетост. Поради това Европейската комисия ще направи предложение за опростяване на процедурите, свързани със Структурния фонд, и ще премахне необходимостта от национално съфинансиране от Европейския социален фонд за 2009 г. и 2010 г. Също така ще прехвърлим средства, за да финансираме нови възможности за микрокредитиране в областта на заетостта и социалното включване. Надявам се Парламентът да подкрепи тези предложения.

Предложенията на Комисията, които се основават на възложения от мен през миналия октомври доклад de Larosière, ще послужат за основа за укрепване на контрола на финансовия пазар и регулирането. С вече направените предложения, много от които вече са одобрени от Парламента и от Съвета, а други все още в процес на взимане на решения, ние в действителност поемаме водеща роля в реформата на международната финансова система. Сигурен съм, че ще продължим да действваме по този начин на срещата на високо равнище на Г-20 в Питсбърг през септември.

Придвижването на всички тези въпроси през следващите шест месеца е от съществено значение за изграждането на нова икономика, защото – нека не се залъгваме – икономиката след кризата не може и няма да бъде същата като тази преди кризата.

Нуждаем се да изградим отново нашия икономически модел и отново да поставим ценностите в центъра на нашата социална пазарна икономика, където те принадлежат. Нуждаем се да изградим икономика и общество въз основа на възможностите, отговорността и солидарността, икономика, която трябва да изобрети отново нови източници на растеж, защото не можем вечно да разчитаме на парични и фискални стимули; Европа на отворен пазар със стабилни показатели; Европа на интелигентния „зелен“ растеж; Европа с по-ефективно регулиране и надзор на финансовите пазари; Европа, която задълбочава единния си пазар и използва изцяло неговия потенциал; Европа, която устоява на тенденциите за фрагментация или протекционизъм.

По отношение на изменението на климата, Европа вече е първият регион в света, който прилага всеобхватни, правнообвързващи цели за климата и енергетиката. Горд съм с начина, по който Комисията работи с предишния Парламент и Съвета, за да приложи това законодателство и искам да работя в тясно сътрудничество с вас и председателството при подготовката на срещата в Копенхаген.

Водещата ни роля беше високо оценена миналата седмица в Л'Акуила, на срещата на Г-8 и на Форумът на големите икономики. Вероятно сте чули за напредъка, постигнат на тези срещи. За първи път всички участници се ангажираха, като зачетеха науката за климата, да ограничат повишаването на температурата до 2 °C. Това със сигурност е благоприятна стъпка напред, но не следва да се заблуждаваме: нашата амбиция и ангажимент все още не са еднакви при другите. Европа е доста напред по отношение на поставените цели в сравнение с останалата част от света и, честно казано, 145 дни преди Копенхаген, това ме притеснява.

През следващите седмици ще ускорим работата си с международните партньори, за да гарантираме поемането на ясни ангажименти в Копенхаген. Нуждаем се също от постигане на напредък по отношение на средствата, необходими в подкрепа на развитието на страните и засилването на трансфера на технологии. През септември Комисията ще представи предложенията си за финансиране, така че ще можем да изградим европейски консенсус и да преговаряме с другите страни.

Дневният ред за изменението на климата, разбира се, е тясно свързан с друг приоритет: енергийната сигурност. Днес Комисията ще приеме предложения за усъвършенстване на правилата, регулиращи сигурността на газовите доставки, и за възобновяването на солидарността между държавите-членки, като съм уверен, че с вашата подкрепа шведското председателство ще ги придвижи напред.

Това са главните приоритети, и то с основание. Но е налице още много важна работа, която следва да бъде извършена през следващите шест месеца. Нека само да посоча програмата от Стокхолм, в която Комисията неотдавна внесе амбициозна визия, която поставя гражданите в центъра на политиката ни в областта на правосъдието, свободата и сигурността, като постига баланс между сигурността и защитата на гражданските свободи и основните права.

През по-голямата част от това десетилетие Европейският съюз беше ангажиран във вътрешни институционални разисквания. Абсолютно са необходими изменения на ръководещия дейността ни Договор, които да предоставят на разширения Европейски съюз инструменти за демократична и ефективна работа. Надявам се, че ще видим ратификацията на Договора от Лисабон през следващите месеци, така че да можем да приложим разпоредбите му и да постигнем напредък с политическата програма, която току-що обобщих.

Важно е да обсъдим процедурата, но считам че е по-важно да обсъдим въпроса по същество. Шведското председателство, както и следващото испанско председателство, ще трябва да надзирава – да се надяваме – един сложен преход към новия Договор, при който Комисията и Парламентът ще трябва да играят цялостна роля.

Европейският съюз постоянно преоткриваше себе си, от първоначалното призвание за излекуване на разкъсания от войната континент до изграждането на вътрешния пазар и по-късно за повторното обединение на Европа. През последните 50 години Европа постоянно надминаваше очакванията, разсейваше съмненията. Сигурен съм, че ще се справим и с новото предизвикателство, пред което сме изправени: поставянето на основите за интелигентна, „зелена“ икономика на бъдещето. Ще успеем, ако зачитаме основния урок от половин век европейска интеграция: Европейският съюз напредва, когато всички съставляващи го страни сътрудничат в дух на откритост, доверие и партньорство. Програмата на шведското председателство признава това; Европейската комисия е готова да играе своята роля, както, сигурен съм, и Парламентът.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, *от името на групата PPE*. – (FR) Г-н председател, обикновено не се обръщам към Вас, но за пръв път днес ще Ви посветя една минута.

На първо място, г-н Buzek, Ви поздравявам като човек на съпротивата и като един от основателите на „Солидарност“, като представител на Силезия, който никога не е забравил своите корени, история и ценности. Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) е горда също, че убеди преобладаващото мнозинство от членовете на Парламента, споделящи най-различни политически убеждения, включително г-н Schulz, да Ви поверим задачата да сте говорител на 500 милиона граждани. Да, г-н председател, изборът Ви е символ на отворената Европа, на толерантната Европа, на политическа Европа, защитавана от групата PPE и от мнозинството тук присъстващи колеги.

Г-н действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, от вас очакваме да превърнете действието в доминираща тема на шведското председателство през следващите шест месеца, с други думи, изправени пред двойното предизвикателство на икономиката и изменението на климата, считаме, че е необходимо да предприемем повече и по-бързи действия с цел да излезем от кризата, като изцяло приложим нашия модел на социална пазарна икономика. Изразявам твърдо убеждение, че в това се състои жизнеността на икономиката и че само тя ще ни позволи да водим истинската социална политика, от която се нуждаем.

Ако искаме възстановяване и ако искаме то да дойде от Европа, а не от Азия, както се очаква, тогава задължително трябва от сега да ускорим нещата. Когато кризата приключи, победители ще бъдат онези, които са заложили на иновациите, на обучението, накратко, на действието.

В това отношение групата PPE предлага, наред с другото, да се увеличи подкрепата за малките и средните предприятия, които са от решаващо значение за запазването и разкриването на работни места. Освен това икономическата криза, бих искал да подчертая това, изисква не национална, а европейска реакция. Нещо повече, нашите съграждани са убедени в това, достатъчно е само да погледнем проучванията на общественото мнение в различните държави: над 60% от германците и над 70% от европейците изразяват убеждение.

Групата PPE очаква от вас, г-н Рейнфелд, г-н Барозу, да постигнете повече и с по-бързи темпове що се отнася до борбата срещу глобалното затопляне. На Европа е отговорността, под ваше ръководство, да ръководи света в тази дейност, която всеки тук признава за неотложна и приоритетна. И каква по-добра възможност да се действа и да се ускорят нещата от конференцията, по въпросите на изменението на климата, която ще се състои през декември в Копенхаген, с други думи, на наша собствена територия!

По въпроса за изменението на климата, Европа несъмнено доказва че когато иска, може да действа. Сега задачата ни е да капитализираме това действие, да накараме другите световни сили да се присъединят към нас. Разбира се, имам предвид Съединените щати, които трябва да превърнат думите си в дела, но имам предвид също и нововъзникващите икономики, били те Китай, Индия или Бразилия, които не могат повече да пренебрегват факта, че носят голяма отговорност за глобалното затопляне. Следователно ще оценяваме шведското председателство в зависимост от действията, които предприема за справяне с кризата и в светлината на резултатите, постигнати по отношение на околната среда.

В заключение ще посоча, че за да предприеме ефикасни действия на тези два фронта, Европа трябва да разполага с подходящи институции. Миналата година ни показа, че със същия договор и със същия остарял принцип на единодушие беше възможно да осъществим напредък за Европа, но беше възможно и да стигнем до застой. Това е въпрос на политическа воля, г-н Рейнфелд, г-н Барозу. Ускоряване на действията, това групата на PPE иска да направите през следващите шест месеца и ние имаме доверие в шведското председателство. Ускоряване на действията, това поискаха европейците, като избраха Парламента и това ние трябва да им дадем, ако искаме след пет години повече избиратели да отидат да гласуват.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, г-н министър-председател Рейнфелд, госпожи и господа, шведското председателство започва в момент на ново начало за институциите. Не само Парламентът е обновен; Европа се намира в период на преход между Договора от Ница и Договора от Лисабон и, както всички знаем, това са несигурни времена, в които въпреки всичко ни е нужна яснота по отношение на икономическия и финансовия пазар, пазара на труда и решенията относно политиката в областта на климата в Европейския съюз и държавите-членки.

Вече стана дума за това и аз съм съгласен с много от казаното. Изменението на климата е, разбира се, най-важният въпрос и Вие му отдадохте подходящ приоритет. Разбира се, също така кризата с работните места изисква незабавно и уместно решение. Ето защо Ви призоваваме по време на Вашето председателство

настоятелно да призове държавите-членки да се заемат с инвестиционните планове и планове за икономическо възстановяване по-сериозно, отколкото досега.

Това, от което се нуждаем преди всичко, е да запазим работните места – сега, а не следващата година, тъй като заплахата за тях е налице тук и сега. Сигурността на работните места е от жизненоважно значение за вътрешната стабилност на обществото. Ето защо очакваме да дадете най-висок приоритет на заетостта и сигурността на работните места по всякакъв начин, например чрез съчетаване на опазването на околната среда и промишлената политика, което представлява едно високоинтелигентно решение.

По въпроса за сигурността на работните места искам да Ви кажа следното, г-н Рейнфелд: това, което сериозно застрашава работните места в Европа и което представлява дори още по-голяма заплаха за социалното сближаване, е съдебната практика на Съда на Европейските общности. Както току-що отбелязахте, Вие пътувате често в Швеция и в Европа. Е, ние също и това, което чуваме от нашите съграждани, е че не искат Европа, в която дружествата се местят от държава в държава, намалявайки размера на заплатите. Ето защо са ни необходими инициативи на Европейския съюз.

(Ръкопляскания)

Инициативите са ни необходими като следствие от решенията на Съда на Европейските общности по делата „Лавал“, „Викинг“, „Рюферт“ и „Люксембург“. Това са мерки, които Вие – по-конкретно Вие, защото Швеция е потърпевша от тази погрешна политика, тази погрешна съдебна практика – трябва да предприемете по време на Вашето председателство.

Също така трябва да се занимаете и с друг институционален въпрос, а именно как ще бъде назначена следващата Комисия. Във връзка с това трябва да отбележа, че моето общо впечатление донякъде е, че не само Вие, но и всички Ваши колеги в Съвета сте засегнати от новите начала на институциите и несигурността относно това, кой договор в действителност следва да използваме като основа за нашите действия, както и че никой всъщност не знае какво е нашето положение. Това напомня леко за героинята на Астрид Линдгрен Пипи Дългото чорапче в нейната Вила Вилекула – ще направя света такъв, какъвто аз искам. Чудесно!

Ако назначим председателя на Комисията въз основа на Договора от Ница, ще имаме 20 члена на Комисията. В такъв случай искам да знам коя държава няма да има свой член в Комисията. На това Съветът естествено ще каже: „не, ние със сигурност не искаме да започнем кървава битка при закрити врата. Така че имаме чудесно решение – ще номинираме члена на Комисията първоначално въз основа на Договора от Ница. Сформирането на Комисията ще отнеме няколко месеца, а дотогава народът на Ирландия ще гласува и ще разполагаме с Договора от Лисабон. След това можем да гласуваме всичко останало въз основа на Договора от Лисабон. Чудесно!

Ние сме общност, основана на закона – или поне така мислех досега – в която основата е действащият закон. Действащият закон е Договорът от Ница. Между другото има някой, който като пазител на Договорите трябва да изясни на първо място кое правно основание да се използва. Това е председателят на Комисията, но не съм чул и една дума от него по въпроса.

Следователно искам да заявя много ясно какво очакваме. Моето предложение, г-н министър-председател, беше, че не следва да взимате решение за формиране веднага, а първо да изпратите кандидата си в Парламента, за да може да ни каже какво смята да направи за възстановяването на икономиката, запазването на работните места, борбата с изменението на климата, въвеждането на пакт за заетостта, инициатива за директива за обществените услуги и инициатива за усъвършенстване на Директивата относно командироването на работници, както и за създаване на гаранция между Комисията и Парламента за оценка на социалните последици от инициативите на Комисията. Можехме вече да сме обсъдили всичко с кандидата преди седмици, за да видим дали ще получи мнозинство в залата въз основа на предложенията си. След това можехте да вземете решение за формиране.

Вие обаче действате по друг начин. Казахте „не, първо ще вземем решение за формиране, а после ще изпратим кандидата“. Боя се, че това беше още една грешка и че кандидатът, освен ако не положи значителни усилия, няма да получи мнозинството от гласовете в залата.

(Ръкопляскания)

Искам да бъда много ясен, така че това, което вероятно ще бъде най-спорният въпрос по време на Вашето председателство, да е напълно ясно между нас от самото начало. Очакваме институционална яснота, очакваме социално-политически ангажимент и вярвам, че ще Ви подкрепяме относно политиката в областта на климата.

Г-н председател, заради Вас спазих точно времето си за изказване. Ще видите, че шестте ми минути ще изтекат след няколко секунди. Няма да има нужда да ме мъмрите – знаех, че възнамерявате да го направите и не исках да Ви предоставя това удоволствие.

(Ръкопляскания)

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (FR) Г-н председател, първо искам да кажа на г-н Рейнфелд, че нашата група на Алианса на либералите и демократите за Европа ще подкрепи изцяло приоритетите на шведското председателство, т.е. ратификацията на Договора от Лисабон, който естествено очакваме да бъде приложен бързо и изцяло; подготовката за срещата на високо равнище в Копенхаген относно изменението на климата, което вече беше споменато и което е напълно подкрепян приоритет от нас; и на последно място, дневния ред от Стокхолм.

Освен това – и това е темата на изказването ми, г-н Рейнфелд – искам да засегна въпрос, на който се обръща внимание във всяко изказване в залата – борбата с икономическата и финансовата криза – за да Ви кажа, че Вие поемате ръководството на Европейския съвет в много специален момент. Добре е, че Швеция председателства Съвета, защото Вие имате конкретен опит в тази област. През деветдесетте години на 20-и в. Швеция преживя точно същата икономическа криза, която преживяваме сега в цяла Европа и света. Преживяхте криза в сектора на недвижимите имоти. През деветдесетте години на 20-и в. преживяхте и финансова криза и решихте всички тези проблеми, като се справихте пряко с проблемите във финансовия сектор.

Моето послание към Вас е, че трябва да действате точно по същия начин днес на европейско равнище, защото тъкмо това ни липсва. Опитваме се да се борим с икономическата и финансовата криза, използвайки 27 различни подхода в отделните държави, а това никога няма да проработи.

Очакваме, г-н Рейнфелд, да използвате придобития в Швеция опит, защото успяхте, за разлика от Япония, която е в икономически застой от дълго време. Швеция излезе от кризата, защото решихте незабавно проблемите във финансовия сектор – нещо, което за момента не се върши в Европа. Обмисля се Обединеното Кралство да национализира банките, докато други – по-конкретно Франция – да ги рекапитализират. В Германия предстои създаване на т.нар. „лоши банки“; в държавите от Бенелюкс се върши едновременно от всичко по малко. В резултат на това няма единен подход. Съединените щати стабилизират банките си и отстраняват токсичните продукти, докато ние продължаваме да имаме проблеми.

Искането ми към Вас следователно е да се възползвате от опита си и да представите единен план за спасяване на европейския финансов сектор, който ще формира основата на икономическото възстановяване. Без него никога няма да има икономическо възстановяване; банките няма да започнат да предоставят заеми отново и т.н. Това трябва да е основният Ви приоритет.

(EN) На второ място, надяваме се, че Вие и Комисията ще представите и нов план за възстановяване, защото 27 различни плана за възстановяване няма да доведат до нужните резултати в следващите години. От изключително съществено значение е Съветът и Комисията заедно да поемат ръководството в това отношение. Знам, че сега има 27 плана за възстановяване на национално ниво, но в тях виждаме редица протекционистки мерки. Ваша е отговорността, г-н Рейнфелд, да кажете на колегите си, че по-добрият начин за справяне е заедно с Комисията да изработите единен план за възстановяване и да инвестирате в устойчива енергетика и в новата икономика.

Считам, че с оглед на Вашия опит през деветдесетте години на 20-и в. в Швеция Вие сте точният човек на точното място, който да направи това, което не сме направили досега – да изработите единна стратегия в Европейския съюз за борба с икономическата и финансовата криза.

(Ръкопляскания)

Rebecca Harms, от името на групата VERTS/ALE. – (DE) Г-н председател, г-н Рейнфелд, г-н Барозу, моят колега г-н Schulz каза всичко, което има да се каже за институционалните опасения на моята група, която тя има от дълго време във връзка с предстоящия избор на председател на Комисията. Съгласни сме с казаното от него. Искаме цялата Комисия и всички високопоставени служители на Европейския съюз да бъдат избрани съгласно условията на Договора от Лисабон и няма да отстъпим дори в най-малка степен. Въпреки това, г-н Барозу, искам да използвам възможността, за да обясня политическите причини за съмненията на моята група и мнението ѝ, че Вие не сте способен от политическа гледна точка да направите това, което ние считаме за необходимо в настоящата ситуация в Европа.

Да вземем например често споменаваната нужда от ново регулиране на финансовите пазари. Имахме срещи на високо равнище Г-8, Г-20, срещи Г-8 в разширен състав, както и европейски срещи на високо равнище.

Докъде стигнахме? Ако погледнем положението днес и направим сравнение с играта „Монопол“, която всички познаваме, банките са възстановени, преминали са старта и не са попаднали в затвора, получили са стотици милиони с одобрението на обществеността и после просто са започнали играта отново. Не мисля, че е песимистично твърдението, че в резултат от това следващата катастрофа е неизбежна. Г-н Барозу, какво стана със силната Ви намеса? Къде са Вашите реални резултати? Не виждаме никакви доказателства за тях.

(Ръкопляскания)

По отношение на политиката в областта на климата, знаете, че по време на цялата ни европейска кампания ние от групата на Зелените/Европейски свободен алианс защитавахме „Зеления нов курс“. Изразяваме абсолютно убеждение, че е крайно погрешно да правим това, което Вие многократно правихте през последните пет години, г-н Барозу, а именно да противопоставяме икономически стратегии срещу стратегии в областта на околната среда и климата. Считаме, че това е голяма отживелица и трябва да спре. Трябва да мислим за икономическото развитие по устойчив начин и трябва да съгласуваме целите, свързани с опазването на климата, с екологичните цели. Това ще благоприятства икономиката и ще създаде стотици хиляди и дори милиони работни места. Г-н Пиебалгс още веднъж показва, че това е валидно за енергийния сектор в проучването си през последните месеци. Предвид досегашния ни опит, г-н Барозу, Вие не сте в състояние да установите „Зеления нов курс“.

Като обобщение мога само да кажа, че по отношение на опазването на климата европейците изпъкват на международната сцена през последните месеци в резултат на новооткритото си колебание – колко далеч наистина искаме да стигнем с целите за намаляване – и с новото си скъперничество, а това, за съжаление, се отнася и за Швеция. Създаването на Международния фонд за опазване на климата за по-бедните държави претърпя голям неуспех. Фактът, че все още е тайна това, че шведите искат да вземат пари от средствата за развитие например, за да ги прибавят към средствата за опазване на климата представлява игра с нулев резултат и от гледна точка на по-бедните държави това е напълно неприемливо. Трябва бързо да сложим край на това ново скъперничество и на новото колебание в Европейския съюз.

(Ръкопляскания)

В заключение, г-н Рейнфелд, мога да кажа нещо положително. Готови сме да се борим заедно с Вас относно новото определение на Лисабонската стратегия и да работим с Вас по този въпрос. Казахте, че ще го направите до края на годината. Ние ще Ви помогнем. Ще Ви подкрепим и ако искате да направите повече по отношение на Източна Европа и Русия, но съсредоточаването в истинска политика в областта на климата не трябва да се състои само заглавия, а трябва да бъде дописано и в ситния шрифт на шведската програма.

(Ръкопляскания)

Michał Tomasz Kamiński, от името на групата ECR. – (PL) Г-н председател, първо, искам да поднеса искрените си поздравления за вчерашния избор, избора на чудесен председател – новия ръководител на Парламента. Правя това, както добре знаете, г-н председател, като полски политик, но и като човек. Знаете, че благодарение на Вас срещнах съпругата си и това все още е най-голямото ми постижение. Поздравления и Ви желая успех в работата.

Групата на Европейските консерватори и реформисти изслуша внимателно изказването Ви, г-н министър-председател, и се радвам да мога да кажа, че споделяме мнението Ви по много въпроси. Считам обявяването от Вас на активни мерки за справяне с кризата за особено важно. Икономическата криза, която е най-голямата, преживявана от нашата цивилизация след 30-те години на миналия век, причинява неоправдано безпокойство в цяла Европа – в по-бедните държави и в по-богатите, в северните държави и в южните. Доволен съм, че обявихте активна борба за преодоляване на кризата и че посочвате приоритети, които ние също споделяме – по-голяма свобода за пазара, по-слабо регулиране, по-голяма икономическа свобода, по-голяма отвореност към свободна търговия. Това е рецептата за икономическия растеж на нашия континент, на нашия Европейски съюз.

Г-н министър-председател, споделяме и Вашето убеждение, че справянето с изменението на климата е важен въпрос. Знам, че имате смели виждания по този въпрос и искам да Ви насърча да бъдете дръзки в тази област. Въпросът относно изменението на климата показва много ясно, че днес ние живеем не само в единна Европа, но и в единен свят, където заплахите се споделят от всички и трябва да бъдат отстранявани ефективно.

Много се радвам, че посочихте борбата срещу престъпността като сериозен проблем за нашия Европейски съюз. Убеден съм, че тъй като Швеция е вече голяма сила в областта на криминалните романи, ще постигнем успех под Ваше ръководство и в борбата срещу престъпността.

Изключително важно е и съм доволен, че както Вие, така и Вашият министър на външните работи наскоро споменахте, че искате да разгледате внимателно нашите съседи и да бъдете, надявам се, по-благоприятно настроени към идеята за разширяване на ЕС. Не трябва да забравяме, че извън източните граници на ЕС има държави, които имат правото да бъдат част от зоната на демокрация и благоденствие, в която сме днес.

За съжаление, има един въпрос, по който моята група не е съгласна с Вас. Това е въпросът за ратифицирането на Договора от Лисабон. Говорихте за демокрация в контекста на Договора от Лисабон – и съвсем основателно. Следва да се припомни, че чрез демократичен референдум ирландците отхвърлиха Договора от Лисабон. При положение че уважаваме демокрацията, трябва да уважим гласа на ирландския народ.

Г-н министър-председател, надявам се, че Вашите приоритети, които са в много голяма степен споделени от групата ECR, ще се окажат възможност, която да Ви позволи да ръководите Европейския съюз ефективно и да се справите ефективно с кризата, която днес е най-големият ни проблем.

(Ръкопляскания)

Lothar Bisky, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, г-н министър-председател Рейнфелд, госпожи и господа, шведското председателство представи амбициозна работна програма, която включва предложение за повече прозрачност. Прозрачността е необходима по-конкретно в борбата с настоящата криза.

Много хора считат, че кризата е предизвикана далеч в САЩ и от неколцина банкери, считани за алчни. Правителствените ръководители в държавите-членки на ЕС изглежда нямат нищо общо с кризата. Те са невинни участници. Онези, които се наслаждават на невинност, не правят нищо за преодоляване на кризата. Считам, че прозрачността следва да включва и обсъждане на грешките на политиката, допринесла за кризата, и, разбира се на банкерите. Прозрачността е на мода в „казино-капитализма“.

Много искаме да видим какво ще се случи със стратегията за Балтийско море и аз ще подкрепя действащия председател на Съвета, ако той се съсредоточи върху диалог с Русия. Също така искаме Европейският съюз да подкрепи обещанията на президентите Обама и Медведев за демонтиране на ядрените оръжия. Европейският съюз трябва да се възползва от новата възможност за разоръжаване.

Шведското председателство иска да продължи хармонизирането на законодателството относно предоставянето на убежище и да направи Европейския съюз по-привлекателен за работниците емигранти. Политиката в областта на убежището трябва да е пряко свързана с политиката за развитие. Според нас това е хубаво, но на строго охраняваните външни граници на Европейския съюз, по-конкретно в Средиземно море, хиляди хора умират всяка година, търсейки убежище от преследване, бедност, природни бедствия и войни. Въпреки скъпите системи за граничен контрол, наблюдение и събиране на данни за предотвратяване на нелегалната емиграция, групата на Европейската обединена левица – Северна зелена левица призовава за хуманно отношение към бежанците и емигрантите и за промяна в икономическата и търговска политика за ефективна борба с нещата, които са първопричината хората да станат бежанци.

Шведското председателство се насочва към интегриращ пазар на труда за създаване на пълна заетост и поради това желае да инициира реформи на пазара на труда и мерки за гарантиране на равенството между половете. Ние също се обявяваме в подкрепа на стратегия за добри работни практики, която ще подпомогне увеличаването на заплатите и ще въведе законово изисквана минимална работна заплата във всички 27 държави. Искаме да видим съгласие в ЕС минималната работна заплата да бъде установена на равнище от поне 60% от средната работна заплата за държавата, за да предотвратим изпадането в бедност на хора, въпреки че имат платена работа.

Приветствам по-конкретно казаното от Вас относно Кипър и Ви желая успех в осъществяването на амбициозните Ви цели в областта на климата.

Francesco Enrico Speroni, от името на групата EFD. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, оценявам факта, че шведското председателство наблегна на въпроси, които засягат нашите съграждани, нашите избиратели, а именно околната среда и изменението на климата, финансовата криза, запазването на работните места и борбата с престъпността, защото, за да свършим добра работа, трябва да сме в хармония с тези, които са гласували за нас. Ние не сме нито по-добри, нито по-лоши от избирателите ни, но вярвам, че е важно да действваме в съответствие с това, което те искат от нас, а тези въпроси струва ми се отговарят на посоченото от мен.

Следва, разбира се, да превърнем предложенията в конкретни действия и тук ще се изправим един срещу друг, преди всичко при процедурата на съвместно вземане на решения, тъй като ние, Парламентът, и вие, Съветът,

ще положим правилата, които ще управляват живота, делата и интересите на нашите избиратели, а аз считам, че това е основната ни задача като законодатели.

Трябва да преодолеем кризата с доверието, която несъмнено съществува. Ниската избирателна активност на изборите за Европейски парламент е неин симптом и за да я преодолеем, трябва да действаме в пълно съответствие с волята на нашите избиратели. Вероятно също така трябва да избягваме да правим сравнения – вашата страна граничи с Норвегия; аз живея близо до Швейцария. Те са извън Европейския съюз, но и те живеят добре; имат същите проблеми, но не са по-зле от нас и тук е важно да видим и покажем, че си заслужава да има Европейски съюз.

Считам, че това е голямо предизвикателство, но и че с помощта на всички можем да покажем, че Европа не следва да бъде изстрадана, а да бъде възможност за тези, които живеят в нея и са нейни граждани.

Barry Madlener (NI). – (NL) Нидерландската „Партия на свободата“ дойде в Парламента, за да защити нидерландските граждани и за да изтръгне обратно парите, надплатени от Нидерландия на алчната за пари и бюрократична Европа. „Партията на свободата“ беше избрана в Парламента от нидерландските гласоподаватели, за да покаже ясно, че нидерландските граждани вярват, че разширяването на Европейския съюз вече стигна твърде далеч.

Г-н председател, Парламентът прекарва времето си, регулирайки въпроси, които следва да се определят от самите държави-членки. Според нашата партия Европейският съюз следва да се занимава единствено с въпроси, свързани с икономическото и парично сътрудничество. Именно предвид нидерландските интереси, ще следим шведското председателство, тъй като то не прави нищо за нидерландските граждани. Искате просто да продължите с Европейската конституция, която нидерландските гласоподаватели отхвърлиха и която е 99% еднаква с Договора от Лисабон. Също така не направихте нищо за изключително скъпото ежесечно преместване от Брюксел в Страсбург. Нещо повече, дори не поставихте въпроса на дневен ред. Защо? Струва хиляди милиони евро, а единствените, на които идеята харесва, са вероятно хората от Ikea, които имат възможност да продават кашони и допълнителни шкафове.

Освен това искаме незабавното прекратяване на споразуменията с Турция. Турция е ислямска държава, а ислямската идеология е категорично в противоречие с нашата западна култура. Освен това Турция изобщо не е европейска, а азиатска държава, а членството ѝ би струвало на нидерландските граждани поредните чували, пълни с пари. Турция може да е добър съсед, но не принадлежи към европейското семейство. „Партията на свободата“ застъпва Европа на суверенни държави, но под шведското председателство продължава работата към федерална супердържава, в която държавите-членки определят все по-малко собствените си дела. Ето защо ние се наляваме, че ирландците ще имат куража да гласуват още веднъж с „не“ на Договора от Лисабон. Ирландското население има възможността тук да представлява гласа на европейците и искам да ви попитам от името на „Партията на свободата“ какви изводи ще си направи шведското председателство от резултата от ирландския референдум.

Фредрик Рейнфелд, *действащ председател на Съвета.* – (SV) Г-н председател, позволете ми първо да поздравя всички вас заедно, по повод избора ви за лидери на групите. Знам, че редица от вас получиха голяма подкрепа. Знам, че например Martin Schulz беше преизбран с много голяма подкрепа в групата на социалдемократите. Важно е да можете да представлявате групите си силно.

Приветствах проведения диалог и консултацията, които бях помолен да представя от Европейския съвет през юни. Това беше направено от министъра по европейските въпроси Cecilia Malmström. Също и от мен чрез телефонни разговори и на срещата, която проведохме на лодка в архипелага, движейки се във водите на Стокхолм, седейки и обсъждайки възникналата ситуация. Беше поискано от мен да проуча възможността за избиране на Жозе Мануел Барозу, посочен от Европейския съвет, за председател на Комисията за втори мандат.

Някои от засегнатите от вас теми са основните въпроси, по които искам да работя по време на шведското председателство. Нека кажа, че поставяме работните места на първо място. Искаме да видим Европа, в която повече хора имат работа. Обсъждането трябва да започне от това, как ще го постигнем. Точно както изтъкна Joseph Daul, считам, че въпросът опира до иновации и обучение, с други думи нещата, които по принцип движат предприятията и правят хората конкурентоспособни на пазара на труда. Считам, че Martin Schulz е прав, че трябва да внимаваме да не окажем Европа, в която се конкурираме при лоши условия. Провеждаме това обсъждане в Швеция, а също и на други места в Европа. Ниското или никакво заплащане не е добра отправна точка, от която да се опитаме да се справим с конкуренцията; по-скоро само при добри условия можем да се справим с конкуренцията на бъдещето.

Позволете ми да спомена някои други неща, които считам за много важни за извеждане на Европа от кризата. Видях как Комисията – и аз лично мисля, че това е важно – успя да защити принципа на вътрешния пазар в момент, когато много хора се опитват да го компрометират и да прокарат протекционизъм. Лесно е да слушаме онези, които казват „Защо не спасихте работните места в тази конкретна държава?“, без да виждат последствията от това, ако всички реагират по този начин. Ако го бяхме направили, щяхме на практика да премахнем свободната търговия и възможността за трансгранична търговия. Това, което на практика създава богатство и просперитет, щеше бързо да бъде изгубено, ако не се бяхме противопоставили на призивите за протекционизъм. Считам, че защитата на вътрешния пазар и свободното движение е важна отправна точка за запазване на работните места.

Силено вярвам и в други неща, споменати от някои от вас, като например инвестирането в човешки умения и гарантирането на мобилност на пазара на труда. Считам, например, че един от начините за управлението му е точно свободното движение, включително трансграничното движение.

Както споменаха Martin Schultz, Rebecca Harms и Joseph Daul, считам, че това е и възможност за борба със „зелена“ насоченост, за въвеждане на икономиките с ниски емисии на въглероден диоксид, за които говорим по целия свят като друг начин за излизане от кризата. Важно е как управляваме средствата и как инвестираме. Също така искам да кажа – тук съм съгласен с Guy Verhofstadt – че шведският опит с управлението на кризата от деветдесетте години на миналия век показва, че това може да се извърши само чрез контрол над публичните финанси. Научих, че когато дефицитът е голям и се търси рационализация, най-пострадали са хората с ниски прагове и най-зависимите от социалните институции. Следователно политиката, която е предпазлива с публичните финанси, е добра политика за бедните хора или за хората с ниски прагове.

По отношение на климата – което ще е основният въпрос, по който ще работим преди срещата на високо равнище в Копенхаген – искам да кажа, че е вярно, че все още предстои много работа. Времето е кратко.

Искам да кажа на Rebecca Harms, че за нас в Швеция е необичайно да бъдем критикувани за ангажиментите ни към хуманитарна помощ. Средната сума, харчена в Европа за подобни ангажименти, е 0,4% от brutния вътрешен продукт. Швеция е единствена с 1% от brutния вътрешен продукт, отиващ за помощ за развитие. За мен нещата са свързани. Извършихме собствен преглед под ръководството на нашия министър, отговарящ за хуманитарната помощ, в рамките на инициативите на ООН. В него анализирахме как точно трябва да имаме предвид изменението на климата при нашата дейност за развитие. Не можем да осъществяваме дейност за развитие без в същото време да отчетем изменението на климата и как то вече засяга бедни части от света. Следователно не можем да разделяме въпросите и да казваме това е политика за развитие, а другото – политика в областта на климата – по-скоро те са свързани и трябва да се осъществяват заедно.

По отношение на Договора от Лисабон, искам да кажа на Martin Schulz, че моята роля е да гарантирам ефективно европейско ръководство в труден период. Трябва да можем да дадем отговори на гражданите, които искат да видят как предприемаме действия за борба с финансовата криза и по въпросите, свързани с климата. Всички сме политически активни и знаем, че в политическата сфера, когато се занимаваме предимно с вътрешните проблеми и обсъждаме имена и ръководство, нашите съграждани го възприемат така сякаш сме им обърнали гръб. Ние се вглеждаме предимно във вътрешните проблеми.

Ето защо ще направя каквото мога в тази си роля. Европейският съвет ми възложи да гарантирам, че нашето сътрудничество и зачитането на целостта на Европейския парламент са обединени от яснота – независимо дали според Договора от Ница или Договора от Лисабон – при издигането на кандидат за поста председател на Комисията. По отношение на Жозе Мануел Барозу, важно е да заявя, че той беше единодушно подкрепен в Европейския съвет, че беше добре познат като кандидат и беше представен на избирателите преди избора. Естествено, това ме улесни – естествено, зачитайки факта, че Европейският парламент ще има възможността, когато сте готови да вземете решение, да кажете „да“ или „не“ на кандидата, издигнат от Европейския съвет. Междувременно има време за обсъждания, което знам, че и Жозе Мануел Барозу също е заявил, както и за диалог относно това, как европейската политика трябва да се развива през следващите години. Надявам се, че това ще бъде съгласувано в съответствие с постигнатото споразумение. Това е, което европейските избиратели очакват сега, и то ще ни помогне да работим заедно ефективно.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, зададени бяха някои важни въпроси; ще се опитам да им отговоря много накратко.

Първо, важният въпрос на г-н Schulz относно договорите. Той посочи по-конкретно ролята на Комисията като пазител на договорите. Ние в Комисията вярваме, че трябва да се зачитат действащите договори. Действащият договор е Договорът от Ница. Всички вие тук сте избрани съгласно Договора от Ница. Очевидно, ако сега изберем председател на Комисията, той ще бъде избран като вас – съгласно Договора от Ница.

След като уточнихме това, ще имаме, надявам се, Договора от Лисабон. Необходимите корекции ще трябва да бъдат направени по отношение на състава на Парламента, който вече няма да бъде същият при Договора от Лисабон, тъй като ще има определени промени, и същото ще трябва да бъде направено и за Комисията. Въпреки това Европейският съвет спазва всички аспекти на вашия доклад – доклада Dehaene – който беше приет с огромно мнозинство. По въпроса за Европейския съвет – преди да придаде официален статут на решението си, той проведе консултации, които взеха предвид – а това е наистина за първи път – и резултата от изборите за Европейски парламент, да не споменаваме факта, че имаше кандидат, подкрепен от политическа сила.

Задачата сега е да спечели одобрението на Европейския парламент. Искам да повтора днес това, което вече изложих в писмо до председателя на Европейския парламент: готов съм да обсъдя съдържанието на насоките за следващата Комисия с всяка политическа група, която желае да ги обсъдим. Във всеки случай това е моята позиция по отношение на институционалните въпроси.

На политическо равнище искам да подчертая много важен въпрос. Считаю, че е важно да свържем избора на председател на Комисията с демократичните избори, които се проведеха – вашите избори. Бяхте избрани по силата на Договора от Ница и моето мнение е, че председателят на Комисията следва също да има тази легитимност, която да е един вид резултат от демократичните избори.

Освен това с оглед на финансовата и икономическа криза – вярвам, че тези, които са за силна Европа и които искат силна Комисия несъмнено ще се съгласят – въпросът относно председателството на Комисията не трябва да се остави нерешен сега в очакване на окончателното ратифициране на Договора от Лисабон, което всички ние искаме – или поне повечето от нас искат – при положение че не знаем кога този договор ще влезе в сила. Оставянето на Европейската комисия и нейното председателство в напрегнато очакване при настоящата икономическа, финансова и социална и преди важните преговори, които ни предстоят в Копенхаген, не ми изглежда много разумно. Във всеки случай Европейският парламент решава и аз съм готов да започна демократичен дебат, което всъщност направих преди пет години.

(EN) По втория въпрос относно финансите и икономиката и думите на г-н Verhofstadt: всички ние можем да бъдем по-амбициозни и по този въпрос нека ви кажа, че споделям вашите амбиции. Но не можем да твърдим, че не сме приели европейски план за икономическо възстановяване, а това беше максималното, което нашите държави-членки приеха.

Европейската комисия предлагаше повече, но това приеха нашите държави-членки. Искам да обърна внимание на факта, че някои държави-членки – не по-малко влиятелни в началото на кризата – предложиха да няма координационен план. Някои други предложиха фискален стимул от 1%, Европейската комисия веднага предложи 1,5%, а в действителност автоматичните стабилизатори бяха около 5%. Освен това ние взехме тези важни решения в подкрепа на платежния баланс на някои държави-членки извън еврозоната, както и някои инициативи на световно равнище.

Така че можете да разчитате на Комисията да направи всичко възможно да засили европейското равнище и общия подход – нека не остава съмнение. Но също така нека да бъдем честни със себе си: ние не сме Съединените американски щати – не сме обединена държава от нации – така че, разбира се, имаме различни ситуации. Не можем да искаме Германия и Латвия да правят едно и също. В Европа има държави, които ползват подкрепа за платежния си баланс, така че, разбира се, не можем да имаме еднакъв за всички подход. Трябва да имаме общ подход, но със специфични национални решения, защото това е реалността, пред която сме изправени в Европа и ще бъдем изправени в близко бъдеще.

Разполагаме главно с национални бюджети. Така че аз споделям подхода ви за по-координиран европейски план, а именно за излизане от кризата и за находчивия „зелен“ растеж, който искаме, но в същото време трябва да приемем, че имаме 27 национални бюджета, 27 министри на финансите, 27 национални банки освен нашата Европейската централна банка и е много важно да засилим еврото и да имаме устойчиви икономически и финансови политики. В противен случай ще изложим еврото – един от най-големите успехи на европейската интеграция – на риск.

И накрая, по въпроса за изменението на климата – още веднъж, винаги можем да бъдем по-амбициозни. Но за мен беше много важно това, че министър-председателят Рейнфелд беше с мен неотдавна в Л'Акуила, където генералният секретар на Организацията на обединените нации каза: „Вие сте локомотивът на света“. Винаги можем да сме по-амбициозни, но Европейският съюз има водеща роля в света в борбата с изменението на климата.

Никой не е по-амбициозен от нас, така че, разбира се, бих очаквал поне признание по отношение на извършената от Комисията работа, съвместно с нашите държави-членки, да представи амбициозни предложения. Нека сега опитаме да убедим и други, защото са ни нужни, тъй като проблемът с изменението на климата е не само европейски проблем, но и проблем на нашата планета. С ваша подкрепа считам, че можем да постигнем успех на конференцията в Копенхаген.

(Ръкопляскания)

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Г-н председател, като швед изслушах с гордост приоритетите на шведското председателство и съм също така горд отново да мога да приветствам министър-председателя на Швеция тук.

Предизвикателствата, пред които сме изправени, са много съществени. След 20 години на фантастична, чудодейна промяна в Европа, останали зад нас, като резултат сега имаме един от ранните представители на движението за свобода „Солидарност“ за председател на Европейския парламент. Именно идеали като демокрация, свобода, принципите на правовата държава и пазарната икономика ни дадоха 20 години фантастично развитие.

Сега живеем във време на промени, с нов договор, с проблема с изменението на климата, който изисква последователна политика, способна на глобално влияние, както и с икономическата криза. Ето защо е важно да имаме председателство, но и Парламент, способен да гарантира стабилност във връзка с публичните финанси, във връзка с вътрешния пазар, както във връзка с откритост към търговията и трансграничното движение, което ще спомогне излизането ни от кризата.

Бих искал да развия още малко гледната точка. Решенията, за които сега подготвяме почвата чрез шведското председателство и в Парламента, ще посочат и формата, която Европа и Европейският съюз ще приемат след кризата – динамиката на финансовите пазари, както и надеждността и доверието, с което се ползват, както и възможностите ни за иновации и предприемачество, за инвестиции и нови работни места.

Ако изборите за Европейски парламент показаха нещо, то е, че гражданите на Европа искат по-малко бюрокрация и регулация и по-голяма откритост – извън границите и навън към света. Именно откритостта ще бъде от решаващо значение за способността на Европа да бъде водеща сила с ценностите, които започнаха да я променят преди 20 години и за които също можем да допринесем в света.

(Ръкопляскания)

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Г-н председател, първо, искам да благодаря на шведския министър-председател, че представи това, което той и неговото правителство искат да направят през следващите шест месеца.

Знаем, че сме в трудна изходна позиция; кризата е дълбока. Става дума за работни места, за драматично нарастваща пропаст, за едно поколение млади хора, които са изправени пред безработица, и, разбира се, за кризата с околната среда и климата.

Това беше описано и от министър-председателя Рейнфелд, но изводите са изненадващи. Подчертаното като централен въпрос за шведското председателство не са работните места или инвестициите, а по-скоро способността на държавите-членки да спазват бюджетна дисциплина. С наближаването на 27 милиона безработни в ЕС, най-ясното послание от шведското председателство е следното: бюджетна дисциплина. Това е не само погрешно, но също и тревожно.

В тази област партията на г-н Рейнфелд – в противовес на казаното тук по-рано – носи тежък исторически багаж относно вътрешната политика. Последното консервативно шведско правителство доведе Швеция до икономическа дезинтеграция и това беше социално демократично правителство, на което му бяха нужни да посвети 10 години за справяне с нашите публични финанси. Въпреки това не можем да позволим стари недостатъци на вътрешната политика да определят дневния ред на целия ЕС във време на сериозна криза. Това, което е необходимо, са големи инвестиции в работни места, обучение и „зелена“ промяна – а не да поставяме анорексични икономики на диета чрез бюджетна дисциплина.

Джон Монкс, генералният секретар на Европейската конфедерация на профсъюзите, също изрази загриженост, че социалното измерение на шведското председателство е получило толкова нисък приоритет. Предимно хубави думи, казва г-н Монкс, много малко реални планове. Моята група споделя тази загриженост, включително синдикалните права на работниците, както Martin Schulz заяви в изказването си. Условието за работниците се влошиха след решението „Лавал“ и след решенията „Викинг“, „Рюферт“ и „Люксембург“. Правата им бяха отслабени.

Това, което аз и моята група искаме от шведското председателство, е твърд ангажимент, че синдикалните права на работниците в ЕС ще бъдат напълно възстановени. Синдикалните права трябва да имат предимство пред свободното движение. Това трябва да е изключително ясно. Не искаме да живеем в Европа, в която кризата се посреща с бюджетна дисциплина и с конфронтация. Искам да попитам новия председател, министър-председателя г-н Рейнфелд, дали този въпрос изобщо присъства в дневния ред.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Г-н председател, изправени сме пред два проблема. Първият е кризата. Както всички знаят, ние се нуждаем от последователен и общ отговор на икономическата и социална криза и следователно – от европейски план за възстановяване за увеличаване на инвестициите и в подкрепа на заетостта. Днес Европа наистина трябва да покаже, че обръща по-голямо внимание и е по-близко до нашите съграждани, когато става въпрос за трудностите, пред които те са изправени. Тя трябва да направи повече, за да помогне на засегнатите от кризата. От тази гледна точка ситуацията е неотложна.

Вторият проблем засяга новия модел на развитие, с който трябва да излезем след кризата. Той трябва да бъде по-прост, по-справедлив и по-устойчив, който гарантира, че финансирането е насочено към реалната икономика, развива нови форми на солидарност между европейците, отчита социалните и екологични предизвикателства в международната търговия, и който коренно променя отношенията ни с най-бедните страни в света, и по-конкретно имам предвид Африка.

В допълнение към двата основни проблема е налице демократично изискване по отношение на процеса, за който вие, шведското председателство, сте отговорни. Cecilia Malmström – която с радост приветствам днес – знае по-добре от всеки друг, че има някои много важни разлики между Договора от Ница и Договора от Лисабон, що се отнася до процедурата по назначаване: обикновено мнозинство при единия и квалифицирано мнозинство при другия; назначаване при единия и номиниране при другия, както и различен брой членове на Комисията в зависимост от договора. От своя страна, наистина настоявам да гарантирате, че духът и буквата на договорите са спазени. Това попада в обхвата на вашите правомощия и е много важно за доверието в нашите институции. Благодаря ви предварително.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Г-н председател, поздравления за назначението Ви. Първо искам да поздравя правителството за истинския ангажимент към Балтийско море и се надявам, че тук ще постигнем напредък. Реториката ви относно изменението на климата също е забележително добра. Разбира се, сега искам тази реторика да бъде превърната в действие. Често казвате, че Европа и Швеция допринасят само малка част към световните емисии, но ако държавите-членки на ЕС са дом само на 8% от световното население, а причиняват 30% от емисиите, то тогава наша отговорност е да приемем сериозно голяма част от работата относно изменението на климата. Именно тук струва ми се липсва конкретна информация.

Как смятате да се справите с Директива КПКЗ относно промишлените емисии? Как смятате да се справите с незаконната сеч? Как смятате да се справите със стандартите за енергийна ефективност на сградите и как смятате да се справите с факта, че авиацията не може да продължава със своите емисии, докато в същото време избягва плащането на 14 милиарда евро енергиен данък, който следва да плати?

Също така бих искал да посоча Стокхолмската програма и Търговското споразумение за борба с фалшифицирането (АСТА) По отношение на АСТА трябва да гарантираме откритост. Германският конституционен съд обяви, че държавите трябва да имат по-голямо влияние, че парламентите трябва да имат по-голямо влияние. Нуждаем се от откритост в преговорите по АСТА. Не можем да се движим към надзор едностранно. Същото се отнася за родния ми град и за Стокхолмската програма. Нека се превърне в име, което да се свързва с прехода на ЕС от свързаната с терор параноя към правата на човека и човешките свободи и с укрепване на правото за предоставяне на убежище и защита на личния живот. Тогава ще сме постигнали напредък.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н председател, бих искала да поздравя шведското председателство за това, че отдава приоритет на икономическите предизвикателства. Докато има икономическа несигурност, способността ни да се изправим пред които и да е други предизвикателства е очевидно ограничена. Прави сте да поставяте приоритет на необходимостта от възстановяване на публичните финанси: изключително високото ниво на публичния дълг представлява голяма и дългосрочна заплаха, която, освен ако не се изправим пред нея сега, може да ни съпътства продължение на много десетилетия. Но възстановяването на стабилността на финансовите институции също е решаваща за възвръщане на доверието на потребителите и връщането на икономическия растеж, да не говорим за парите на данъкоплатците.

В приоритетите си обсъждате значението на надзорната рамка. Бих добавила, че регулаторната яснота е от жизненоважно значение. Това са, както всички знаем, световни промишлености. Капиталът, талантът и

отделните предприятия са много променливи. Те се нуждаят от работещи определени законодателни графици, поставяне на приоритети на законодателството и подходящи консултации.

Приветствам вашия ангажимент да работите заедно с Г-20, защото ако не вървим успоредно и работим едностранно в ЕС, рискуваме не само да поставим кредитополучателите и инвеститорите в неизгодно положение от гледна точка на конкурентоспособността, но също да накараме промишлеността да се премести извън...

(Председателят отнема думата на оратора.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Г-н председател, първо, разбира се, искам да Ви поздравя за Вашето назначение като председател и в същото време да Ви благодаря за интересния обмен на мнения по време на изборите. Г-н министър-председател, колеги, благодаря ви за представянето на програмата на председателството. Убедена съм, че в организационно отношение шведското председателство ще постигне голям успех и че компетентната шведска държавна администрация ще положи отлични грижи.

Политически, аз естествено споделям мнението на председателството относно двете големи кризи – икономическата криза и кризата с климата – и, разбира се, това са приоритетните въпроси. Но къде е анализът? Икономическата криза и кризата с климата не са предопределени от съдбата. Кризите произтичат от взетите политически решения. Това е хубаво, защото означава, че можем и да ги решим чрез политически решения, само че не виждам никакъв знак за промяна на различните политики от председателството. Това е същата икономическа политика, която не отчита социалните или екологичните съображения.

Това, което аз и много от нашите съграждани търсим в програмата, са правата на работниците, които излязоха на преден план след съдебните решения, както и социалните проблеми, на които не предстои да бъдат дадени отговори. Нито пък чуваме нещо за известната прогресивна политика за равенство. По отношение на Стокхолмската програма се твърди, че тя ще създаде сигурност, но това, което на практика възниква, е положение от типа „Големият брат“, което застрашава личната неприкосновеност. Никога няма да приемем ограничения върху правото на убежище или ограничения върху правата ни като свободни граждани в тази програма. Нуждаем се от хуманно убежище и хуманна имиграционна политика.

Timo Soini (EFD). - (FI) Г-н председател, госпожи и господа, Швеция винаги е зачитала правата на човека и демокрацията.

Преди време шведите гласуваха „против“ еврото и вие зачетохте това решение, въпреки че самите вие бяхте категорично „за“. Ето защо е твърде странно, че Ирландия сега трябва бързо да гласува още веднъж по съвсем същия договор.

В северното и в шведското мислене е заложено да се зачита гласа на народа. Желая ви късмет и успех в предизвикателството, пред което сте изправени. Надявам се, че ще спазите ценностите на най-добрата северна демокрация: не чрез принуда, а чрез сътрудничество.

Много се радвам, че споменахте Балтийско море и напълно ви подкрепям по въпроса. Балтийско море е в затруднено положение, то умира и трябва да бъде спасено. Северното измерение обаче липсва във всичко това и аз се надявам, че ще постараете да го насърчите, въпреки че го споменахте.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Г-н председател, имаме нужда от революция в демокрацията. Необходими са ни смели демократи и в този нов период неотложно се нуждаем от една вълнуваща, демократична и наистина ефективна Европа.

Творците, и по-конкретно писателите на свободна практика, ще изиграят роля при определянето на ценностите на тази нова Европа. Тяхното нецензурирано въображение ще бъде в състояние да върне обратно в бутилката бюрократичния дух, който има за цел да разруши демокрацията. В крайна сметка вълнуващите идеи пораждаат социалната промяна. Тези, които предлагат визия на надежда, което им позволява да проникнат в съзнанието на хората – шведите бяха особено добри в това в миналото и в това отношение имам пълно доверие в моята бивша колега Cecilia Malmström – също могат да вдъхновят и техния интерес към социалнополитически въпроси.

Ето как аз умишлено формулирах последния параграф на новата ми книга в началото на последната предизборна кампания, която доведе до значителни промени и която е свързана с много надежда, че вие по-конкретно от Швеция с вашата голяма демократична традиция и прозрачност сега ще разпознаете признаците на времето. Ние не сме изправени само пред икономическата криза – тук шведите показаха своята интелигентност, като в голяма степен избегнаха кризата – но също така трябва да се справим и с твърде застрашителното залитане

надясно. Затова аз твърдо вярвам, че ние демократите заедно трябва да се застъпим за истинска прозрачност, и по-конкретно трябва да се изправим заедно в борбата срещу крайно десните.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Изразявам искрените си благодарности за амбициозните планове, които ни представихте за следващите шест месеца. Мога да ви кажа, че имаме високи очаквания към вас, тъй като от самото начало имате репутацията на поддръжници на европейската интеграция и на нашите европейски ценности. Важно е решенията, които предложим и върху които работите за извеждането ни от икономическата криза, да засилят пазарната ни икономика.

Също така е важно решенията не само да са от полза за съгражданите ни днес и утре, но и да гарантират бъдещето на нашите деца. Ето защо е изключително важно да продължим дейността си по изграждане на устойчива икономика и предотвратяване на изменението на климата. Хубаво е, че отдавате на това висок приоритет във вашата програма. Искрено се надявам, че усилията ви в тези области ще спомогнат сближаването на държавите-членки и че в периода на подготовка на конференцията в Копенхаген ще успеете да убедите най-големите играчи на световната сцена наистина да изиграят своята роля при намирането на решение относно изменението на климата.

Г-н председател, социалната пазарна икономика също е от значение, когато става въпрос за устойчиво управление на финансите, тъй като държавните дефицити образуват бреме за бъдещите поколения. Ето защо е важно да се спазва Пакта за стабилност и растеж и е хубаво, че го казахте изрично.

Г-н председател, иронично е, но финансовата криза доведе Исландия по-близо до Европейския съюз. Надявам се, че шведското председателство приветства Исландия, но и че стриктно гарантира, че Исландия отговаря на изискванията за присъединяване и че изпълнява задълженията, свързани с европейското законодателство и спрямо държавите-членки.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н министър-председател, надявам се, че ще ми позволите във връзка с това да се обърна специално към Карл Билд, тъй като бих искал първо да засегна въпроса за разширяването, и по-конкретно на Балканите.

Споменахте, че процесът на разширяване ще бъде по-бавен, отколкото мнозина от двете му страни са се надявали. Много е важно обаче да изпратим ясни сигнали. Това, което аз очаквам от шведското председателство, е помощ по-конкретно за народите в югоизточна Европа, за да преодолеят проблемите, пред които са изправени – включително междуправителствените проблеми – така че да могат да имат надежда, че пътят към Европа няма да бъде блокиран, а постигането на напредък може да продължи, дори ако това вероятно отнеме малко повече време. Въпреки това тези държави естествено трябва да извършат подходяща подготовка.

Второ, искам да коментирам друг въпрос, който споменахте, а именно въпроса за възстановяването на икономиката и свързването на икономическата политика с околната среда. Вече беше заявено, че имате пълната ни подкрепа във връзка с това. Считам, че това е важна задача за Европа. Вярно е, че в това отношение сме водещи до голяма степен, но все още ни предстои много работа. В същото време расте и безработицата. Настоящото равнище на безработицата в Европа все още не е достигнало своя максимум. За съжаление, ще става дори по-зле.

Ето защо е изключително важно да споменем другото измерение – социалното, тъй като ще получим широка подкрепа за „зеленото“ възстановяване на икономиката, само ако хората чувстват, че се отнасяме сериозно към социалните им нужди и изисквания.

Скандинавските държави по-конкретно имат много добри примери за активна политика на пазара на труда. Не можем нито на равнище на ЕС, нито на равнище на отделни държави-членки да създадем работни места, но можем да помогнем на изгубилите работата си отново да намерят нова възможно най-бързо. Това имаме предвид под социална Европа – активната политика на пазара на труда, която ни е нужна в отделните държави-членки, за която Европейският съюз, и по-конкретно Съветът трябва да изпратят ясно послание. „Зеленото“ възстановяване на икономиката в крайна сметка ще доведе до по-ниско, а не по-високо, равнище на безработицата. Ето за това призоваваме.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, радвам се да ви видя тук. Има много предизвикателства в тези бурни времена: тежка икономическа рецесия, несигурността по отношение

на Договора от Лисабон и предстоящите преговори относно климата на конференцията в Копенхаген. Предстои ви много работа.

Г-н министър-председател, някои важни въпроса. Трябва също да убедите и колегите си в Съвета, че протекционизмът е мерзост. Силата на ЕС е в отворените му граници и свободната търговия. Държавните субсидии за спасяване на автомобилната промишленост не са решението. Финансовата криза изисква нов световен ред, но правилата трябва да бъдат балансираны, а не прекомерни. Тази есен, както беше споменато тук, Европа трябва да се приближи до уважавана политика в областта на убежището. Енергийната политика, както казаха колегите, изисква както реализъм, така и солидарност. Без повече газови кризи, без едностранна зависимост. Интернет беше важен въпрос в предизборната кампания. Тук Швеция носи голяма отговорност да доведе до успешен край пакета за телекомуникациите. Принципите на правовата държава трябва да важат и във виртуалния свят.

Надявах се, че през тази сесия Парламентът ще одобри назначаването на Жозе Мануел Барозу за председател на Комисията за още един петгодишен мандат. Това няма да стане и аз съжалявам. Сега не е моментът ЕС да прекарва времето си в борби за институционално надмощие. Сега е време за политическо ръководство и действие.

Еврото доказва силата си. Кога счита министър-председателят, че ние в Швеция ще сме готови да станем пълноправен член на ЕС и също да използваме евро? Благодаря Ви и както казваме в моята партия – късмет!

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, госпожи и господа, Швеция сега носи голяма отговорност за бъдещето на човечеството. Г-н министър-председател Рейнфелд, изказването Ви относно кризата с климата беше доста уместно.

Знаем, че необходимата ни в следващите десетилетия технология съществува и че е достъпна на справедлива цена, но най-проблемният въпрос е, че опазването на климата е невероятно предизвикателство пред човешкото сътрудничество. За съжаление, настоящите преговори приличат повече на съчетание от игра на криеница и надпревара да се поздравяваме сами.

Европейският съюз трябва да има смелостта да изготви предложение, което да касае не само намаляването на емисиите в ЕС, но и принципа на споделяне на тежестта, според който всички индустриални държави да постигнат намаляване на емисиите съгласно Насоките на Междуправителствената експертна група по изменението на климата (IPCC). Най-важното е да постигнем целите за намаляване на емисиите за 2020 г. На второ място, трябва да разберем, че развиващите се държави няма да могат да се приспособят към система на пределни стойности на емисиите, ако не ги подпомогнем финансово на съвсем ново ниво, и ЕС трябва да бъде в състояние да направи предложения и за това.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Г-н министър-председател, изслушахме изказването Ви много внимателно и искаме да изразим надежда, че най-важните точки от програмата ще бъдат успешно осъществени.

Обаче искам да обърна внимание на три предизвикателства. Първото е европейската солидарност, която е особено важна по време на финансова криза. Не можем да позволим да възникват ситуации, в които определени европейски държави са третирани неравно. Не можем да приемем ситуация, в която на някои се позволява да субсидират банковия си сектор, а други са осъждани за опитите си да подкрепят корабостроенето си. Това не е солидарност, това е лицемерие.

На второ място, доволни сме, че стратегията относно Балтийско море е един от приоритетите на шведското председателство. Това е важна област на макрорегионалното сътрудничество. Екосистемата на Балтийско море трябва да бъде защитена от опасностите, като например много опасния, а също и финансово абсурден, проект „Северен поток“. Също следва да бъде спомената и необходимостта от диверсификация на енергийните източници.

На трето място, нека си припомним, че Русия не се ограничи само до спирането на крана, както откри Грузия. Надявам се, че след като Швеция поема кормилото на Европейския съюз за следващите шест месеца, тя ще бъде също толкова решителна, колкото министър Карл Билд, който осъди руската агресия срещу Грузия. Сигурен съм, че шведското председателство ще бъде равностойно на тези предизвикателства. Може да разчита на нашата подкрепа.

Morten Messerschmidt (EFD). - (DA) Г-н председател, две неща ме поразиха, когато прочетох работната програма на шведското председателство. Първото са всички обещания за това, как ЕС ще бъде използван за създаване на по-добра икономика за решаване на проблемите, свързани с климата, и други, но няма нито дума за проблемите, създавани от ЕС – проблемите, които ЕС създаде на нашите пазари на труда, проблемите, които

ЕС създаде в нашия сектор на рибарството, в нашата икономика, във връзка с борбата с престъпността, да не продължавам. Това е първото ключово впечатление, което добиваме, четейки работната програма на шведското председателство – че ЕС единствено предоставя решения и че ЕС не е проблем. Това говори повече за шведското председателство, отколкото за ЕС. Второто е, че изобщо не се споменава фактът, че 2 октомври ще бъде една от най-важните дати в цялата история на ЕС, а това ще е по време на шведското председателство. Разбира се, имам предвид втория референдум. Нищо не се казва за това, как шведското председателство ще гарантира спазването на т.нар. гаранции, дадени на ирландците. И преди сме виждали как хората са заблуждавани – заблуждавани относно референдумите и относно демокрацията. Какво ще предприеме шведското председателство, за да гарантира, че това няма да се случи отново?

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, искам да приветствам шведите и да ги поздравя за това, че – както каза министър-председателят – най-накрая намериха пътя си към Европа след дълъг процес. Много сме доволни да видим, че шведите днес са сред най-добрите европейци.

Представихте програмата си и тя е много амбициозна. Искам обаче да ви призова да помислите дали Швеция ще има смелостта да направи крачката, особено след опита от кризата на финансовите пазари, да се присъедини към еврозоната – особено, както казахте, при положение че трябва да се съблюдава Пакта за стабилност и растеж. Вие, разбира се, нямате клауза за отказ от участие като Обединеното кралство и Дания например, а сега отговаряте на всички условия. Ще имате ли смелостта по време на вашето председателство да продължите със стабилизирането на Европа и да станете член на еврозоната?

Г-н министър-председател, съгласен съм с поставения от Вас приоритет на политиката в областта на климата и стратегията за Балтийско море, но по отношение на писмения вид на програмата Ви имам молба: отделете повече внимание от предложеното на борбата с кризата на финансовите пазари. Никой от другите проекти няма да има шанс, ако кризата на финансовите пазари и в икономиката не бъде преодоляна възможно най-бързо. За това ни трябва ясни правила. Не е достатъчно Лондон отново да определи курса. Нуждаем се от ясни правила в социалната пазарна икономика, защото пазарна икономика не може да съществува без правила и няма да получи подкрепа от мнозинството. Ето защо още веднъж трябва да помислите – макар че ние напълно подкрепяме програмата Ви – дали не следва да отдадете по-висок приоритет от досегашния на преодоляването на кризата на финансовите пазари. Много Ви благодаря и късмет в трудното време на резки промени.

(Ръкопляскания)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, всички изслушахме програмата на шведското председателство с голям интерес и благодарност. Ясните й приоритети са икономиката и енергетиката, защото приоритетът на Европейския съюз е да спомогне за съживяване на икономиката и създаване на заетост, овладяване на безработицата и гарантиране на успеха на срещата в Копенхаген през декември 2009 г.

При все това, искам да обърна внимание на политическата, гражданска и демократична цел да се замени Хагската програма с програмата, която ще бъде кръстена на шведската столица – Стокхолм. Програмата съчетава постиженията в областта на свободата, сигурността и правосъдието от последните пет години, които бяха от съществено значение за хармонизирането, взаимното признаване и принципа на доверието по отношение на основните права и правната защита, а също така и по отношение на активното сътрудничество.

Приканвам ви да бъдете амбициозни в тази област: първо, от фактическа гледна точка, тъй като във всички области, свързани с управлението на външните граници, имиграцията, убежището, бежанците и борбата с незаконния трафик, организираната престъпност и тероризма е лесно да бъдем отклонени към реакционни позиции, които противоречат на постиженията на европейското законодателство относно основните права, характеризиращи Европейския съюз и с които Швеция се идентифицира до такава степен като държава, зачитаща принципите на прозрачност и демокрация.

Второ, приканвам ви да бъдете и амбициозни по отношение на формата, тъй като шведското председателство най-вероятно ще разчисти пътя за Лисабон, което, на първо място, означава, че вече няма да съществува двойната процедурна рамка на третия и първия стълб, която често е объркваща. Въпреки това и най-важното, ще означава и че Парламентът ще има по-голям капацитет за наблюдение на законодателните инициативи, които шведското председателство ще прилага като част от Стокхолмската програма.

Това означава, че онова, което досега често се разглеждаше като недостатък на Брюксел или на Съвета, ще бъде отговорност на Парламента.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Г-н председател, естествено, аз съм много доволна и горда да видя моето правителство в шведското председателство и също считам, че програмата съдържа много благоприятни моменти по отношение на решения за климата, работните места, финансовата криза, конференцията в Копенхаген, стратегията за Балтийско море, политиката на Общността, разширяването, Исландия, Хърватия, Турция и т.н. Но за мен и друг въпрос е важен за бъдещето, а именно отворена Европа, неприкосновеност на личния живот и свобода на изразяване.

Днес министрите се срещат в Стокхолм, за да обсъдят Стокхолмската програма. Хубавото е, че това е стратегията за законодателството, което сега предстои да изготвим. Някои части от предложението са дългоочаквани. Ратифицирането на Европейската конвенция за правата на човека най-накрая ще се осъществи, надявам се – правата на детето и на жертвите на престъпления. Можем да извлечем нещо много добро от това, но има и отрицателни аспекти, а именно заплахата за отвореното общество, която се съдържа в Стокхолмската програма.

Заплахите за нашето отворено общество трябва да бъдат отблъснати с методите на отвореното общество. Част от съдържанието на Стокхолмската програма не е нито либерално, нито хуманно или далновидно. Регистрирането на нашите пътувания, масовото съхранение на лични данни и систематичното описване на икономическите транзакции не е либерално, нито толерантно или далновидно. Нека Стокхолм означава откритост, свобода и толерантност, а не регистрация, надзор и нетолерантност. Освен това считам, че работата ни в Страсбург трябва да бъде прекратена.

Председател. – Преди да дам думата на г-н Stolojan, искам да приветствам един наш гост, дете, което седи на място 505. За мен е особено удоволствие да видя, че деца проявяват интерес към европейските въпроси и институциите ни, защото е важно да растем като Европейци от ранна възраст.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Желяз успех на шведското председателство и считам, че заложените приоритети са тези, които очаквахме. Следващите шест месеца са от решаващо значение за европейските граждани и за Европейския съюз. Те са от решаващо значение относно това дали нашите държави ще излязат от икономическата криза следващата година, или, от друга страна, една голяма въпросителна ще продължи да виси над икономиката ни още една година.

Много предложения и нови програми се изготвят. Аз обаче считам, че е време да оценим въздействието на програмата за икономическо възстановяване, стартирана от Европейската комисия в началото на годината, ако има такова, както и внимателно да разгледаме бюджета на Европейския съюз за тази година, за да видим кои дейности са спрени и какви ресурси можем да продължим да използваме, за да излезем с нови мерки.

Също така имаме планирани инвестиционни проекти в енергийния сектор, които вече са одобрени, на стойност около 3 милиарда евро. Ще трябва да предприемем конкретни мерки за изпълнението на тези проекти. Искам да благодаря на председателя г-н Барозу за личния му принос за проекта „Набуко“.

В заключение, искам да ви припомня политическия ангажимент на Европейския съюз към други държави, които успешно се присъединяват към него.

Proinsias De Rossa (S&D). - (EN) Г-н председател, няма да преодолеем сериозната криза с финансите, икономиката и работните места – или кризата с климата – като независими протекционистки национални държави. Без Европа и еврото континентът ни е загубен, но не можем и да продължим като съюз, сякаш всичко е наред, освен няколкото алчни банкери – бюджетната дисциплина няма да реши проблема.

Системата е повредена и трябва да бъде основно реформирана. Още от сега финансовите институции се противопоставят на правилата, които са ни нужни, за да предотвратим бъдещ срив. Нуждаем се от по-голяма интеграция на нашите социални и икономически политики и политиките в областта на климата и енергетиката с цел запазване на работните места и създаване на достойни условия на живот и труд. Нуждаем се от пробив при срещата на високо равнище относно изменението на климата през декември. Сега повече от всякога ни е необходимо потвърждение на Целите на хилядолетието за развитие, и което е по-неотложно, г-н действащ председател, съжалявам, че не призовахте за незабавно вдигане на блокадата над Ивицата Газа, нито показвахте желание за стимулиране на търсенето на мир заедно с президента Обама.

Като член на Парламента от Ирландия, искам да напомня на залата, че политическата ирония е черта, много ценена в Ирландия. Джонатан Суифт, авторът на „Пътешествията на Гъливер“, някога заявил пред британското правителство, че начинът за решаване на бедността в Ирландия е да ни насърчат да изядем бебета си. Е, аз не мисля, че историческата ирония на Партията за независимост на Обединеното кралство да дойде в Ирландия, за да пропагандира независимост на Обединеното кралство от Европейския съюз ще убегне на народа на Ирландия като повод за един хубав смях. Ще е интересно да видим г-н Nigel Farage, облечен в националния

му флаг и с шапка като на елф, под ръка с Gerry Adams, бившия лидер на ИРА, и Joe Higgins, моя колега тук отзад, да призовават за отрицателен вот за Договора от Лисабон, всеки от тях със свой собствен, противоречив дневен ред. Убеден съм, че ирландците ще кажат на този цирк това, което казаха и на „Libertas“: махайте се!

(Ръкопляскания)

Marietta Giannakou (PPE). - (EL) Г-н председател, програмата на шведското председателство наистина включва всички важни въпроси, свързани с нашето време както настоящето, така и бъдещето.

Ще започна с рецесията. Предполагам, че шведското председателство ще трябва да разгледа този въпрос по-задълбочено. Социалната пазарна икономика се нуждае от инвестиции в реалната икономика, а не само във финансови продукти като онези, които ни поставиха в положението, в което сме днес.

Въпросът за климата и устойчивото развитие, което включва и социалното развитие, както и въпросът за работата очевидно са изключително важни въпроси. Въпреки това тук също са необходими реални инвестиции в икономиката, заедно с по-голям контрол. Пазарна икономика, която се опитва да премине към подход *laissez faire- laisser passer* [ненамеса на държавата в икономическата дейност и международната търговия], не е това, от което се нуждаем в Европа.

Въпросите, свързани с престъпността, вътрешните работи и правосъдието наистина засягат всички нас. Организираната престъпност със сигурност вече не е това, което беше, и със сигурност е свързана с тероризма и всяка форма на незаконна дейност. Следователно изисква диференциран подход.

Мисля, че най-важното е да проучим също така, във връзка с големия брой имигранти от трети държави, дали и в какво отношение политиката за развитие на Европейския съюз наистина има успех, с други думи, имаме нужда от реална оценка и да проверим какво сме могли или е следвало да променим, за да се справим с нелегалната имиграция по правилния начин, защото в действителност се занимаваме с хора, а не просто с политически или административни актове.

Програмата на шведското председателство е наистина много амбициозна, по-конкретно, наред с други неща, относно трансатлантическия диалог. Въпреки това и по този въпрос трябва да проучим дали е подходящо Европейският съюз да разглежда единствено развитието, а Съединените щати да разглеждат единствено сигурността.

Ivari Padar (S&D). - (ET) Госпожи и господа, като представител на Естония, един от съседите на Швеция, с която сме свързани чрез Балтийско море, искам да насоча вниманието към един от приоритетите на председателството, а именно стратегията за Балтийско море. Стратегията, която беше инициирана с активното участие на моя колега социалдемократ от предишния Парламент и настоящ президент на Естония Тоомас Хендрик Илвес, е много важна за цяла Европа и искам да благодаря на председателството, че ѝ отдава приоритет.

Това също е и добър пример как инициативи, предложени от членове на Парламента, могат да постигнат конкретни резултати. Искам да призова шведското председателство да изпълни стратегията за Балтийско море, за което сега имаме рядката възможност. За да го направим, трябва да предоставим финансиране за понастоящем празния ред в бюджета на ЕС. Надявам се, че стратегията ще бъде одобрена от Европейския съвет по време на шведското председателство. Други две области са важни за мен: като бивш министър на финансите считам за изключително важно справянето с икономическата криза и въвеждането на прозрачност във финансовия сектор... (Изказването се прекъсва)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н BUZEK

Председател

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Г-н председател, г-н Барозу, г-н Рейнфелд, първо, искам да поздравя шведското правителство за целите, които е заложило пред своето председателство. Това е труден период за Европа, изпълнен с предизвикателства. От многото важни приоритети, които Швеция набелязва за председателството си, искам да насоча вниманието към стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море, и по-конкретно към частта, отнасяща се до сигурността на енергийния пазар. Обща сигурност на енергийния пазар на Европа няма да бъде възможна, докато в Европа съществуват разделени и взаимно изолирани пазари както на електроенергия, така и на газ. По исторически причини този проблем е особено ясно изразен в региона на Балтийско море. За да го решим и да разпределим риска, свързан с доставките на енергия, ни е необходима обща за Европейския съюз енергийна политика. Основополагащите елементи на такава политика трябва да бъдат не само енергийната ефективност и възобновяемите енергийни ресурси, но също така и създаването на общ пазар на електроенергия и газ с действащи междусистемни връзки. Стратегията

на Европейския съюз за региона на Балтийско море е стъпка в правилната посока. Целта ѝ е постепенното свързване на енергийните пазари в региона, чрез преодоляване на недостатъците във междусистемните връзки и създаване на общи пазарни механизми. Наследството от окупацията на Съветския съюз в региона на Балтийско море е разделен и частично изолиран пазар, който повишава риска за нашите енергийни доставки. Предизвикателство пред нас в бъдеще е да променим това положение и по този начин да укрепим общата ни енергийна сигурност. Пожелавам на шведското председателство късмет в полагането на енергично начало на тази важна задача. Благодаря ви за вниманието.

Åsa Westlund (S&D). - (SV) Г-н председател, г-н министър-председател, ако искаме да постигнем добро международно споразумение относно климата, трябва да се вслушаме и в други държави. Ако го направим, ще осъзнаем, че, първо, това, което се изисква, е ЕС и другите държави да поемат по-голяма отговорност за намаляване на собствените си емисии, и, второ, ЕС и другите индустриални държави да заявят конкретно как ще допринесем икономически за дейностите, свързани с климата, в по-бедните държави.

Фактът, че досега шведското правителство работи срещу това, за съжаление, подкопава възможностите за постигане на добро споразумение в Копенхаген. Съветът на министрите също трябва да го осъзнае и затова ще задам два въпроса. Шведското председателство готово ли е да допринесе за добро международно споразумение относно климата, като постигне по-голямо съкращаване на емисиите в самия Европейски съюз? Кога възнамерява да представи конкретни предложения за финансиране на дейностите, свързани с климата, в бедните държави?

Tunne Kelam (PPE). - (EN) Г-н председател, искам да поздравя шведското председателство за историческата възможност да насочи ЕС към прилагане на Договора от Лисабон.

Искам да отбележа три неща. Първо, от изключителна важност е новата Комисия да заработи възможно най-скоро. Институционалната несигурност не може да бъде използвана като извинение за забавяне на формирането на новата Комисия. Тези аргументи звучат наистина лицемерно. За да излезем от икономическата криза и да създадем нови работни места, се нуждаем повече от всякога от една силна, независима и иновативна Комисия.

Второ, искам да похваля шведското председателство за водещата роля при прилагането на стратегията за Балтийско море, която беше иницизирана от Европейския парламент. Налице е обаче и специален ред в бюджета за тази стратегия, който все още е празен. Не можем да очакваме положителна промяна в състоянието на околната среда в Балтийско море, разчитайки само на *ad hoc* проекти. Със сигурност ни трябва и координирана подкрепа от бюджета на ЕС.

Трето, Стокхолмската програма е важна за Естония. Тя следва да включва и програма за използване на съвременни информационни технологии. Чудя се дали създаването на агенция за оперативно управление на широкомащабни информационни системи в пространството на свобода, сигурност и правосъдие ще бъде от полза за прилагането на тази стратегия.

Alf Svensson (PPE). - (SV) Г-н председател, поздравления за назначението Ви. Искам и да благодаря на г-н Фредрик Рейнфелд за изключителния преглед и доклад. Всички сега очакваме големи постижения в Копенхаген, макар че трябва да се подчертае, че това ще е международно събитие. Очакванията са наистина завишени, но смея да кажа, че ако не всички групи са доволни от резултата, това няма да е краят на света.

Естествено икономическата криза беше изтъкната тук. Големите групи, големите компании винаги получават внимание. Бих искал да подчертая, че малките лоялни подизпълнители не трябва да се забравят също, когато се обсъждат финансови въпроси. Искам също така да подчертая конкретните ценности на стратегията за Балтийско море. Считаю, че стратегията за Балтийско море може да увеличи легитимността на целия ЕС. Най-голямото вътрешно море в Европа може и трябва да бъде спасено. Стратегията за Балтийско море може също така да спомогне за коригиране на престъпността и незаконния трафик. Това също е важен екологичен проблем, който, може да се каже, изисква собствена конференция в Копенхаген.

Радвам се, че търсенето на решение относно границата между Хърватия и Словения е на дневен ред и че въпросът с Кипър също се решава. Всички го очакваме с нетърпение. Считаю, че в ЕС също така ще станем свидетели на постепенно разширяване на север, което да включи Исландия, а защо не и Норвегия в недалечно бъдеще.

Президентът Барак Обама изнесе изключителна реч за Африка в Африка преди дни. Имам основание да подчертая, че Швеция може да се гордее с работата си и се надявам, че можем да продължим да държим високо знамето на солидарността в бъдеще.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Считам, че ние и Европейският проект се намираме на истински кръстопът. Договорът от Лисабон, конференцията относно климата в Копенхаген и енергичният подход за справяне с финансовата и икономическа криза са трите големи проблема, с които ще трябва да се занимаете през идните шест месеца, и ако успеем да ги доведем до успешен край, Европа наистина може да направи сериозен скок напред.

Без съмнение сте наясно, че преобладаващото мнозинство от членовете на Парламента са готови да окажат подкрепа в това отношение и искам настоятелно да ви призова с остроумна забележка да оставите критиците и лаещите кучета да си вдигат врява отстрани. Нека не ви отклоняват от вашата мисия, вашата цел. Считам, че трябва да се концентрираме върху същественото.

Позволете ми да изтъкна само едно нещо, г-н министър-председател Рейнфелд. От решаващо значение е да се концентрираме върху един от най-важните приоритети, а именно агресивния план за бъдещето на автомобилната индустрия в Европейския съюз. По мое мнение, досега не сме имали такъв план или поне не достатъчно добър и считам, че ще се съгласите с нас. Определено не е твърде късно. Планът за спасяване на „Opel“ е в разгара си, а светът, и дори Европа, не са се освободили от демоните на протекционизма. Те дремят под повърхността и шведското общество е точно толкова засегнато, колкото и ние в Белгия, колкото и Франция, Германия и Словакия. Всички сме в едно и също положение.

Това, което ни е нужно, е да подходим към въпроса солидарно един с друг, с координиран подход, а не всеки за себе си и да не се опитваме да саботираме другите. Г-н председател, мисля, че имате уникална възможност тук да работите с председателя на Комисията – това изпраща и ясен сигнал до Комисията – за да изготвите общ план, общ план, г-н Барозу, за бъдещето на автомобилните ни заводи, по този начин насочвайки ги в 21-и век.

Ние вярваме, че енергийно-ефективният и екологосъобразен автомобил може да бъде произведен в съществуващите автомобилни заводи в Европа, и разчитаме на вас, г-н Барозу и г-н Рейнфелд, които сте на наша страна.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Според нас Швеция е синоним на Европа. Тази държава е дом на просперитет, сигурност и свобода, където въпросите, свързани с правата на човека и свободите, са също толкова важни, колкото икономиката и изменението на климата. След това е налице парламент на държава-членка на ЕС, който на 30 юни 2009 г. прие езиков закон, постановяващ, че всеки, включително всички вие, който не нарича столицата на държавата с името ѝ на официалния за държавата език, Братислава, а използва немското Пресбург или унгарското Пожон, може да бъде глобен с 5 000 евро. Обяснителният меморандум към изменението на езиковия закон гласи, че защитата на националния език в някои случаи има предимство над свободата на словото и правото на личен живот. Европейски съюз, който приема подобен закон, вече не е свободна Европа. Призовавам шведското председателство да направи всичко възможно да гарантира отмяната на този закон и словашкият държавен глава да не го подписва.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Искам да насоча вниманието към два от приоритетите на шведското председателство, които с удоволствие забелязах в списъка. Първият е недвусмисленото противопоставяне на дискриминацията, расизма, антисемитизма, ксенофобията и хомофобията. Считам, че значението на този въпрос се засилва още повече от факта, че видяхме очевидното равнище на подкрепа за крайната десница в някои европейски държави по време на изборите за Европейски парламент. Ето защо всеки един от нас, включително Парламента и настоящото председателство, носим отговорността да гарантираме, че най-уязвимите няма да се озоват в състояние на несигурност. По-конкретно трябва да направим всичко, за да гарантираме, че няма сътрудничество между представящите се за демократични партии и екстремистките партии. Много добър пример за това е словашкият езиков закон, споменаван на няколко пъти днес, който е силно дискриминационен, както беше обяснено. Вторият приоритет, който приветствам, е поредицата европейски мерки, които ще бъдат приети, насочени към интегрирането на ромските общности.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Г-н председател, продължаването на разширяването на Европейския съюз и бъдещето на Договора от Лисабон са сред целите на шведското председателство. Германският Конституционен съд постанови неотдавна, че Договорът от Лисабон може да бъде приет само при условие че е запазено превъзходството на Бундестага и Бундесрата, което поставя под съмнение идеята за европейски федерализъм. Договорът от Лисабон, следователно, се оказа правно чудовище, което е било забелязано не само от германците, но и от ирландците в референдум, както и от президентите на Чешката република и Полша. В този контекст шведското председателство следва да инициира дебат в цяла Европа относно ролята на националните парламенти на всички 27 държави-членки и да разработи нов модел на сътрудничество между суверенните европейски нации.

Следователно се надяваме, че шведското председателство, на което желая голям успех, ще се вслуша с по-голямо внимание в гласа на гражданите.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Аз също искам да похваля министър-председателя Рейнфелд за това, че остана с нас до края на обсъждането. Ще очакваме председателството да изпълни три важни приоритета. Първият е Стокхолмската програма в областта на правосъдието, свободата и сигурността. Трябва да гарантираме постигане на съгласие относно програмата възможно най-скоро. Вторият приоритет е прилагането на Пакта за имиграцията и убежището. Ще очакваме от Вас, г-н министър-председател, да гарантирате, че ще приложите пакта, по който беше постигнато споразумение миналата година. Трето, миналия месец на Европейския съвет беше постигнато съгласие по отношение на пилотния проект за споделяне на тежестта във връзка с имиграцията. Предстои Ви много работа, г-н министър-председател, и ние, заедно с нашия председател, ще Ви наблюдаваме отблизо, за да гарантираме, че тя се върши.

Ana Gomes (S&D). – (PT) От Даг Хамаршелд насам Швеция се отличава като член на Организацията на обединените нации (ООН). Следователно знае, че без органи с всеобщо призната легитимност и представителност, няма да има политическа сила за завършване на Киото 2, кръга от преговори от Доха или Целите на хилядолетието за развитие, или за регулиране на световната икономика, да не говорим за защита на правата на човека.

Жалко е, че шведското председателство се поддава на неформалната и спорна рамка на Г-20. Трагично е, че ЕС – този локомотив на света според г-н Барозу, който цитира генералния секретар на ООН – е без ръководство и му липсва каквато и да било стратегическа визия в тази област в момент, когато президентът Обама обявява ангажимента си за глобално управление. Вместо това, от наша страна, чухме единствено папата да настоява за неотложната нужда да се реорганизируют Съвета за сигурност на ООН и институциите на Бретон Уудс.

Г-н председател, защо шведското председателство отказва да поведе Европа към принудителна реформа на Съвета за сигурност на ООН, като поиска място на масата за Европейския съюз с влизането в сила на Договора от Лисабон?

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-н председател, референдумът относно Договора от Лисабон, който ще се проведе в Ирландия на втория ден от октомври тази година, ще бъде едно от най-важните събития по време на шведското председателство.

Ирландия получи законови гаранции в редица области на политиката и това спомага много за разсейване на опасенията, които ирландците имаха при референдума от миналата година. Сега дълг на тези от нас, които вярват, че гласуването с подкрепа на Договора ще бъде в полза на Ирландия, е да работим за постигане на напредък на тази нова разпоредба в моята държава.

Ако Договорът от Лисабон успее – а аз се надявам, че референдумът ще бъде приет – отделните държави ще могат да номинират член на Комисията. Поддръжниците на Договора не могат да си позволят да бъдат самонадеяни по никакъв начин. Трябва да направим всичко по силите си, за да гарантираме неговия успех.

(Председателят отнема думата на оратора)

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Г-н председател, много бих искал да благодаря на министър-председателя Рейнфелд, че е включил в приоритетите си необходимостта от развиване на сътрудничеството с нашите източни съседи. Искам да му благодаря също така за ангажимента на Швеция за развитието на Източното партньорство.

В този контекст искам да подчертая, че през следващите шест месеца ние като Европейски съюз и Швеция като председател ще трябва да се изправим пред проблеми, свързани с незачитането на правата на човека в Беларус. Вече шест месеца трима предприемачи, г-н Автухович, г-н Леонов и г-н Осипенко, са в ареста и не могат да получат справедлива присъда. От 12-те млади активисти, които взеха участие в демонстрация през януари 2008 г., 11 получиха присъди за лишаване от свобода, а преди няколко дни един от тях бе осъден на една година затвор. Г-н министър-председател, в следващите шест месеца обърнете внимание на въпроса с нарушаването на правата на човека в Беларус.

Фредрик Рейнфелд, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, надявам се, че мога да върна малко от времето, което взех назаем по-рано.

(Председателят отнема за кратко думата на оратора)

Знам, че очаквате гласуването. Позволете ми да ви благодаря, че представихте много добре съответните си партийни групи. Отбелязвам нетърпението и очакванията ви към шведското председателство, желанието ви

да бъдем повече от движеща сила в преговорите относно климата и да предприемем действия за борба с финансовата криза и икономическата рецесия. Посочихте стратегията ни за Балтийско море, нашата Стокхолмска програма, продължаващите ни усилия да придвижим въпроса за разширяването и искам да благодаря на всички ви за подкрепата, която получаваме във връзка с това.

Също така знам, че преходът към Договора от Лисабон ще означава, че ще се срещнем отново и че ни предстои много работа заедно тази есен. Някои министри от кабинета ми са тук с мен днес. Отбелязахме си и внимателно изслушахме вашите въпроси и мнения. Надявам се, че ще си сътрудничим тясно и ще ви видя отново на есен.

Председател. - Ние също разчитаме на непрекъснато обсъждане и поддържане на контакт с председателството. Това е много важно за Парламента. Началото на мандата ни е и трябва да свършим много неща, а това е много добра отправна точка – шведското председателство. Много Ви благодаря, г-н министър-председател.

Искам да благодаря и на председателя на Европейската комисия.

(Ръкопляскания)

Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), в писмена форма. – (GA) Приветствам предложението на шведското председателство да се фокусира върху въпроси, свързани с политиката, а не върху конституционни въпроси по време на своето председателство.

Обаче Съветът реши да пренебрегне демократично изразената воля на ирландците и реши да наложи Договора от Лисабон.

За съжаление, търсената от тях политическа рамка е същата като неуспелият дневен ред на дерегулация и либерализация. Това не е подходящото решение на икономическата криза. Точно обратното, а именно, че имаме същите политики, които предизвикаха кризата, същите политики, които допълнително се затвърждават в Договора от Лисабон.

Казват, че Договорът от Лисабон ни трябва, защото се подготвя от дълги години. Но Договорът от Лисабон беше изготвен и съгласуван преди икономическата криза и е основан на политики, които спомогнаха пламването на кризата. Налагането на тези остарели политики сега ще бъде катастрофално, тъй като ще засили кризата.

Налице е нуждата от нови политики за нова ера. Нуждата от нов Договор за нова ера.

По отношение на изменението на климата, важно е шведското председателство да направи всичко възможно да постигне стабилно споразумение в Копенхаген.

Diane Dodds (NI), в писмена форма. – (EN) Пред новоизбраното шведско председателство има много предизвикателства, но най-голяма е необходимостта да гарантира, че ЕС защита суверенитета на държавите-членки и не погазва демократичните права на народите на Европа.

Твърде често опасенията и интересите на нашите народи са игнорирани в шеметната надпревара за постигане на федералисткия дневен ред, пример за който е Договорът от Лисабон.

Предвид предстоящите промени, подготовката за реформата на общата селскостопанска политика през 2013 г. ще бъде предмет на това председателство. Гласът на областите, силно зависими от земеделието, като Северна Ирландия, трябва да бъде чул по време на тези обсъждания, както и в разискването относно реформата на политиката в областта на рибарството.

Наш голям дълг е да помогнем и да защитим нашите избиратели в този момент на големи финансови сътресения. ЕС не трябва да поставя допълнителни пречки по пътя на икономическия растеж и стабилността.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Антисоциалната програма на шведското председателство на Съвета на Европейския съюз представлява опасна стъпка в посока на разпространение на неолибералните политики. Отразява безмилостното преследване на тези политики, въпреки всички доказателства, от лидерите на капитализма в Европейския съюз, които забравят, че техните политики са основната причина за икономическата и социална криза.

Въпреки че при представянето на програмата си шведското председателство наистина спомена хората и проблемите на безработицата, не споменаха нито една мярка за промяна на съществуващите политики, които

причиниха тези проблеми. Точно обратното. По-конкретно наблегнаха на политиката на свободна конкуренция в най-широк кръг от области, включително в сферата на услугите и външната търговия. Залегат всичко на възстановяването на финансовите пазари, на възобновяването на парадигмите на Пакта за стабилност и на защитата на неолiberaлизма, което със сигурност ще доведе до нови атаки над социалните и трудовите права.

Също така не забравиха да настояват за нов референдум в Ирландия относно проекта на Договора от Лисабон, вече планиран за 2 октомври, в продължение на изнудването на ирландците, за да продължим напред по-бързо с унищожаването на обществените услуги и ограничаването на социалните права, включително и в областта на социалното осигуряване, здравеопазването, водите, социалната закрила и правата на работниците. Не е трудно да предположим, че ще внесат нови предложения за директиви, с които ще се опитат да приемат същите предложения, които бяха отхвърлени при предишния законодателен мандат.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Приветствам новоизбраното председателство и искам да изразя надеждата, че като третия член на тройката на Съвета Швеция ще продължи работата, която започна по време на чешкото и френското председателства в областта на социалната интеграция на ромите. Имаше много фактори, които възпрепятстваха работата на предходното чешко председателство, но цялостната картина по отношение на проблемите на ромите все пак е положителна. В действителност, през април в Прага се състоя първата среща на платформата по въпросите на ромите, а през юни Европейският съвет засили общите си цели по отношение на осигуряването на равни възможности на ромите, като призова Комисията и държавите-членки да се борят с бедността и социалното изключване, засягащи ромите.

В същия документ Съветът прие общите основни принципи, определени в Прага, за постигане на социална интеграция на ромите, с призив към обществените законодатели да вземат под внимание тези принципи и да се съобразят с тях. На основата на резултатите, постигнати от тройката досега, се надявам, че шведското председателство поне ще насочи по-голямо внимание от преди към проблемите на ромите. Например надявам се, че предстоящата конференция относно интегриращия пазар на труда през октомври и срещата на високо равнище относно равните възможности, планирана за ноември, ще се занимават с въпроса за най-голямото малцинство в Европа като главен приоритет. Наистина, по отношение на размера на населението, то е значително по-голямо от населението на Балтийския регион, определен за приоритет от това председателство. Също така се надявам, че шведското председателство ще стигне по-далеч от вече приетите теоретични подходи и организационни въпроси и ще започне конкретни дейности, чрез които всъщност да приложи тези рамки на практика.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Стокхолмската програма, която е приоритет за шведското председателство, трябва да спомогне за утвърждаване на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, както и да насърчи икономическата дейност по време на настоящата криза, особено с оглед на възможността от влизането в сила на Договора от Лисабон.

Успехът на Стокхолмската програма ще спомогне Европа да стане по-достъпна за гражданите си. Този успех ще бъде отразен в прилагането на правото на свобода на движение за всички европейски граждани и пълното прилагане на принципа на взаимно признаване по граждански и наказателни дела на равнище на ЕС.

Шведското председателство трябва да продължи усилията на френското и чешкото председателства, чиито приоритети включваха осигуряването на пълен достъп до пазара на труда на Общността за всички работници в ЕС, свобода, която е най-големият символ на европейското гражданство.

За да го постигнат, държавите-членки трябва да участват активно с конкретни действия в премахването на виртуалните граници в ЕС, които са пагубни за свободата на движение на гражданите, тъй като те се сблъскват с административни и правни трудности, когато живеят и работят в друга държава-членка.

Свободата на движение трябва да бъде реалност за всички граждани на ЕС, особено по време на икономическа криза, която подчертава нуждата от насърчаване на неограничена мобилност сред работната сила. Тази мобилност може да се саморегулира и да гарантира гъвкавост, както и да намали размера на недекларирания труд и естественото равнище на безработица.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) ЕС е изправен пред огромни предизвикателства в днешно време: икономическата и финансова криза, тревожното нарастване на безработицата и изменението на климата. Равнището на безработицата в ЕС е 8,9% в момента, а 19% от младите хора под 16-годишна възраст и 19% от възрастните хора са изложени на риск от бедност. Хората губят работата си, много предприятия фалират, а националните бюджети имат сериозен дефицит. Шведското председателство на ЕС носи огромна отговорност към гражданите. Трябва да възвърне надеждата им за достоен живот и да положи основите за икономическо възстановяване, като обедини всички. Мерки, като повишаване на енергийната

ефективност, използване на енергия от възобновяеми източници и подобряване на енергийната сигурност на ЕС са сред приоритетите на шведското председателство. Надявам се, че шведското председателство на ЕС ще отбележи началото на ера на просперитет, гарантиращ период на икономически растеж в следващите 40-50 години. Считаю, че сега, повече от всякога, трябва да инвестираме в образованието, научноизследователската дейност, енергийната ефективност и, преди всичко, в хората. Швеция е известна със своята социална политика и висок стандарт на живот. Ето защо искам, заедно с колегите в Европейския парламент и всички граждани на Европа, да ви пожелаем успех и се надяваме, че този мандат ще осигури трамплин за едно ново бъдеще.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Приоритетите на шведското председателство отбелязват ескалация на антисоциалната атака от страна на ЕС, чиято цел е да запази текущата рентабилност на евро-унифициращия капитал чрез преместване на тежестта на капиталистическата рецесия върху работническата класа и обикновените хора. Шведското председателство се стреми да ускори капиталистическото реструктуриране в рамките на Лисабонската стратегия. В епицентъра на атаката срещу труда са намаляването на заплатите и пенсиите, пълното унищожаване на трудовите отношения, правата на работниците и системите за социална закрила и осигуряване, както и още по-голямата комерсиализация на здравеопазването и образованието.

„Зелената икономика“ се проектира така, че да може, под предлог на борбата с изменението на климата, нови печеливши сектори да бъдат отворени за капитала.

Стокхолмската програма полага усилия, в името на борбата с тероризма и организираната престъпност, да засили буржоазната политическа система още повече, така че да могат да се борят с реакциите на обикновените хора и да активизират репресивните мерки срещу имигрантите.

Стратегията за Балтийско море проправи пътя за по-агресивен подход от страна на евро-унифициращите монополи в страните по източните граници на ЕС, в опит да засилят позициите си в империалистическата конкуренция.

Използването на „гаранции“ като димна завеса и явна принуда, те се опитват да грабнат ирландския вот, за да приложат антисоциалния Договор от Лисабон.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: Г-Н PITTELLA

Заместник-председател

6. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултата от гласуването: вж. протокола)

6.1. Избор на квестори на Парламента (първи, втори и трети тур)

- Преди гласуването

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, мисля, че трябва да обясните нещо. Сега правим проба. При нея можем да гласуваме само за двама човека – например Павароти и Монсерат Кабайе. По-късно обаче при избора на квестори ще можем да гласуваме за петима. Просто исках да го повторя, защото обърква много колеги. Само при пробата можем да гласуваме за двама, след което при истинското гласуване ще бъдат петима.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, освен, че искам да благодаря за това, че Павароти беше споменат на първо място, бих искал да кажа и друго. След като отбелязахме с кръстче двамата души, за които трябва да се гласува, трябва ли да потвърдим гласуването си, или да го оставим както е?

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, тъй като не всички разбраха напълно устното обяснение преди гласуването, би било добра идея да се обясни отново ясно как точно гласуваме.

Председател. – Считаю, че резултатът от гласуването показва колко бързо е била усвоена процедурата.

- След гласуването

Съгласно чл. 16 и чл. 15, параграф 2 от Правилника за дейността на Европейския парламент, старшинството на квесторите се определя от поредността на тяхното избиране. Съставът на новото Бюро ще бъде съобщен на председателите на институциите на Европейските общности.

6.2. Числен състав на парламентарните комисии

Председател. – Гласуването приключи.

(Заседанието се прекъсва в 13,45 ч. и се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

7. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

8. Иран (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Съвета и Комисията относно Иран.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, за мен е чест да се изправа тук за пръв път. Очаквам да бъда често тук през следващите шест месеца, за да говоря по различни въпроси.

На този етап точката от нашия дневен ред е Иран. Преди да навлезем в същността на въпроса, позволете ми да изразя нашите искрени съболезнования към Иран по повод трагичния инцидент по-рано днес. Изразяваме искрено съжаление за загубата на човешки живот и изразяваме нашето съчувствие към засегнатите от трагедията.

Въпросът за Иран очевидно е на доста високо място в дневния ред на шведското председателство. Това е свързано с резултата от изборите и въпросите – меко казано – които бяха повдигнати след тези избори, както и политическите развития, на които станахме свидетели оттогава.

Смятам, че всички вие сте запознати с факта, че Европейският съюз заема много силна и принципна позиция по отношение на тези събития. Ние отново заявихме, че въпросите, свързани с провеждането на изборите, са въпроси които иранските органи трябва обстойно да проучат и изяснят. Ние също така изразихме ясна позиция относно това, което видяхме да се случва по улиците на Техеран. Осъдихме репресиите, насилието и използването на сила, на което сме ставали свидетели, срещу мирни демонстрации; осъждаме репресиите срещу журналисти, медийни издания, средствата за комуникация и протестиращи. Те противоречат не само на нормите и ценностите, зад които стоим, но, очевидно, и на желанията за по-открито и по-благоприятно настроено към реформи общество, изразено от толкова много иранци.

Имайки предвид казаното, ние оставаме верни на принципната си политика за стремеж към други, по-добри, нови взаимоотношения с иранската нация. Това е една богата нация, която може да допринесе много за развитието на света и развитието на своя собствен регион и се надяваме, че в даден момент – надявам се не много далечен – ще има възможност за едни истински нови взаимоотношения.

Преди да завърша, позволете ми да отбележа един въпрос, който ни занимаваше доста дълго време, а именно задържането от страна на иранските органи на определен брой лица, които са служители на европейски мисии, както и няколко европейски граждани. Ние сме в постоянна връзка с иранските органи по тези въпроси. Считаме обвиненията, които могат да бъдат повдигнати срещу тях, за неоснователни и мога да ви уверя, че ще продължим контакта с иранските органи по всички възможни пътища, докато не постигнем удовлетворително решение на тези въпроси – а именно, освобождаването на въпросните лица.

Катрин Аштън, член на Комисията. – Г-н председател, това е първата ми възможност да поздравя всички уважаеми колеги за избирането им в новия Европейски парламент. Мога да заявя, от името на Комисията, че с нетърпение очакваме конструктивно сътрудничество с вас, включително, разбира се, по някои от най-належащите международни предизвикателства, пред които сме изправени, а темата на днешното разискване е несъмнено такава. Моят колега Бенита Фереро-Валднер пътува тази седмица и затова аз предложих и се радвам, че имам възможността да говоря от нейно име днес в Парламента.

Парламентът играе важна роля за поддържане и развитие на отношенията между Европейския съюз и Ислямска република Иран. Обменът на посещения между делегацията на Европейския парламент за Иран и членове на

Меджилиса вече изиграва важна роля за подобряване на взаимното разбирателство. Парламентът също така изигра своята роля при изработването на няколко инструмента, които служат за важна основа за дейностите на Европейския съюз в Иран, и ние в Комисията се надяваме да продължаваме да ги използваме добре в бъдеще.

Повод за днешното разискване са неотдавнашните президентски избори в Иран и последвалите ги събития. Макар, както заяви председателството, развитието на иранските политики и политики да засяга главно гражданите на Иран, не може да има съмнение в по-широката му значимост и е добре да следим отблизо тези събития.

Европейският съюз зае много ясни позиции относно положението в Иран след президентските избори и остана единен на тези позиции. Ние изразихме пълното зачитане на суверенитета на Иран, но подчертахме дълбоката си загриженост относно насилието след изборите, както правим винаги, когато има отнет човешки живот или са застрашени права в която и да е държава.

Твърденията за европейска намеса в изборите в Иран или каквото и да е участие в протестите, които последваха, са безпочвени. Потъпкването обаче на мирни демонстрации, произволните задържания и строгата цензура на медиите представляват нарушаване на правата на човека и те не могат да бъде счетени за въпроси, ограничени само до вътрешните работи на която и да било държава. Въпреки настоящото деликатно положение в Иран, Комисията е твърдо решена да продължи диалога. Такава беше позицията ни преди изборите, такава остава и днес.

Европейският съюз и Иран имат много общи и актуални интереси, включително борбата срещу трафика на наркотици и подкрепата за афганистанските бежанци. Тези въпроси изискват нашето непрекъснато внимание и сътрудничество и се надяваме, че Иран ще сподели тези възгледи.

Комисията продължава да търси начини за използване на общностни инструменти за конструктивни дейности в Иран. Можем да подобрим взаимното разбирателство, например като продължим нашето сътрудничество чрез академичен обмен по програмата „Еразъм Мундус“.

Убедени сме, че Европейският съюз трябва да остави отворени всички налични пътища за комуникация с Иран. Трябва да се стремим към контакти с Иран на всички равнища. Когато е възможно и целесъобразно, сме в готовност да продължим и задълбочим сътрудничеството в бъдеще.

Настоящите ни различия с иранското правителство са много, като някои са особено сериозни. Призоваваме иранското правителство да се присъедини към нас в опитите да намерим решение на различията чрез диалог. Единствено чрез разискване в дух на взаимно уважение на предизвикателствата, които ни разделят, можем да се надяваме да ги преодолеем. Европа никога не е обръщала гръб на такива разисквания и остава отворена за тях и днес.

В заключение бих искала да се присъединя към изразените от председателството съболезнования към иранските и арменските семейства, които бяха засегнати от трагедията на днешната самолетна катастрофа.

Jacek Saryusz-Wolski, *от името на групата PPE*. – (EN) Г-н председател, бих искал да отразя настроението на разискването на извънредното заседание на предходната комисия по външни работи, която проведе събрание миналата сряда, тъй като нямаше време за свикване на новата комисия.

Всички сме добре запознати с фактите, така че няма да се спирам на тях. Съюзът има задължението да подчертава универсалността на правата на човека, да следи отблизо нарушенията на правата на човека в Иран и да критикува Иран за случаи на бруталност и насилие. Миналата седмица ние от комисията по външни работи и делегацията за връзки с Иран се срещнахме с представители на гражданското общество в Иран и това са въпросите, които ние считаме за особено важни.

Изцяло подкрепяме декларациите и позициите, изразени до момента от председателството, Съвета и Комисията, но също така призоваваме Съвета да гарантира, че държавите-членки на Европейския съюз и техните посланици в Техеран спазват стриктно насоките на Европейския съюз относно защитниците на правата на човека и относно предотвратяването на изтезания. Бихме искали да предадем на Комисията нашето настояване да бъдат използвани всички налични средства. Следва да подкрепяме и насърчаваме организациите на гражданското общество в Иран най-вече чрез Европейския инструмент за демокрация и права на човека и да полагаме всички усилия за подновена ангажираност с иранското гражданско общество в такива безспорни области като борбата срещу трафика на наркотици, въпросите на бежанците, академичния обмен и посещенията в Европа на журналисти, като това са само някои от тях. Те могат да спомогнат за задълбочаването на междуличностните контакти и да доведат до разширена свобода на изразяване в държавата. Натиск по въпросите на правата на човека, да, но не и изолация! Диалог, макар и труден диалог.

Намираме се в много труден и напрегнат период с Иран. Решаващият ядрен въпрос е на изчакване и ние питаме: как да продължим напред? Една от възможните мерки, които се разглеждат, са санкциите. Убедени сме, че Съюзът трябва да намери начин да участва отново в диалог с Иран по всички тези въпроси. Необходимостта да се намерят начини за изграждане на ново доверие и създаването на стабилен дипломатически процес никога не е била по-належаща. Следва да предложим нашата пълна подкрепа на Съвета и Комисията в техните усилия. От своя страна, ние, Европейският парламент, трябва да продължим с усилията си по укрепване на аспекта на парламентарна дипломация в нашите отношения с Иран посредством засилени връзки с Меджлиса.

Richard Howitt, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, каквото и да мислят хората за резултата от изборите в Иран, няма съмнение, че десетки – стотици – хора бяха ранени, десетки бяха убити при протестите, които бяха проведени след изборите в тази държава, а както изглежда стотици са били задържани като политически затворници. Ето защо цялата зала следва без колебание да осъди тези нарушения на човешките права, а така също и възпрепятстването на свободната журналистика, което се извършва след изборите.

Също така, както каза г-н Saryusz-Wolski във връзка със заседанието на комисията по външни работи миналата седмица, следва да признаем, че един от най-добрите начини да се определи дали изборите са били свободни и честни е да бъдат канени наблюдатели на изборите, които да следят процеса, а Европейският съюз има добра практика в това отношение. Присъстващите днес в тази зала следва да отбележим, че Комисията, от наше име, нямаше увереността, че те можеха да изпълнят задача по един независим, честен и обективен начин и поради тази причина имаме достатъчно основание да кажем, че нямаме доверие на изборните резултати.

Съчувстваме на иранците, които бяха ранени, задържани и чиито права бяха нарушени. Преди всичко на тях изказваме най-искрените си съчувствия, но в същото време моля залата да не забравя иранец, който беше служител на английското посолство. Той беше задържан и му бяха отправени обвинения по напълно неоправдан начин за подстрекаване на протестите. Изказваме съчувствия и на френския студент, който беше задържан от иранските органи. Следва да похвалим нашите колеги от шведското председателство, които подкрепиха тези държави и гарантираха съгласувани действия на Европейския съюз в отговор на това и да ги помолим да продължат да го правят.

Накрая, искам да кажа, че се срамувам, че в това разискване Британската национална партия ще се изказва за пръв път, представлявана от член на Европейския парламент, който миналия петък описа исляма, казвайки, че е рак, който трябва да бъде премахнат от Европа чрез химиотерапия. Това не изразява възгледите на англичаните, това не е отношението на Европа към исляма. Следва да се противопоставим на това, както се противопоставяме на несправедливостта в международен план.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *от името на групата ALDE*. – (NL) Иран е голяма държава с многобройно и предимно младо население, дълга и богата история и впечатляваща култура. Нещо повече, Иран се намира в една от най-чувствителните зони на планетата. Поради всички тези причини, а също и защото съчувстваме на нашите събратя, нека не бъдем безразлични към събитията в Иран. Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа не подкрепя смяна на режима чрез сила. Считаме обаче, че всички народи по света, включително и иранският, трябва да имат право да избират своите лидери и да ги сменят, когато престанат да отговарят на очакванията им.

Изборите при сегашния режим в Иран не отговарят на международните стандарти за свободни и честни избори – положение, което не се промени и при скорошните президентски избори. Но дори и при строгите ограничения, които са в сила в Иран, големи групи от населението отказаха да приемат официалните резултати и излязоха по улиците да протестират. Иранският народ не успя да бъде убеден от изключително ограничен преглед на резултатите и поради тази причина протестите продължиха.

Протестите бяха потушени по особено насилствен начин, а съдебните процеси продължават и до днес. Ние категорично осъждаме тези процеси и призоваваме иранските органи да ги прекратят незабавно и да освободят всички задържани. Незабавно трябва да бъдат прекратени и процесите срещу чуждестранни журналисти, работници от неправителствени организации и иранските служители на чуждестранните посолства в Техеран.

Госпожи и господа, г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, уважаема Комисия, режим, който се обръща срещу собствения си народ и собствените си млади хора, губи своята легитимност не само вътре в държавата, но и в международен мащаб. Ето защо е особено трагично, че тези драматични събития се случват, когато президентът на Съединените американски щати изрази своята готовност да започне диалог с Иран. Иран е на прага да изпусне историческа възможност да заеме позиция на световната сцена, която неговата история и култура заслужават.

Daniel Cohn-Bendit, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-жо член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, госпожи и господа, когато един народ желае да се освободи, той печели нашето възхищение и нашата солидарност. Така е и с иранския народ. Вярно е, че тези избори на практика приключиха, преди да са започнали, но, дори и на тези избори, ние видяхме, че иранският народ съумя да открие ахилесовата пета и така да изрази своето желание за свобода и демокрация.

Вярно е, че е в наш интерес диалогът с иранската –терористична – власт да продължи. Никой не оспорва това. В същото време обаче ние не можем просто да продължим сякаш нищо не се е случило. Това, което се случи в Техеран, е ужасно. Мъченията са ежедневие в иранските затвори, но не единствено спрямо граждани на Обединеното кралство. Ирански мъже и жени също са измъчвани ежедневно в тези затвори.

Ето защо Европа трябва да надигне глас. Знам, че е трудно да се постигне равновесие между интересите и защитата на иранския народ и нашите собствени интереси, които не винаги съвпадат. Въпреки това, макар и да е трудно, важно е да се подчертае, че ние ежедневно демонстрираме солидарност с иранския народ. Призовавам Комисията и Съвета да анализират ролята, изиграна от „Nokia“ и „Siemens“ и отговорността на европейските оръжия за репресиите срещу иранския народ. В края на краищата е немислимо именно големи европейски фирми да осигуряват средствата, чрез които иранското правителство да може да подтиска свободата и желанието за свобода на иранския народ.

(Ръкопляскания)

Struan Stevenson, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, докато стоим тук и разискваме неотдавнашните протести в Иран, осъзнаваме ли, че над 50 от студентските водачи, протестиращите, които бяха арестувани, са били изведени и обесени от иранските органи, че над 200 души са били убити по улиците, включително Neda, която стана международен и много силен символ на бруталността на този фашистки режим срещу иранския народ? И, докато продължаваме да се ползваме с позицията на най-големия търговски партньор на иранското правителство, наистина ли смятаме, че парите са по-важни от човешкия живот?

Защо не сме подготвени да въведем по-строги санкции? Защо, като Парламент, не разпуснем нашата делегация за връзки с Иран, която във всеки случай през последните пет години се превърна просто в един изразител на оплаквания в иранското посолство в Брюксел и посрами институциите на Европейския съюз? Разпуснете я и нека да възприемем твърдо отношение към иранските органи. Това единственият език, който те разбират.

Helmut Scholz, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н министър, госпожи и господа, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица изразява дълбока загриженост за продължаващото насилие в Иран. Ние също осъждаме най-остро бруталното малтретиране на демонстрантите. Изключително сме загрижени за съдбата на множество хора, които бяха задържани, и призоваваме за незабавното им освобождаване, като също така считаме, че Европейският парламент като цяло следва да направи същото.

Ние също така се отнасяме критично към коментари в медиите и правителствени кръгове в други държави, които се възползват от законните протести на иранските граждани. Дори и най-скорошните събития в Иран не оправдават планове за военни действия срещу иранските ядрени инсталации. Моята група отхвърля такива стратегии. Ето защо ние приветстваме недвусмисленото изявление на президента Обама, който отказа да даде зелена светлина на Израел за нападение срещу Иран. Президентът на Съединените американски щати също вярва в дипломатията. Иран е суверенна държава. Единствено неговият народ има правото да взима решения за промени в собственото си общество. Правителството на една суверенна държава трябва открито да приеме желанието за промяна и да се стреми към политическо решение.

Fiorello Provera, *от името на групата EFD*. – (IT) Г-н председател, поздравявам Ви за Вашето избиране. Потискането на граждани, които оспорват изборните резултати, цензурата на медиите и съдебното преследване на опозицията, потвърждават отсъствието на демокрация в Иран. Откриваме сходни ситуации и в други държави, като например Китай, но в случая на Иран има допълнителни поводи за безпокойство.

На първо място, това се дължи на неговите хегемонистични амбиции, които се проявяват в намесата му в съседните държави, като например в района на Басра в Ирак и подкрепата за Хизбула в Ливан. На второ място, това се дължи на силното влияние, което религиозният екстремизъм упражнява върху политическата власт в ислямската република. Преди няколко часа, един певец – ирански певец – беше осъден на пет години затвор за охуляване на религия, а 12 сунити бяха осъдени на смърт.

Президентът Ахмадинежад многократно е заявявал, че унищожаването на Държавата Израел е основната цел на неговата политика. Също така, желанието на Иран да разработи ядрена програма извън международните мерки за контрол, е обезпокоително.

Имайки предвид факта, че Иран е един от най-големите производители на газ и петрол, неговата действителна цел изглежда е да разработи ядрени оръжия с ясното намерение да може да изнудва страните в региона и цялата международна общност. Ето защо са необходими интензивни усилия от цялата европейска политическа общност за постигане на правилното равновесие между противопоставянето на режима на аятоласите и подкрепата за умерено реформистките елементи в Иран, които съществуват и са активни.

Във връзка с това може да бъде използван финансовият ресурс на Европейския инструмент за демокрация и права на човека, за да се подпомогнат всички жертви на настоящото потисничество. Някоя политическа намеса обаче не би била ефективна, ако всички европейски държави не се обединят и не действат заедно.

Krisztina Morvai (NI). - (EN) Г-н председател, като адвокат по правата на човека с 20-годишен международен опит позволяете ми да помоля Парламента с цел да има легитимност и авторитет, да упражни контрол над положението с правата на човека в държавите от третия свят и държавите извън Европейския съюз, но също така, моля, да разгледа много по-внимателно положението с демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека в рамките на Европейския съюз, по-конкретно в моята собствена държава – Унгария. Нека ви споделя няколко факта.

На 23 октомври 2006 г. имаше голяма демонстрация, в която участваха около 100 000 души, в чест на революцията от 1956 г. Тя беше организирана от най-голяма опозиционна партия „Фидеш“, която е представена тук в групата ЕРР, и на практика те спечелиха тазгодишните избори в Унгария. Сред участниците бяха семейства от средната класа, възрастни хора, деца, а бруталната унгарска полиция грубо ги нападна със сълзотворен газ, гумени куршуми, с конна полиция, ранявайки сериозно няколкостотин души. По същия повод няколкостотин души бяха незаконно задържани и измъчвани в затвора.

Оттогава, през последните три години, буквално до преди няколко дни, когато 216 мирни демонстранти бяха незаконно задържани и малтретирани от полицията, по всеки един повод, когато се е провеждал антиправителствен протест, но не в Иран, не в Китай, не в Хондурас, а в една държава от Европейския съюз – Унгария, се случват същите неща: масово полицейско насилие, незаконни задържания.

Бих искала да ви помоля да обединим силите си и, независимо от политическите пристрастия, да помогнем за разкриването на това, което се е случило, кой е бил отговорен, да се опитаме да постигнем справедливост заради жертвите и моля, като Европейски съюз, да се опитаме да прекратим тези масови нарушения на правата на човека в Европейския съюз, за да имаме авторитета и легитимността да упражним контрол над положението с правата на човека в Иран или във всяка друга държава извън Съюза.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Г-н председател, госпожи и господа. Тук съм, за да говоря за Иран, но първо бих искал да се присъединя към изказаните съболезнования за жертвите на самолетната катастрофа, станала тази сутрин.

Госпожи и господа, съгласен съм с много от идеите, които вече бяха изразени във връзка с положението в Иран след изборния процес. Този процес не беше нито свободен, нито честен и даде възможност на президента Ахмадинежад и на най-радикалните прослойки на режима да останат на власт, като подтискат с насилие демонстрантите, възпрепятстват журналистите да вършат работата си и се опитват да припишат всичко на някаква предполагаема конспирация за вътрешните безредици, като същевременно използват погрешни сведения за прикриване на истината.

Това, което е сигурно, е, че иранският режим пострадна сериозно както във вътрешен план, така и по отношение на имиджа си пред света. Нещо повече, олигархията, която беше на власт през последните десетилетия, сега е разделена, което ще повлияе на стабилността на режима. В същото време, недоволството сред хората ще продължи да нараства, особено ако цените на петрола не се повишат отново и вследствие на това икономическото положение не се подобри.

Европейският съюз трябва да поддържа единна позиция и да продължи да осъжда злоупотребите, извършвани в Иран. Той следва да поиска по-голямо зачитане на правата на човека, като ние също така трябва да потърсим начини да подпомогнем гражданското общество, по-конкретно онези сектори, които желаят демократичен плурализъм и зачитане на правата на човека в своята държава. Ние не следва да разочароваме онези сектори, които са ориентирани към Запада, включително и към Европейския съюз.

Все пак, що се отнася до Иран, ние не трябва да забравяме и опасността, която представлява неговата ядрена програма, тъй като тя има дестабилизиращ ефект върху региона и върху неразпространението като цяло. От съществена важност е Европейският съюз и Съединените американски щати да продължат да си сътрудничат по този въпрос и аз съм уверен, че това ще бъде приоритет на шведското председателство.

Ние трябва да привлечем изцяло Русия и Китай, които са постоянни членове на Съвета за сигурност. Тяхната подкрепа е ключова, за да бъде постигнато договорено решение за тази сериозна заплаха, което изисква единност и решителност от международната общност. Следователно аз приветствам решението, прието във връзка с това през последната седмица на Г-8.

Госпожи и господа, събитията от последните няколко седмици открито показаха екстремисткия и радикален характер на настоящите ирански лидери. Очевидно е, че международната общност не може да позволи те да се сдобият с ядрени оръжия.

María Paloma Muñiz de Urquiza (S&D). – (ES) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н председател на Комисията, смятах да започна първото си изказване на това заседание, като приветствам факта, че това разискване относно положението в Иран не е предизвикано от силното присъствие на Иран в медиите, което на свой ред беше изместено от Китай, Хондурас, Г-20 и т.н.

За съжаление, неотдавнашните екзекуции на сунитски бойци в Иран върнаха държавата и нарушаването на правата на човека, извършвано на нейна територия, обратно на първа страница на вестниците. Аз обаче не считам, че определящият фактор за изготвяне на съдържанието на дневния ред на Парламента, що се отнася до външна политика, следва да е съдържанието на новините, а по-скоро това трябва да бъде чувството за отговорност на самия Парламент и неговия обмислен и последователен отговор в съответствие с нарастваща му роля във външната политика на Европейския съюз, и по-конкретно в областта на правата на човека.

Тази роля, г-н председател, предвижда наблюдение на последователното използване на всички инструменти, с които разполага Европейският съюз в тази област и, в случая на Иран, ние не следва да разглеждаме диалога относно ядрените оръжия отделно от пълното отсъствие на политически диалог по въпросите на правата на човека.

Структурираният диалог по въпросите на правата на човека беше прекъснат от 2004 г. насам. Нямаме споразумение за сътрудничество и търговия, към което да прикрепим демократична клауза, не успяхме да изпратим мисия за наблюдение на изборите, а средствата по Инструмента за демокрация и права на човека са незначителни.

В Парламента и в целия Европейски съюз трябва да прилагаме по-ефективно инструментите, с които разполагаме и които самите ние сме изработили. Някои хора в тази зала и от иранската опозиция призовават за пълно прекратяване на отношенията с иранския режим и за непризнаване на новото правителство.

Ние решително осъждаме политическото потисничество и ограничаването на свободата на изразяване в Иран, но не считаме, че трябва да се откажем да бъдем сила в защита и опазване на правата на човека, демокрацията и борбата за преодоляване на бедността в света. За да постигнем това, г-н председател, трябва да има диалог, преговори и дипломация и трябва да търсим общи интереси, както и да създадем алианс на цивилизациите. Призовавам Председателството на Съвета да направи това.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Г-н председател, госпожи и господа, Европейският парламент многократно е обсъждал нарушенията на правата на човека в Иран и всъщност днес отново правим това. Няма да променим възмутителното поведение на диктаторите само с думи. Време е за конкретни действия. Бруталното убийство на хора, които копнеят за свобода и които излязоха смело по улиците, трябва да ни подтикне да поемем част от отговорността за сваляне на този престъпен режим. Този режим няма място в 21-ви век. Европейските правителства трябва да докладват иранския режим на Съвета за сигурност на ООН и да настояват извършителите, най-вече Али Хаменеи и Махмуд Ахмадинежад, да бъдат изправени пред международен съд.

Иранският народ желае свобода и трябва да подкрепим призива за свободни избори под надзора на ООН. Парламентът не може да продължи да поддържа делегацията си за Иран, която на своето последно заседание беше превърната от диктаторския режим в инструмент, чрез който да се оказва влияние на нашия парламент. Ние трябва да покажем, че не си сътрудничим с диктатури.

Nick Griffin (NI). – (EN) Г-н председател, миналата година работих като наблюдател на честванията на революцията от 1956 г. в Будапеща. Мога да потвърдя, че д-р Morvai има право да критикува онези, които се терзаят за Иран, като в същото време остават безразлични към нарушаването на правата на човека тук в Европа.

Вярвам, че членовете на групата ECR няма да бъдат толкова двулични и да осъдят Иран за употребата на насилие при изборите, при условие че Дейвид Камерън е сред спонсорите на „Unite Against Fascism“ [Обединение против фашизма], организация на крайно леви престъпници, която редовно използва заплахи и насилие срещу националистично настроени дисиденти във Великобритания. Същото важи и за петте настоящи членове на Европейския парламент от партиите на лейбъристите, либерал-демократите и консерваторите, белязани от срама на това, че подкрепят използването на парите на английските данъкоплатци за поддръжка на собствена милиция, която прекъсва събрания на опозицията и напада своите опоненти с тухли, стрелички и чукове за вадене на гвоздеи.

Но основното, което искам да кажа, е следното: колкото и да са добронамерени и дори справедливи критиките към Иран, отправени тук, те ще бъдат използвани за пропаганда на война от властовите интереси, които желаят да се възползват от военно нападение срещу тази държава. Неоконсерватори, петролни дружества, строителни корпорации и мултите от Саудитска Арабия, последователи на „Уахаби“, искат да видят суверенната държава Иран разрушена от завоевателна война. Дори и европейските либерали не са толкова наивни, че да се хванат отново на лъжи за оръжия за масово унищожение и затова правата на човека се използват като нов повод за война.

Не добавяйте гласа на тази зала към хора на подстрекателите към война за трето незаконно и безсмислено нападение на мюсюлманския свят срещу Запада. Или, ако трябва, не оставяйте войната – която ще бъде оправдана и започната с помощта на двулична реторика – на винаги смелите англичани, служещи за пушечно месо: 18-годишни момчета от районите при Мърси и Темза, и Тайн. Вместо това изпратете вашите собствени синове, за да се върнат у дома в ковчези или без крака, ръце и разсъдък – или стойте настрана.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, смъртта на невинни хора винаги е трагедия. Ако обаче те загинат в защита на ценности като свобода или правда, можем да кажем, че техните страдания не са били напразни – какъвто е случаят с неотдавна загиналите в Иран. Нещата са се влошили много, когато един режим започва да стреля срещу демонстранти, да хвърля противниците си в затвора и да ги измъчва, и убива. Единственият източник на надежда и оптимизъм е, че тези събития може да накарат политиките и общественото мнение в целия свят да осъзнаят истинския характер на иранския режим, който е способен на действия, които са на светлинни години от минималните стандарти на съвременния свят. Ръцете на този режим са изцапани с кръв. Следва да не забравяме това и да работим за промяната на това положение, което не можем да приемаме. В положение като това, винаги се появява следният въпрос: какво можем да направим? Можем да подкрепим исканията и предложенията, които вече бяха изразени.

Първо, иранските органи трябва да спрат да използват насилие срещу онези, чието мнение е различно от това на режима. В държави като Иран, спазването на основните права на човека трябва да бъде наблюдавано и гарантирано от международната общност.

Второ, в Иран трябва да бъдат проведени свободни и честни избори, в които на всички кандидати следва да бъде позволено да участват, а не да участват само онези, на които им е било разрешено. Между другото, самите вземащи решенията за правото на участие, нямат демократичен мандат. Честността на изборите следва да бъде потвърдена от независими външни наблюдатели – в противен случай изборите ще бъдат безсмислени.

Трето, ние следва да направим всичко, за да гарантираме, че решенията за Иран са мирни и политически, а това означава, че следва да подкрепяме онези иранци, които желаят основни промени в своята държава, промени, които ще означават, че Иран ще бъде управляван от онези, които спечелват честни избори, а самият Иран ще престане да бъде заплаха за сигурността в света.

Водачът на иранската опозиция в изгнание, г-жа Раджави, каза, че това, което се случи в Иран, е началото на края на режима. Искрено се надявам г-жа Раджави да е права.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодарен съм на шведското председателство за направените от него констатации преди нашето разискване, които считам, че бяха балансирани и успяха да ни накарат да осъзнаем отговорността, която се изисква от нас да поемем. Във връзка с това бих искал да направя една забележка, поводът за която произтича от това, че видях, както много други, на телевизионния екран по целия свят, тълпите, които по един или друг начин започнаха протестите през последните няколко дни.

Въпреки това, макар да е вярно, че Иран е теократична държава, в която фундаментализмът е оформил своя план за господство, преструвайки се, че това е в името на господ, през последните дни също така видяхме хора, които излизат на улицата, скандирайки „Бог е велик“. Каква разлика! Тази разлика във вида, във волята, която

тези хора изразяват, и в решимостта да не използват насилие ни кара да осъзнаем, че в Иран любовта към свободата, любовта към собствения народ и любовта, и зачитането на другия не е мъртва.

Тридесет години теокрация, тридесет години систематично съсипване на хората не са достатъчни да бъде заличен споменът, който е в сърцата на всички нас. На това трябва да останем верни. Именно на този факт, на тази любов към свободата дължим нашата безусловна решителност и именно това следва да засили отговорността на всеки един, защото искането към европейските институции да бъдат силни, да бъдат решителни и да издигнат гласа си преди всичко, не е настояване на Парламента за геополитическа популярност, а то подчертава, че, доколкото това представлява политическия проект, който наричаме обединена Европа, любовта към свободата и правдата, която изпитват всички онези, които демонстрираха през последните дни, не трябва да бъде пренебрегвана от европейските институции.

Tunne Kelam (PPE). - (EN) Г-н председател, в Иран настъпи преломна промяна. Ето защо първите ни заключения следва да са, че Иран не е и никога вече няма да бъде същият. Това е благодарение на милионите иранци, които отказаха да бъдат заложници на собствените си църковни водачи. Те показаха изумителна смелост, предизвиквайки диктатурата.

Следователно въпросът е не за манипулацията повече от обикновено на така наречените избори. Този път отявлено манипулираните гласове станаха повод за народен протест, който експертите извън Иран не можеха или не смееха да очакват.

Това ми напомня за положението пред 20 години в Източна Европа: докато западните правителства бяха готови за дългосрочно приемане и прагматично съжителство със съветската тоталитарна система, изведнъж множество заложници на комунистическия режим преминаха към действия – те предизвикаха системата, която изведнъж беше разрушена.

Ето защо е важно да осъзнаем, че европейският подход към Иран не може да остане същият – просто да си затворим очите за редовно манипулирани избори и систематични репресии. Установено е, че за 30 години диктатура повече от пет милиона души са били лишени от свобода, повече от 200 000 са измъчвани до смърт, а наскоро повече от 200 бяха убити.

Правителствата в ЕС твърде плахо осъдиха тези зверски престъпления и бяха нерешителни в това да накарат режима да понесе отговорността за своето поведение. Ако искаме действително да защитим правата на иранските граждани, трябва да сме готови да накажем наистина диктаторите. Какво означава това? Ние например следва да забраним на който и да е от лидерите на режима да пътува до ЕС; следва да отзовем нашите посланици от Иран, като жест на възмущение, а свободни избори в Иран могат да бъдат проведени в Иран само под надзора на ООН.

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). - (EN) Г-н председател, тъй като ескалацията на положението в Иран и погаването на демокрацията, също представляват опасност за стабилността в целия регион, ние трябва да изразим нашата загриженост и да осъдим това – но изявленията не трябва да бъдат само символични и празни. Някои европейски лидери говорят за налагане на нови санкции на Иран, но е необходимо незабавно обсъждане относно насърчаването на демокрацията на равнище на обикновените хора в тази държава.

Аз съм полякиня, а ние в Източна Европа знаем колко са важни този вид действия за установяването на демокрация. Насърчаването трябва да бъде пригодно към политическото и икономическото положение в съответната държава, като обаче трябва да бъде преразгледан и оценен предишният опит на Европейския съюз в насърчаването на демокрацията в Северна Африка, Близкия Изток и Източна Европа, за да се види какво следва да бъде направено в Иран, какво може да бъде направено в Иран и какво ще даде резултат при дадените обстоятелства в тази държава.

Бих искала да ви припомня също така, че, ако Европейският съюз иска да бъде достоен за доверие, той също така трябва да предприеме някои мерки в Молдова. Скоро ще трябва да се изправим пред ново изпитание – на 29 юли – с изборите в Молдова. Европейският съюз трябва да направи всичко по силите си, за да гарантира свободни и честни демократични избори в тази държава. Не достатъчно само да се говори за подкрепа за демокрацията: ние в Европейския парламент и европейските институции трябва да бъдем по-дейни в това отношение.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, без съмнение е необходимо да бъде наблюдаван напредъкът на изборния процес в Иран, макар че началото на решението на конфликта следва да е изявление от органите в Иран, че ще спрат да използват сила и че ще освободят лишените от свобода активисти на опозицията, защитници на правата на човека, журналисти, демонстранти и граждани на други държави, които в момента

са обвинявани за положението, в което се намира Иран. Ние, разбира се, следва да потвърдим зачитането на суверенитета на Иран, но също така следва да припомним на Техеран, че е длъжен да спазва Международния пакт за граждански и политически права.

Бих искал също така да изразя загриженост относно ядрената програма на Иран. Техеран има право на ядрена програма, използвана за мирни цели, но същевременно е длъжен възстанови доверието на международната общественост, че иранската ядрена дейност има единствено мирен характер.

Maria Eleni Koppa (S&D). - (EL) Г-н председател, бих искала да изразя своето дълбоко съжаление по повод трагичния самолетен инцидент, който се случи днес в провинция Казвин в Иран.

Разискването тук днес е една необходимост, наложена от събитията, които последваха след изборите на 12 юни. Считаю обаче, че трябва да се придържаме към правилната рамка. Не трябва да изпращаме погрешното послание. Всяка пряка или косвена връзка между тези събития и въпросът за ядрената програма е подвеждаща. Трябва ясно заявим, че темата пред нас днес е положението на демокрацията и правата на човека в Иран.

Да се говори за нови санкции няма при никакви обстоятелства да спомогне за решаването на сериозните проблеми на иранския народ. Демокрация не може да бъде налагана с такива средства. В Европейския съюз трябва да ускорим усилията за демократизиране и зачитане на основните свободи, но чрез поставянето на въпроса в рамките на политически диалог по същество и чрез контакти с гражданското общество.

Трябва също така да призовем за по-нататъшно разследване на жалбите за фалшификация в изборния процес и отново да подчертаем, че правото на мирен протест е естествено право на народа на всяка една държава.

Ето защо трябва недвусмислено да осъдим насилието от тази трибуна, тук, днес, и да призовем зачитането на свободата на словото и изразяването да бъде прилагано на практика в Иран, а така също и във всички други държави по света.

Michael Gahler (PPE). - (DE) Г-н председател, смятам, че е добре, че водим това разискване в първата седмица на новия Парламент. За съжаление, председателите на нашата група отхвърлиха предложението за резолюция. Питам се на кого всъщност обръщаме внимание.

Една резолюция би била от помощ за дисидентите в Иран, ако им потвърдим чрез конкретно изявление, че това, което беше официално представено като президентски избори, по никакъв начин не отговаря на международните стандарти за демокрацията, защото повечето от кандидатите бяха отхвърлени от Съвета на пазителите и защото не можем да смятаме, че бяха предоставени равни условия дори на онези, на които им беше разрешено да участват. Следователно от политическа гледна точка, можем да заключим без резерви, че така обявените резултати от изборите не представят волята на иранския народ.

Нека като Европейски съюз активно да използваме инструментите си за демокрация и права на човека, да подкрепим съществуващото гражданско общество и дори адвокати, като например Ширин Ебади, която се застъпва за задържаните там представители на бахайската общност. Считаю, че това е политиката, която в момента може да постигне успех, дори и в краткосрочен план.

(Ръкопляскания)

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). - (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, госпожи и господа, миналата седмица – за моя голямо удоволствие като нов член на Парламента – на заседание на комисията по външна политика ние изслушахме изказване от г-н Махмалбав, ирански филмов режисьор, който ни каза в прав текст, че преди тези избори в Иран е имало 20% демокрация, но след изборите, които по негово мнение са били фалшификация, в държавата не е останала никаква демокрация.

Аз също съм съгласна с това описание – напълно вярно е, че това бяха фалшифицирани избори, които, с широкомащабна изборна измама, отнеха това право на мнозинството от иранския народ, което призоваваше за промяна. Г-н действащ председател на Съвета, има нещо, към което по-конкретно проявявам интерес: в средата на август, ще се състои встъпването в длъжност на „преизбрания“ г-н Ахмадинежад. Какво се обсъжда понастоящем в Съвета и също в държавите-членки? Ще бъдат ли Европейският съюз и държавите-членки официално представени на това встъпване в длъжност? Искрено се надявам, че не, тъй като не смятам, че трябва да има каквото и да е официално представителство на Европейския съюз или на държавите-членки след тази изборна фалшификация и колкото и твърда привърженичка да съм на по-нататъшен диалог, никой не би трябвало да представя официално Европейския съюз на това встъпване в длъжност. Каква е вашата позиция по този въпрос? Какво се прави в момента в това отношение?

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, когато разискваме въпроси на външната политика като днешния въпрос, включващ Иран, винаги има опасност, както знаем, леко да изостанем от събитията, които се случват. Въпреки това няма съмнение, че Европейският парламент, ако желае, може да играе важна роля, като настоятелно призовава Европа и международната общност да се отнесат сериозно към настоящите събития и да приложат всички необходими инициативи, за да гарантират, че процесът на въвеждане на демократична система в Иран се осъществява на практика.

След засиленото внимание, което международната общност обърна на следизборния период в Иран и на уличните демонстрации, които иранският режим се опита да потисне чрез употребата на насилие, е важно да се направи така, че да не настъпва тишина относно положението в държавата. Да бъдем реалисти за нещата не означава да изключим Иран от дневния ред. От нас зависи също и да поддържаме високо равнището на това внимание, а от шведското председателство – на което благодаря за изразените днес становища – зависи да насърчава силна инициатива, заедно със Съединените американски щати, Русия и други държави с цел да се промени начинът, по който се развиват проблемите в Иран – от демократичните права до ядрения въпрос.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Г-н председател, през последните няколко седмици бяхме развълнувани от постоянните демонстрации на героизъм и смелост на иранския народ, който се изправи с голи ръце пред картучниците и палките на своите тиранни. Големият брой жени, които бяха начело на демонстрациите, е безспорен израз на решителността на иранците да живеят в истинска демокрация.

Г-н действащ председател на съвета, отговорът на Европейския съюз беше твърде слаб и нерешителен. Трябва да изпратим много ясен политически сигнал, който да изразява нашето категорично отхвърляне на тази недопустима теократична диктатура.

Решението беше много ясно посочено от водача на опозицията в изгнание, Масуд Раджави: върховният водач трябва да бъде свален от власт и временен експертен съвет трябва да насрочи свободни избори под международен надзор. Всичко друго е загуба на време и ще удължи този позор.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Бих искала в началото сърдечно да приветствам новия действащ председател на Съвета, г-н Билд. Известно ми е, разбира се, че през следващите месеци той ще бъде изключително ангажиран, тъй като проблемите на света ще се стоварят, повече отвсякъде другаде, на неговите големи, широки рамене.

Г-н председател, когато става въпрос за Иран, имам да кажа следните неща. Първо, иранският режим е непредвидим. Второ, искам да отбележа, че на практика вече има съвсем леко доловими пукнатини в режима, особено в религиозните кръгове. Трето, според моите наблюдения, режимът подкрепя всичко в света що е лошо или което е свързано с корупция – било то в Близкия Изток или в Пакистан. Четвърто, искам да подчертая, че диалогът съвсем не спомага за каквото и да било и накрая, искам да заявя, че гражданите с право желаят повече свобода и в това отношение те трябва да имат нашата подкрепа на европейци.

Бих искала тогава да Ви попитам, г-н Билд, защо Съветът не съумя да изготви по-остро изявление и защо се вслушваме само в гласа на две държави, които винаги искат да действат в ущърб на положението на правата на човека?

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Г-н председател, в началото, разбира се, бих искал да осъдя събитията в Иран и репресиите от страна на иранското правителство, но искам да се присъединя към онези, които се обявиха за това, че трябва да съчетаем натиска от европейските институции с поддържане на процеса на диалог и преговори.

Историята и опитът ни показват, че скъсването на всякакви отношения с авторитарните режими не помага с нищо за подобряване условията на живот на хората, понасящи страдания от такива режими, а в същото време то разклаща позицията на онези, които се борят за зачитането на демокрацията и правата на човека в тези държави.

Ето защо смятам, че трябва да използваме всички инструменти, с които разполага Европейският съюз, за да окажем натиск върху иранския режим, започвайки с Парламента, но в същото време трябва да поддържаме преговорите и диалога – диалог, който оказва натиск върху режима – особено чрез върховния представител г-н Солана.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, днес Иран представлява основната заплаха за международната сигурност и стабилност: от една страна, нарушавайки резолюциите на ООН, той преследва своите цели за снабдяване с ядрени оръжия и, от друга страна, повтаря своето желание физически да унищожи Държавата Израел.

Надявам се, че Европа, със своето шведско председателство, може да изпрати ясно послание към Иран като цяло, посочвайки, че неоспоримите ценности като правото на живот, човешкото достойнство и свободата на избор не могат да бъдат разглеждани отделно от развитието на двустранните отношения и че, по-конкретно, може ясно да заяви, че правото на съществуване на Държавата Израел е неоспоримо, и че Европа, която е преживяла Холокоста на своята собствена територия, няма да позволи втори холокост върху Държавата Израел и нейния народ.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Г-н председател, бих искал да взема думата, за да призова Парламента да се обяви ясно в подкрепа на финансови и технически санкции срещу Иран.

Разбира се, има много доводи срещу санкциите, тъй като те ще повлияят на живота на иранските граждани. Най-лошата последица от тези санкции за иранските граждани обаче няма да бъде недостигът, г-н председател. Най-лошото ще бъде нашето мълчание, нашето бездействие. Санкциите, г-н председател, ще покажат, че не сме безразлични и смятам, че това е от решаващо значение.

Ето защо, г-н председател, Парламентът трябва да настоява за финансови санкции срещу Иран.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, възмутителната иранска теократична диктатура вече носи вината за много престъпления срещу собствения си народ: от обесването на бахаи до обесването на хомосексуалисти, а сега очевидно и за обесването на 50 невинни протестиращи. Така че ние съвсем не сме изненадани от явното заграбване на изборите чрез масова изборна измама. Считам, че това разклащане на режима и смелостта на протестиращите младежи там – които поздравявам – впоследствие ще сложат край на цялото прогнило управление.

Неотдавна г-н Howitt, на друго заседание, предложи да изпратим изборни наблюдатели на ЕС тази зала, които да проверят дали действително е имало изборна измама. Не, ние никога не трябва да легитимираме никоя изборна фалшификация, която ограничава кандидатите въз основа на тяхната религиозна преданост и броене, което се прави при закрити врата.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, слушах много внимателно различните оценки и изразените мнения. Това, както беше посочено, е изключително важно разискване по изключително важна тема.

Мисля, че с основание можем да кажем, че оставаме единни в нашата оценка на това, което се случва, което видяхме по телевизията и още по-важно, което чуваме от хората, което знаят дори повече от това, което може да се види на телевизионните екрани.

Бих искал да изразя несъгласие с някой, който каза, че не сме били достатъчно ясни. Ако сравните това, което е казал Европейският съюз, с изказванията на всички други значими структури на световната сцена, няма съмнение, че точно ние сме били най-ясни, най-последователни и сме използвали най-силните думи.

Бихме искали тези думи да имат по-голямо въздействие от постигнатото, но често се случва така. Но макар и думите все пак да са важни – няма съмнение за това – ние обсъждаме предимно това, което се случва в Иран от изборите на 12 юни.

Мисля, че е важно също така да се концентрираме върху това, което видяхме на телевизионните екрани преди 12 юни, тъй като изведнъж това беше един друг Иран от този, с който бяхме свикнали. Имаше елемент в рамките на режима, определено показващ оживление, елемент на плурализъм, очевидно желание за промяна, за откритост, за реформа. Дали това представляваше мнозинството от иранците или не е много трудно да се прецени отвън, но че то беше значително, се доказва не само със силата на репресиите, които видяхме след 12 юни. Ето защо, като осъждаме това, което видяхме след тази дата, не бива да забравяме това, което видяхме преди нея, и дългосрочното му значение.

Мисля, че сме единни в това, което казваме и което мислим. Г-н Saryusz-Wolski, г-н Cohn-Bendit и г-н Mauro: на практика сходни изказвания, ако погледнем това, което оценяваме. Но най-трудното не е това, което казваме, най-трудното е това, което правим, изправени пред тази ситуация. Ето защо мисля, че трябва да действваме в две насоки.

Първата е сравнително очевидна. Европейският съюз трябва да бъде ясният глас в защита на правата на човека и демокрацията навсякъде и при всякакви обстоятелства. Възможно е да има други фактори, които също се отразяват на формирането на политиката, но тя в никакъв случай не следва да бъде лишена от последователността на нашата защита на правата на човека. Ето защо трябва да осъдим убийствата, използването на смъртната присъда. Трябва да призовем за освобождаването на задържаните. Трябва да бъдем ясни, като

призоваваме за пълно зачитане на свободата и на правата, които съществуват за всички човешки същества в нашия свят.

Второ – мисля, че тук би могло да има известно несъгласие – трябва също така да бъдем подготвени да се ангажираме. Казвам това, като осъзнавам, че това е много по-трудна политика, отколкото просто да стоим настрана, да не правим нищо или да се опитваме да се изолираме: това е лесно, трудното е да се ангажираме. Г-н Kelam спомена някои примери за историческия опит, който имаме, с балансиращото действие, което произтича от него. Но фактът, че имаме известен исторически опит в Европа – който изобщо не е отразен тук – може би ни осигурява възможност да вървим смело точно по този път.

Никога не следва да мислим, че само дипломатическият диалог може да реши всеки въпрос, който се разглежда тук: не може. Други фактори ще засегнат тази конкретна ситуация. Но не бива да забравяме и това, че има въпроси, за които сме длъжни да търсим решение чрез дипломатически диалог. Имам предвид служителите в Британското посолство или френския студент и други, по които сега трябва да работим чрез диалог.

Аз съм от държава, в която 1% от гражданите ни имат ирански произход. Те се местят от едно място на друго. Имаме консулски въпроси, които са толкова много, че е трудно да си представите. Необходимо е да бъдем подготвени да се ангажираме, да помагаме на отделните хора в различни случаи, като не мислим, че това ще реши всички проблеми изведнъж.

Имаме досието по ядрения въпрос, който се спомена. Може да има и други, които вярват, че за това има много по-прости решения. Не мисля, че има каквото и да е решение, ако не се ангажираме с истински дипломатически диалог в това отношение. Това са други въпроси, с които е необходимо да се ангажираме.

Очевидно ще са необходими повече усилия и ще бъде по-трудно при обстоятелствата, които имаме сега, няма съмнение за това и мисля, че на обсъждането в комисията по външни работи миналата седмица бяха посочени някои от трудните решения и някои от трудните преценки, които трябва да направим не само през следващите седмици, но и месеци, но не много по-късно от този срок. Тук трябва да се ангажираме – вие, ние в Съвета и ние като европейци – с други важни действащи лица на международната сцена, не само с американците с новия и добър подход на администрацията на г-н Обама, а да се ангажираме и с други – Съвета за сигурност на ООН, Русия, Китай и с по-широката световна общност. Само тогава можем да се надяваме да сме в състояние да започнем да решаваме не само най-неотложните проблеми, но и другите проблеми, на които трябва да се обърне внимание.

Благодаря за това разискване. Мисля, че от него си пролича ясното единодушие, което имаме, когато става дума за защитаване на нашите ценности, но в него се изтъкнаха и някои от трудните решения и балансиращите действия, с които трябва да се ангажираме през следващите месеци и години. Ние знаем какво искаме да постигнем и трябва да се стремим да го постигнем. Но не си мислете, че ще бъде лесно. Мога да ви уверя, че Съветът ще продължи да бъде силно ангажиран с всички аспекти на това конкретно досие.

(Ръкопляскания)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, моля да ме извините, но току-що получих информация и искам да я споделя със Съвета и с всички мои колеги.

Наталия Естемирова, която беше кандидат за наградата „Сахаров“ на Европейския парламент, е била отвлечена тази сутрин в Грозни и е задържана в плен от неизвестни похитители. Призовавам Съвета, Комисията и членовете на Европейския парламент да протестират, за да е известно на Москва, че ние мислим за Наталия Естемирова.

Председател. - Разискването приключи.

Richard Howitt (S&D). - (EN) Г-н председател, искам само да изясня нещата, тъй като името ми беше цитирано от колегата г-н Tannock.

Миналата седмица не призовах да има наблюдатели от ЕС, а всъщност по-рано по време на разискването много ясно казах, че ако обстоятелствата оправдаваха това, Европейският съюз щеше да може да изпрати мисия за наблюдение на изборите в Иран. Но точно фактът, че Комисията нямаше увереността да направи това, поражда в нас уместни, оправдани и обективни опасения по отношение на провеждането на тези избори.

Съжалявам, че г-н Таппоск не беше в залата, за да чуе това по-рано по време на разискването и се надявам, че успях да изясня въпроса.

Председател. - Разискването приключи.

9. Китай (разискване)

Председател. - Следващата точка е изявленията на Съвета и на Комисията относно Китай.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, без съмнение още едно важно разискване. И въпреки че темата е Китай, разискването се провежда на фона на важни събития в Синдзян в западната част на Китай. Зная, че тези събития се следят от много членове на Европейския парламент, както и на нашите съответни национални парламенти в цяла Европа.

Също така ние като Съвет изразихме нашата загриженост във връзка със сведенията за размириците там и призовахме за съдържаност от всички страни и за мирно решаване на ситуацията. Мисля, че е време да кажем, че отдаваме голямо значение на правата на човека. Също така дълбоко съжаляваме не само за загубата на живот, но и за разрушаването на имущество и за всичко друго, което видяхме, че се случва, и можем само да осъдим отговорните за това, които и да са те.

Но нека също да използвам възможността, за да оценя малко по-обширно нашите отношения с Китай, държава, с която имаме необичайна гама от сложни отношения. Всъщност, когато през 2003 г. решихме да установим тези отношения в рамките на всеобхватно стратегическо партньорство, се ангажирахме с изключително амбициозно начинание и това си проличава много добре със утвърдените и широкообхватни отношения, които имаме днес с Китай.

Разбира се комплексността предоставя възможности. Тя създава и предизвикателства от различно естество. Това, което се опитахме да направим с тези отношения, е да ги развием до степен, в която можем да обсъждаме открито и открито всички опасения, които бихме могли да имаме и от двете страни. Основата за подобен открит диалог е споделяният интерес, който имаме към развитието на нашите отношения, споделяният ни интерес към световния мир и стабилността.

Ние се стремим към това чрез диалог и чрез многостранно сътрудничество. Провеждаме ежегодни срещи на високо равнище и сравнително чести срещи на равнище на министри на външните работи. Също така два пъти в годината осъществяваме интензивен диалог по въпросите на правата на човека и разбира се секторни диалози по различни теми като очевидно търговията е въпрос от особена важност. Провеждаме и ежегоден диалог на високо равнище в областта на търговските и икономическите въпроси. Както знаете, през 2007 г. започнахме и преговори за споразумение за партньорство и сътрудничество. Преговорите постигат напредък, но все още има потенциал за увеличаване на усилията от двете страни в преговорите.

Имаме съвсем ясен интерес да развиваме отношенията с Китай във всички области и от това произтича, както казах, възможността за открит и откровен диалог и по въпроси, по които нашите ценности може би се различават, а знаем, че такива въпроси съществуват, включително правата на човека, както и въпроси като използването на смъртната присъда, но също и да преследваме общия интерес, който без съмнение имаме в наши дни: важни са въпросите за световната финансова стабилност, въпросите за това, как да се справим с предизвикателството на изменението на климата.

Важни са и въпросите в областта на външната политика, независимо дали става дума за положението, което виждаме на Корейския полуостров с провокацията на Корейската народнодемократична република (КНДР) или положението в Бирма, където без съмнение сме обезпокоени от това, което се случва, но нашата загриженост е свързана и с положението в Африка, както и необходимостта да защитим изключително важните морски пътища в района на Африканския рог.

Сега няма да разглеждам повече този въпрос, но искам само да подчертая нашата загриженост във връзка с някои събития, без да съм в състояние да ги оценя подробно във всяко отношение, тъй като те са неимоверно сложни, да изразя надеждата ни, че те могат да се решат по мирен начин и готовността ни да се ангажираме с китайските органи в откровен диалог по тези въпроси, както и по широкия кръг от други интереси, които споделяме и по които трябва да имаме диалог.

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, фактът, че настоящото разискване е насрочено в рамките на вашата учредителна сесия е показателен за значението, което Парламентът отдава на нашите стратегически отношения с Китай. Отново приветствам възможността да участвам с кратко представяне на

позицията на Комисията от името на колегата Бенита Фереро-Валднер, която, както казах, за съжаление пътува тази седмица и не може да бъде тук.

Не е необходимо да напомням на Парламента за огромния напредък, който постигахме в отношенията с Китай от първата ни среща на високо равнище преди 10 години. Икономическите и търговските отношения се промениха, контактите между хората се увеличават и участват в диалог по все по-нарастващ кръг от въпроси.

След последната среща на високо равнище ЕС-Китай през май преговорите за ново споразумение за партньорство и сътрудничество протичат добре и можем да се възползваме от нарастващия брой контакти на високо равнище, включително особено успешното посещение на министър-председателя Вен при председателя Барозу по-рано тази година и срещата на високо равнище за диалог по икономически и търговски въпроси, на която бях съпредседател с вицепремиера Ван Кишан.

Разбира се, днес вниманието ни е насочено към глобалните предизвикателства, включително икономическата и финансова криза и изменението на климата, а също така и регионалните проблеми. Същевременно имаме силен интерес към положението в Китай, където сме свидетели на много забележителни постижения, но също и на събития, които предизвикват загриженост. Политиката на Китай за отваряне на неговата икономика изведе стотици милиони души от бедността и спомогна за световния напредък към важните Цели на хилядолетието за развитие. Китай обаче е огромна държава със сериозни предизвикателства от национален характер и различия между нейните райони.

Силата на нашето стратегическо партньорство позволява конструктивен и открит обмен на мнения по въпроси, по които възгледите на Европа и Китай се разминават. Това могат да са аспекти на нашите търговски отношения или правата на човека – например по отношение на Тибет, който зная, че представлява конкретен интерес за Парламента. Наскоро изразихме дълбока загриженост във връзка с размириците в Синдзян, осъдихме смъртните случаи и изразихме нашите съболезнования и съчувствие към семействата на жертвите. Призовахме всички страни да проявят сдържаност и да прекратят незабавно всички прояви на насилие. Надяваме се, че може да се намери изход от ситуацията по мирен път чрез диалог без повече кръвопролития.

През годините ЕС правеше опити да изрази пред китайските органи опасенията си във връзка с положението на етническите малцинства в Китай и да сподели собствения си опит, често мъчителен, за това, как да се справи с причините за маргинализиране, изключване и дискриминация, с които често се сблъскват тези малцинства.

Всички споделяме целта за по-открит, прозрачен Китай, спазващ международните стандарти за правата на човека и сътрудничей в преодоляването на световните предизвикателства. За да постигнем това, трябва да продължаваме да интегрираме Китай по-пълно в международната общност и да работим за развитието на нашето стратегическо партньорство в духа на конструктивната ангажираност.

Elmar Brok, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, съгласен съм с основното съдържание на казаното от предишните оратори от Съвета и от Комисията. Аз също съм на мнение, че следва да продължаваме политиката за единен Китай с цел постигане на сближаване с Китай като обединена държава и че в никакъв случай не искаме да застрашаваме тази възможност. Разбира се, ние не допускаме насилие – независимо дали става дума за насилие от страна на демонстранти при специфични обстоятелства или насилие от страна на държавата срещу демонстрантите, какъвто беше в действителност случаят. Исках да отбележа първо това.

Необходимо е обаче също така да разберем, че в Китай насилието от страна на централното правителство, което в тази мултиетническа държава с много културни различия не показва достатъчна степен на разбиране, винаги ще бъде повтарящ се проблем. Ето защо по-голямата културна автономност, по-големите възможности за мобилност и възможностите, свързани със запазването на идентичността и езика, са все предпоставки всички граждани на една мултиетническа държава да могат да живеят заедно под един покрив.

Историята на Китай съдържа множество случаи на разделяне и обединение с мащабни прояви на насилие. Това се случва отново и отново в цялата история на Китай. Китай трябва да осъзнае, че това не може да продължава и че трябва да въведе тази автономност.

Уйгурите са умерено сунитско малцинство. Те не представляват пряка терористична заплаха. Ето защо е налице същата опасност, която наблюдаваме в Тибет, и тя е, че ако Китай не постигне споразумение с умерените течения, винаги има млади радикали, които не могат и не искат да чакат повече. Поради това забавянето на решението по отношение на идентичността забавя решението в дългосрочен план. Китайското правителство получава изключително лоши съвети да говори само за терористи, да твърди, че тези хора искат да разрушат единството на държавата и да казва, че външни сили като Ал Кайда и други стоят зад това. Не мисля, че това

е решение за тази държава и поради това следва да покажем ясно, че не приемаме подобна политика. Всичко това следва да се разбира в светлината на това, за което говорих в началото на моето изказване.

Adrian Severin, *от името на групата S&D*. – (EN) Г-н председател, китайците имат пълното право да ни питат защо Европейският парламент включи положението в Китай в дневния ред на първата месечна сесия от новия си мандат.

Отговорът ни трябва да бъде ясен: това е така, защото Китай е много важен за нас, а не защото мислим, че нашата роля е да поучаваме Китай или да налагаме нашите възгледи за това, как трябва да се решат чувствителните вътрешни проблеми на тази държава. Точно защото Китай е толкова важен за нас, следва да обръщаме специално внимание на всяко събитие, което засяга неговата вътрешна стабилност, и на всяко събитие, което би могло да се превърне в заплаха за неговата сигурност.

Този път ситуацията беше породена от мултиетническата действителност в района Синдзян и от стремежа на преобладаващата уйгурска етническа група за автономия. Такива ситуации са винаги чувствителни и поради това е важно зачитането на правата на човека и на малцинствата, водещо до чувство на достойнство и сигурност както за малцинството, така и за мнозинството.

Правата на малцинствата обаче не следва да бъдат оправдание и не могат да бъдат оправдание за сепаратистките политики, за екстремистките средства за насърчаване на тези политики и със сигурност не за убиването на мирни граждани, принадлежащи към малцинство или към етническа общност.

Призовавайки за пълно зачитане на правата на човека и правата на малцинствата, изразявайки съчувствие към всички жертви на тези права, искам ясно да по отношение на терористичното, религиозното, екстремисткото и сепаратисткото измерение на тези събития, Европейският парламент следва да предложи своята подкрепа на китайското правителство и общество, за да се справят с тези трудни обстоятелства, които са проблем и в някои от нашите държави. Като призоваваме китайското правителство да се въздържа от прекомерно използване на сила, трябва също така да призовем всички по света да се въздържат от използване на правата на малцинствата като средство за насърчаване на геополитически цели.

Graham Watson, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, Парламентът е отдавна критично настроен към Китайската народна република заради отношението ѝ към етническите малцинства. Уйгурите от провинция Синдзян са изстрадали неимоверно много, особено след окупацията на Източен Туркестан от страна на Китайската народна република през 1949 г.

Народната република твърди, че не се стреми към териториално разширяване. Историята показва, че в Източен Туркестан, Тибет и Тайван при комунистическото управление нейният стремеж е бил да властва и да подчинява. Ето защо Европейският съюз не трябва да отменя ембаргото на оръжие за Китай.

Може би е пресилено европейски министър-председател да нарича реакцията спрямо последните размирици „геноцид“, но недоволството на народната република от намеса във вътрешните работи разкрива схващане за света, което е трогателна отживелица. Ако очертанията на световната икономика се оформят в компютърните центрове на западното крайбрежие на САЩ, в телефонните центрове на Индия, във фабриките на Китай, ако важни решения могат да бъдат съобщавани от Пекин до Брюксел в рамките на наносекунда, действително сме се превърнали в една световна общност и в нея няма място за репресии или подчиняване на основание на раса или религия, или на етническа принадлежност, няма място за ислямophobia или за антисемитизъм, или за каквото и да е вид омраза.

В случая проблемите на Китай произтичат от застаряването на населението. Държавата се нуждае от повече млади хора, които да работят на други места, подобно на проблемите, които срещаме тук в Европейския съюз. Видях това, когато посетих Урумчи преди четири години. Но народната република ще установи, че се нуждае от политики за защита на икономическите мигранти, политики за признаване на законните искания на етническите малцинства, така, както правим ние.

Ето тук е ролята на Европейския съюз, г-н Билд. Знаем, че когато демокрациите укрепват, в тях се засилва желанието да позволяват на хората самоуправление и самоопределяне. Действително, най-сериозните проблеми в Европа съществуват в по-младите демокрации като Испания и Унгария. Трябва да помогнем на китайците, които са напълно способни да живеят в демокрация – както доказват Тайван и Хонконг – да съчетаят своята нарастваща икономическа сила с нарастваща политическа зрелост при развитието на демокрацията и да им съдействаме да развият политиките, които да съчетаят, политики като „Еразъм Мундус“, политики, за които говори члена на Комисията с цел засилване на обмяна между хората. Убеден съм, че за целта Европейския съюз може да играе важна роля в работата с Китай.

Helga Trüpel, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-н действащ председател на Съвета, осъждам насилието и от двете страни както от страна на китайците от националността хан, така и от страна на уйгурите и скърбя за всички невинни жертви.

Това обаче не е конфликт, в който двете страни са еднакви. Уйгурите са потискан народ, наброяващ само девет милиона души. Смятам, че политиката на Китайската народна република по отношение на малцинствата е неуспешна. Също така обществото не е хармонично, както твърди Китайската комунистическа партия. В Синдзян районът на уйгурите, културната автономност е точно толкова слаба, колкото и в Тибет. Няма истинско самоуправление, въпреки че тези райони се считат за автономни и преди всичко – като това е от решаващо значение особено за по-младото поколение – уйгурите нямат същите социални и икономически права като останалата част от населението. Въпреки това Китайската комунистическа партия признава само едно обвинение, само едно непрекъснато повтаряно обвинение и то е за престъпен сепаратизъм. Всеки, който насърчава правата на човека и демокрацията в Китай, рискува да бъде обявен за престъпник и сепаратист.

Китайската народна република обаче трябва да разбере, че единствено чрез гарантирането на правата на малцинствата ще има действителна възможност за вътрешен мир. Само чрез предоставянето на еднакви права Китай ще има мирно вътрешно развитие и приемане на тази държава.

Искам да отправя още едно последно много важно мнение към шведското председателство. Да, вярно е, че сме заинтересовани от стратегическо партньорство с Китай по отношение на изменението на климата и общи въпроси на външната политика. Въпреки това не можем да жертваме правата на човека и нашите критики по отношение на състоянието на правата на човека в Китай заради стратегическия интерес. Вместо това нашата стратегическа политика по отношение на Китай трябва да съдържа ясна позиция относно политиката спрямо малцинствата и нарушаването на правата на човека в Китай.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, от векове уйгурите са оцелявали в изпълнен с опасности живот в негостоприемна част на една огромна държава. Повечето от тях са мирни последователи на исляма. За съжаление обаче, през последните години някои местни жители станаха все по-радикални под въздействието на терористи, свързани с Ал Кайда. Китай никога не е бил толерантен към неподчинението или към собствените малцинства, но споделям неговите опасения от заплахата от уйгурски ислямистки тероризъм. Аз всъщност съдействах за убеждаването на Съвета да забрани Уйгурския фронт за освобождение на Източен Туркестан преди три години.

Авторитаризмът на Китай и доминирането на националността хан не трябва да се използват като оправдание от уйгурските терористи, някои от които се намират чак в залива Гуантанамо и сеят страх и насилие, като повечето от жертвите на неотдавнашното насилие всъщност бяха китайци от националността хан.

Естествено много от нас са загрижени за правата на човека в Китай и аз също съм ангажиран като приятел на Тайван. Въпреки това Европейският съюз продължава да поддържа политиката за единен Китай и предвид факта, че ЕС официално счита Тайван и Тибет за част от Китайската народна република, определено не следва да подкрепяме по никакъв начин отделянето на провинция Синдзян.

Интересен аспект на този въпрос е дали това противоречие ще накара мюсюлманските партньори на Китай в Африка като Судан да преосмислят своите връзки с тази държава.

И накрая, отбелязвам, че министър-председателят на Турция г-н Ердоган определи насилието като геноцид: малко пресилено от негова страна, след като собствената му държава отказва да признае геноцида над арменците. Усилията му в призоваването за пан-тюркски национализъм също са лицемерни, предвид отношението на Турция към собствените ѝ малцинства, и по-конкретно кюрдите в източна Турция.

Bastiaan Belder, *от името на групата EFD*. – (NL) Призивите за джихад се разпространиха както в района Синдзян, така и извън него и сега има опасност кървавите сблъсъци между китайците хан и уйгурите на китайска територия да се засилят драматично както в Китай, така и извън него. Местната християнска общност полага максимални усилия срещу опасното религиозно измерение на етническото разделение в Синдзян. Общността се моли конкретно за мир, стабилност и справедливост за всички граждани на Синдзян.

Доста нерационално, но китайското правителство не поема предложената помощ, а я отблъсква с репресии. Това си проличава от явната кампания на правителствени агенции срещу мирни протестантски домашни църкви напоследък. Така на 3 юли по време на служба в Синдзян бяха арестувани осем християни. Четирима от тях все още са задържани на неизвестно място, а двама мисионери от американци от китайски произход просто изчезнаха.

Приканвам за неотложна намеса от страна на Съвета и на Комисията по отношение на китайските органи, за да се гарантира свободата на вероизповедание за всички в тази критична ситуация в Синдзян. Това ще бъде единственото ефективно противодействие на призива за джихад и също така ще осигури на китайските домашни църкви доказателство, че те са част от плановете на Пекин за създаване на хармонично общество.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (EN) Г-н председател, „насилие“, „голям брой жертви“, „стотици загинали и ранени в Китай по време на бунта в провинция Синдзян“: това бяха тревожните сведения, които получихме преди десет дни. В Синдзян интернет е бил блокиран напълно, което е ограничило комуникациите към и от пустинния район. Отчитайки това, което се случи в Тибет миналата година, неотдавнашните събития в Източен Туркестан, известен още като Синдзян, следва да бъдат отрезвяващо напомняне за китайското правителство за неговата цялостна политика по отношение на етническите малцинства в Китай.

Посланието, изпратено от уйгурския народ е, че тази политика се е провалила и че китайското правителство трябва да разбере това и да търси решение. Осеммилионното уйгурско население в района отдавна недоволства от отношението, което получава от китайското централно правителство и наскоро по време на расистките нападения на саморазправа китайското правителство не успя да защити уйгурите от извършителите на насилие. Това няма нищо общо с войната срещу терора, противоречивата идея, използвана от китайското правителство като оправдание за своето потисническо отношение към уйгурите в Източен Туркестан.

Фактът, че президентът Ху Цзинтао трябваше да прекрати участието си в срещата на Г-8 в Италия, за да се върне в Китай, показва, че китайското правителство осъзнава, че събитията в провинцията не са просто изолиран инцидент. Вместо да търсят решения чрез репресии и потискане, китайските ръководители се нуждаят от положителни действия, насочени към основните недоволства на уйгурския народ, особено ако Китай иска да покаже зрелост и да създаде действително хармонично общество.

Напълно подкрепям позицията на ЕС, изразена от действащия председател на Съвета, да се призовава настоятелно за съдържаност от всички страни и да се призове правителството на Китай да зачита свободата на словото и информацията, както и правото на мирно протестиране.

Véronique De Keyser (S&D). - (FR) Г-н председател, избухналото насилие в автономния район Синдзян беше жестоко потушено от китайското правителство. Според официалните сведения сблъсъците между уйгурите и националността хан са станали причина за 186 смъртни случая, но кръвопролитията продължават.

Това насилие се представя от Китай като обикновен междуетнически конфликт между националността хан и уйгурите, но всъщност то е почти неизбежният резултат от неговата репресивна политика в района Синдзян. Районът е стратегически, но труден за контролиране. Като основен транзитен маршрут и с богатството си на природни ресурси – злато, нефт и природен газ – той има решаващо значение за бъдещето на доставките на енергия в Китай. Неговото население обаче включва много етнически групи от некайтайски произход, като най-голямата от тях е на уйгурите. Последните съставляват почти половината от населението и в по-голямата си част са мюсюлмани сунити от турскоезичен произход. От десетилетие те са систематично дискриминирани и застрашавани от асимилация и смърт, а идентичността им е в опасност.

Всъщност политиката на Китай по отношение на етническите малцинства беше либерална през 80-те години на XX век, но постепенно стана по-строга и китайските органи използват 11 септември 2001 г., за да популяризират своята борба срещу – забележете как са обединени – тероризма, сепаратизма и религиозния екстремизъм. През април 2009 г. организацията „Амнести Интернешънъл“ публикува твърдо предупреждение: след Тибет ще последва и Синдзян. След неуспеха на политиката на ненасилие уйгурските сепаратисти ще търсят други начини за удовлетворяване на исканията си за признаване на своята идентичност и това наистина се случи.

Китай обаче не може да продължава да поддържа своята цялост чрез повтарящи се прояви на кръвопролитие. Като държава, подписала международни споразумения, той е длъжен да защитава своите етнически малцинства. Освен това неговата конституция, заедно с неговия закон от 1984 г. относно регионалната автономия, също го задължава да защитава малцинствата. Ще продължи ли Европа да си затваря очите и просто да осъжда репресиите и без успех да иска освобождаването на политическите затворници? Не. Правата на човека в Китай са политически проблем и трябва да имаме смелостта да напомним на тази държава за ангажиментите ѝ към нейния народ и за риска, който ще поеме по отношение на международната общност, ако не ги изпълнява. Ще очакваме решителни действия от шведското председателство по този въпрос.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). - (PL) Г-н председател, начинът, по който се третираха протестите в провинция Синдзян, предостави допълнително потвърждение за авторитарния характер на комунистическите органи в Пекин. Най-малко 180 души са мъртви и 1600 са ранени в резултат на най-значимия етнически конфликт,

съществувал в Китай през последните десетилетия. Европейският парламент е длъжен да осъди насилието, свързано с дискриминация по етнически или религиозни причини. Такъв следва да бъде нашият отговор в този случай, когато мощта на една авторитарна държава е използвана срещу уйгурското малцинство. То обаче не е единствената жертва на тоталитарните правителства.

Гражданите на Европа, която се основава на християнските ценности, имат специален дълг към християнските малцинства, които са преследвани в други части на света. Според неофициални източници, що се отнася до Китай, това малцинство наброява над 30 милиона души. Това означава, че представители на население със същата численост като на голяма европейска държава са тормозени, преследвани и възпрепятствани да търсят работа, измъчвани и убивани от китайските комунистически органи. Китайският режим е наясно, че копнежът за свобода и принципите на правовата държава са присъщи на християнството и поради това той се опитва да спре разпространението на тази религия. Но опитите му да се пребори с църквата се оказват неуспешни, тъй като броят на вярващите нараства стабилно с всяка изминала година.

Китайските органи трябва да разберат, че така наречената централна държава не може да стане истинска съвременна държава, освен ако не започне и докато не започне да зачита основните принципи на демокрацията и свободата на вероизповеданието.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, днешното разискване доказва отново, че Съветът е слабата точка в Европейския съюз. Парламентът прие много ясна позиция по отношение на правата на човека, а лейди Аштън представи впечатляващо ясна реч от името на Комисията. Но от Съвета чух само, че те осъждат и двете страни за насилието.

Разбира се, насилието от страна на уйгурите следва също да бъде осъдено. Но можем ли наистина да го сравним с това, което комунистическата диктатура, която по никакъв начин не се е поучила от клането на площада Тиенанмън, прави, като потиска цял народ по брутален и кървав начин и заплашва този народ с етноцид посредством целенасочена политика на заселване? Можем ли да го сравним с инцидентите, които са просто израз на китайската пропаганда и които не се разследват от никого на международно равнище? Не мисля така.

Сега обвиняват уйгурите в сепаратизъм. Но сепаратизъм ли е, ако къщата гори и аз се опитвам да избягам от тази къща? Сепаратизъм ли е, ако съм неоснователно лишен от свобода и се опитвам да избягам? Това не е сепаратизъм, това е израз на волята за живот. Ако на уйгурите в Китай беше дадено пространство да живеят в родната си държава свободно, достойно и независимо, нямаше да има повече сепаратизъм. Това е единственият начин да се предотврати сепаратизмът.

Уйгурите не са малцинство, те са народ точно както шведите, чиято численост е по-малка от тази на китайците хан. Но един народ виновен ли е просто защото е по-малоброен? Трябва ли да се прекланяме пред дадена власт, само защото тя е по-голяма? Не мисля така. Ето защо ние като Европейски съюз имаме важно задължение.

Аз представлявам Мюнхен, а седището на Световния уйгурски конгрес е в Мюнхен. По-рано седищата на радио „Свобода“ и радио „Свободна Европа“ също се намираха в Мюнхен. Все още се гордеем, че сме били гласът на свободата по онова време. Сигурен съм, че някой ден ще се гордеем по същия начин, че сме били центърът на свободните уйгури и се надявам, че някога всички уйгури ще се радват на тази свобода.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, едно нещо е необходимо да се каже много ясно: в Китай съществува единна система и ние не искаме да позволим разпадането на тази система. Ние зачитаме китайската система. Това обаче не означава...

(Прекъсване от г-н Posselt)

Ние зачитаме китайската единна система. Това обаче не означава, че не трябва да се зачита и разнообразието на народи в Китай. Ето за това призоваваме ние социалдемократите.

Ние искаме в Китай да се зачитат правата на гражданите, правата на човека и свободата на народа. Искаме да се зачита свободата на изразяване. Искаме журналистите да могат да се движат свободно навсякъде, за да може наистина да се отразява действителното положение. Ето това искаме ние и има едно нещо, което ще кажем много ясно на нашите колеги в Китай: това, което за нас е основен принцип, ще очакваме да бъде основен принцип и за вас в Китай, а именно това, че правата на човека са всеобщи. Това, което политиките ни казват винаги – нека първо да решим социалните проблеми и после можем да говорим за правата на човека – е неправилен подход към нещата. Трябва да бъде точно обратното. Правата на човека са на първо място и след това са социалните права, които са просто неотменна част от правата на човека и не могат да бъдат отделяни от тях.

Ето защо много се разочаровах от това, което казахте, г-н Билд. Сякаш казахте: нека да работим на равнище на икономика, това е нашата основна грижа и всички останали неща не представляват особен интерес за нас. Това не е подходът, от който се нуждаем. Трябва да възприемем подхода, който ни беше представен от Европейската комисия, а именно да кажем, че първо искаме обща основа за нашата работа, върху която в последствие можем да изградим нашето сътрудничество, тъй като ние искаме да има сътрудничество, това е ясно, но не на каквато и да е основа, а само на правилна основа, която зачита достойнството на човека.

Nirj Deva (ECR). - (EN) Г-н председател, позволете ми да поздравя г-н Билд за премереното изказване, което чухме току-що. Аз вярвам в границите на националната държава, признати от Организацията на обединените нации, и поради това съм против свързаното със сепаратизъм насилие навсякъде по света, независимо дали е в Кашмир, Индонезия, Шри Ланка, където съм роден, Северна Ирландия, където преживях бомбен атентат, Испания или дори в Китай.

Съжалявам, че в Китай, една много важна държава за Европейския съюз, бяха ранени около 1 680 души, а 184 бяха убити. Проблемът започна във фабрика за играчки в Гуандун и се разпространи. Между убитите в бунтовете в Урумчи 137 души бяха китайци хан, а 46 – китайци от уйгурски произход. Това е възмутително. Ние трябва да го осъдим.

Ако тези деяния са насърчени и извършени от външни сили, по-конкретно сепаратистки фундаменталистски сили, те следва да бъдат подведени под отговорност в Международния наказателен съд.

Ако те са възникнали в държавата, въпросът следва да се реши от полицията в Китай и ние трябва да я подкрепим. Живеем в малък свят и трябва да живеем заедно. ЕС е ясен пример за това. Подкрепянето на сепаратизма където и да е по света противоречи на духа на ЕС. Не можем да работим за обединението на Европа у дома и да насърчаваме разделянето на Китай в чужбина. Това е пътът към хаос и конфликти.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Въпросът е каква е позицията ни по този проблем? На страната на Китай или на страната на събитията на площада Тиенанмън сме? На страната на Китай или на страната на Тибет сме? На страната на Китай или на страната на уйгурския район сме? На страната на 1,2 милиарда китайци или на страната на 8 милиона уйгури сме? На страната на репресиите, налагането на чужд начин на живот, удобен живот, добро здраве и материално състояние ли сме или на страната на селското, номадско минало, което несъмнено означава бедност и ширещи се болести, но опазва собствената култура, на страната на свободата ли сме? Изказванията на един или двама от моите колеги отразяват стила на диктатурата на бившите режими в Източна Европа. Може ли майка на 11 деца наистина да бъде терорист? Жена, която е излежала присъда, а две от нейните деца са все още в затвора? Каква е позицията ни при това положение? Това е въпросът. На страната на символичната автономия или на страната на истинската автономия сме? На страната на репресиите ли сме, на чуждия начин на живот, експлоатацията на природните ресурси на уйгурския район или на страната на съхранението на културите, свободата и правата на народите за самоопределяне? За мен е ясно на чия страна съм аз. Надявам се, че е ясно и на моите колеги. Трябва да бъдем приятели с Китай, за да може той да се учи от нас. Но ние трябва да правим това, като даваме пример в области като права на човека, свободи, самоопределяне и автономия. Все още ни предстои огромна работа. Във връзка с това си мисля за държавите, които се присъединиха наскоро.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Слушах встъпителните изказвания на Съвета и на Комисията и може би причината е в устния превод, но нито един път не чух думата уйгури, а разбира се уйгурите са тези, които обсъждаме днес. Има стотици загинали и ние съжаляваме за тяхната смърт, освен това има и много повече ранени.

Европейският съюз подкрепя твърдо основните права, правата на човека, гражданските права и мирните демонстрации. Виждаме, че всички тези права се потъпкват грубо. Разбира се, в изявленията чух за необходимостта от диалог. Тази необходимост е нещо, което и аз много искам да подчертая. Този диалог е изключително важен. Но наистина бих искала да разбера от Съвета и от Комисията какви конкретни мерки ще предприемат в краткосрочен план.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, провеждаме настоящото разискване въз основа на универсалния характер на правата на човека, но също и въз основа на необходимостта от световно партньорство. Беше споменато хармонично общество. Това е един от девизите на Китайската комунистическа партия, но и нещо повече: то отразява дълбоката надежда на китайския народ. Хармоничното общество не означава просто същото като замаскиране на авторитарни отношения. Считам, че е наша задача да подкрепим китайския народ в осъществяването на хармоничното общество.

Партньорството означава ясно изразяване. Когато говорим за Синдзян, думата „уйгури“ следва също да се споменава. Откритото изразяване обаче не означава конфронтиране – трябва да избягваме това.

Искам да кажа нещо последно на г-н Posselt. Той говори за сепаратизъм. Г-н Posselt, зная, че Вашата баварска партия знае нещо по въпроса, но мисля, че вместо това следва да подкрепим г-н Brok и да говорим за продължаване на политиката за единен Китай.

Struan Stevenson (ECR). - (EN) Г-н председател, би било голяма грешка да поставим Китай в същата категория в днешното разискване, в която обсъдихме Иран. ЕС има много добри отношения с Китай и мисля, че трябва да внимаваме обсъжданията относно неотдавнашните събития в Урумчи да бъдат точни и основаващи се на факти.

Инцидентът, който се случи на 5 юли, представляваше предварително планирано нападение срещу китайското население хан в този град от страна на уйгурите. Както знаем, някои бойци от уйгурското население в Синдзян са ислямски фундаменталисти, които настояват за отделна държава. Те извършиха жестоко нападение, което причини смъртта на 137 китайци от националността хан. Така че най-голямата част от убитите са били китайци от националността хан. Китайското правителство съвсем правилно изпрати полицейски и военни части да обуздаят насилието и да спрат нападенията за отмъщение на населението хан срещу уйгурите. Какво друго би могло да се очаква да направи правителството? Поради това нека нашите критики да се основават на факти и да не си правим несправедливи изводи за китайците.

Sabine Lösing (GUE/NGL). - (DE) Г-н председател, мисля, че този конфликт много често се представя доста едностранчиво. Съгласна съм с предходния оратор, че в настоящия случай често става дума за нападения срещу китайци от националността хан от страна на уйгурите и че наистина някои от нападенията са расово мотивирани.

(Реплики)

Например четох интервю с една уйгурска жена, която пита дали бихме искали да бъдем управлявани от жълти комунисти. Уйгурите се ползват с много привилегии в своя район, например позволено им е да имат повече деца, разрешено им е да извършват религиозни ритуали дори в работно време, има и много други примери. Затова и много от местните китайци от националността хан им завиждат.

Ето защо трябва да бъдем много проникателни, когато разглеждаме настоящата ситуация, и да проучим причините и последиците. Понякога проблемите не се крият там, където изглежда на пръв поглед. Трябва да внимаваме да не възприемем едностранчива позиция.

Трябва да подкрепяме китайците в решаването на техните проблеми. Едностранчивият възглед, който често се представя в залата, според мен е опасен. Китайското правителство със сигурност има недостатъци в политиката си спрямо малцинствените групи и претърпява и неуспехи. Но то показва и воля за усъвършенстване в много области. Ето защо следва да му помогнем в тази ситуация чрез сътрудничество – действително също и критично сътрудничество – въз основа на доверието.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. - (EN) Г-н председател, мисля, че настоящото разискване действително отрази сложния характер на проблемите, пред които сме изправени. Тук се разгледаха въпроси, простиращи се от различната система, която има Китай, и развитието на тази конкретна система, значението, което придаваме на правата на човека и необходимостта да помогнем на Китай да се развива в посока на по-отворено общество, което да зачита по-добре правата на човека, както и проблемите, свързани с правата на малцинствата, проблеми, които съществуват в Китай.

Но за съжаление Китай не е единствената държава в света, която се сблъсква с тези проблеми и с насилието, етническото насилие, което се извърши през няколко последните дни по улиците на Урумчи. Етническото насилие е винаги нещо лошо. То следва да бъде осъдено и можем само да подкрепяме тези, които се опитват да внесат помирение в конкретната ситуация въз основа на зачитането на правата на човека, като от собствената си история познаваме сложността на тези въпроси.

Г-н Bütikofer засегна въпроса за хармоничното общество. Всички ние искаме да развием и да живеем в хармонични общества и явно е необходимо да помислим какво можем да направим, за да помогнем на Китай да се развива в посоката на общество, което се възприема като хармонично от всеки един гражданин на Китай. Обществата все още не са такива. Всъщност твърде малко общества са такива, това е съвсем ясно. Позволете ми обаче да отбележа, че в първите изказвания на г-н Brok, г-н Severin и г-н Watson видях много мъдрост, която би могла да насочва по-нататъшните ни разисквания, продължавайки важните отношения, които се стремим да имаме с Китай, като разбираме сложността на тези отношения във всичките им измерения.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Заместник-председател*

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Helmut Scholz (GUE/NGL), в писмена форма. – (DE) Решаване на конфликта за милиони уйгури в Китай – диалог, а не осъждане. Скърбим заради кървавите сблъсъци, за загиналите и ранените в Синдзян-Уйгур. Действията на полицията и силите за сигурност бяха прекомерни и вредят на целите на китайското правителство за растеж и стабилност. Същевременно не е правилно Китай да бъде обвиняван в културен геноцид. Правителството полага усилия да постигне равновесие между автономията на малцинствените групи и модернизацията в една мултиетническа държава. Следователно от нас като партньор зависи да подкрепим развитието на Китай по отношение на демокрацията и принципите на правовата държава, без да пренебрегваме специалните исторически, географски и културни аспекти на тази държава. Пристрастната информация ще попречи на диалога и тя няма да компенсира политиката, която не осигурява достатъчно гарантиране на правата на човека. Китай е важен партньор за Европа, наред със САЩ и Русия. Преодоляването на финансовата криза, борбата с бедността, спирането на изменението на климата, осигуряването на енергийната сигурност и гарантирането на снабдяването с вода – нищо не може да бъде постигнато без усилията на Китайската народна република. Повечето уйгури са ужасени от събитията от миналата седмица и преди всичко искат да живеят отново в мир. Китайското правителство знае, че този конфликт не може да бъде решен с насилие. Ние можем да подкрепим диалога между китайците от националността хан и уйгурите и други малцинствени групи, вместо да продължаваме десетгодишната ни намеса отвън с нашите неподходящи методи. Установяването на структуриран диалог, целящ развитие на принципите на правовата държава в Китай, е по-важна задача за Европейския парламент.

10. Хондурас (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявления на Съвета и на Комисията относно положението в Хондурас.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. – (EN) Г-н председател, светът е огромно място. Благодаря за възможността да обърна известно внимание на положението в Хондурас и на сериозността на събитията, които се случват там, не само за Хондурас, но и за целия район. Ще се постарая да бъда разумно кратък.

В началото на тази конкретна криза миналия месец председателството осъди военните действия, насочени срещу президента Селая, който беше избран демократично, въпреки всичко, което може да се каже. Тези действия бяха в нарушение на конституционния ред в Хондурас.

Призовахме за пълно възстановяване на конституционния ред и настоятелно призовахме всички страни и институции да се въздържат от насилие или споменаване на насилие и да положат усилия за намиране на бързо и мирно решение.

Аз мисля почти по същия начин, който очакваме, когато имаме проблеми в различни части на Европа, че Европейският съюз следва да поеме водеща роля и се надяваме, че останалата част от света ще подкрепи нашите усилия. Нашата политика сега се ръководи от предоставянето на подкрепа за Организацията на американските държави в усилията им да намерят решение чрез диалог и компромис по проблемите, пред които са изправени.

Налице е ситуация, при която никой от нашите посланици не е в Хондурас в момента. В момента нямаме и никакви дипломатически контакти.

Приветстваме силно неотдавнашните усилия на президента на Коста Рика г-н Оскар Ариас, носител на Нобелова награда за мир, да направи опит за изглаждане на съществуващите различия. Засега това се оказва – може да се каже, че едва ли е изненадващо – доста трудно начинание. Но съм окуражен от новината, че тази събота ще има нови срещи под председателството на президента Ариас. Можем само да го насърчим да продължи усилията и да продължим настоятелно да призоваваме двете страни да бъдат готови за компромис, като зачитат напълно всяка част от конституцията на Хондурас.

Позволете ми в заключение да подчертая важността, която придаваме, извън рамките на настоящата криза, на провеждането на честни, навременни и прозрачни президентски избори в Хондурас по-късно тази година. Принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека трябва да продължат да бъдат основа

на демократичните правителства в целия свят, включително със сигурност Централна Америка, Латинска Америка, цяла Америка.

Катрин Аштън, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, отново се радвам, че мога да участвам накратко в това разискване, от името на колегата Бенита-Фереро Валднер, когато разглеждаме политическата криза в Хондурас.

След много години Латинска Америка отново изпитва институционален срив. Кризата в Хондурас ни показва колко крехки са принципите на правовата държава и институционалната рамка за решаването на конфликти в някои латиноамерикански държави и всъщност как тези държави могат да потънат в криза, особено сега, когато преживяват период на силна политическа поляризация.

Комисията реагира незабавно. Изразихме нашата дълбока загриженост във връзка със събитията в Хондурас и подчертахме голямото значение, което придаваме на зачитането на принципите на правовата държава, демокрацията и демократично избраните институции. Настоятелно призовахме всички засегнати страни да изгледят различията си по мирен път при пълно спазване на правната рамка на държавата и бързо да започнат диалог в интерес на мира и стабилността в държавата.

Ние изразихме съжаление относно изпълнените с насилие конфронтации, още повече че те доведоха до загуба на човешки животи и призовахме всички засегнати страни да покажат максимална умереност и сдържаност. Комисията обяви, че ще бъде готова да подкрепи всички инициативи, целящи мирното решаване на кризата и възстановяване на конституционния ред.

Както отбеляза председателството, подкрепихме инициативата на Организацията на американските държави и нейния генерален секретар г-н Инсулса, която за съжаление не беше ползотворна. Ние силно приветствахме усилията за посредничество от страна на президента на Коста Рика и се надяваме, че те ще доведат до мирно решаване на кризата.

След събитията в Хондурас и след консултации с правителствата на държавите от Централна Америка и държавите-членки на ЕС се взе решение за отлагане на следващия кръг от преговори с цел споразумение за асоцииране със Централна Америка, преговори, които трябваше да се проведат между 6 и 10 юли в Брюксел. Но вярваме, че тези преговори могат да бъдат възобновени възможно най-скоро.

Отново, както посочи председателството, в отговор на сериозността на положението местният посланик на председателството на ЕС беше отзован за консултации и всички други посланици на държавите-членки на ЕС също напуснаха държавата.

В тясно сътрудничество с председателството и с държавите-членки продължаваме да проучваме начините, чрез които можем да дадем най-добър принос за разрешаването на кризата. Засега не е взето решение за прекратяване на нашето сътрудничество, но плащанията по финансовите ни ангажменти, свързани с подкрепа за бюджета, са задържани.

Съвсем наясно сме, че събитията в Хондурас могат да създадат опасен прецедент, стъпка назад по отношение на демокрацията и могат да дестабилизируют района. Поради това продължаваме да следим ситуацията отблизо и подкрепяме всички усилия за намиране на мирно решение. Ще продължим да уведомяваме Парламента за развитието на събитията в бъдеще.

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, от името на групата PPE. – (ES) Г-н председател, фактът, че избран президент е бил изведен от дома си чрез въоръжена сила, качен на самолет и оставен в чужда държава, е нещо, което от гледна точка на демокрацията следва да бъде категорично и безусловно осъдено.

Г-н председател, въз основа на това трябва да кажа, че коментарът, направен от страна на редица уважавани анализатори, като например Марио Варгас Льоса, във всеки случай е изключително важен: най-изявените защитници на сваления президент Селая – който между другото спечели подкрепа от всички различни политически партии, включително от своята, както и от Върховния съд срещу Националния конгрес на републиката – всъщност бяха представители на режими, характеризиращи се със систематично нарушение на правата на човека и с постепенно ограничаване на свободите на лицата, както отбеляза Парламентът в последния доклад относно положението на правата на човека по света.

Сега трябва да намерим изход от настоящата ситуация. Действащият председател на Съвета каза, че Европейският съюз трябва да способства за възстановяването на нормалните демократични условия, като подкрепя усилията на човек, който е работил за стабилизиране на положението в района, а именно президентът на Коста Рика Оскар Ариас.

Второ, по отношение на предстоящите президентски избори, Европейският съюз трябва да предложи на Хондурас целия си опит, свързан с наблюдението на избори, и следва да се подготви да изпрати мисия на ЕС за наблюдение на изборите.

И накрая, г-н действащ председател на Съвета, е важно Европейският съюз да действа последователно, без двойни стандарти. Неприемливо е, че от една страна Европейският съюз улеснява и засилва своя политически диалог с единствената недемократична държава в района и, от друга страна, кара гражданите на една от най-бедните държави в Латинска Америка да плащат за грешките на ръководителите си, които едва ли са тайна за г-н Селая.

Г-н действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, аз също считам, че Европейският съюз трябва да присъства активно в района, както каза г-н Билд. Сега активното присъствие се проявява чрез преговорите за споразумението за асоцииране, които предстои да стигнат до задънена улица. Г-н председател, не можем да позволим да страдат невинни хора заради виновниците и поради това считам, че е необходимо да обмислим отново бързото връщане на масата за преговори веднага след решаването на конфликта.

Luis Yañez-Barnuevo García, *от името на групата S&D.* – (ES) Г-н председател, присъединявам се към единодушното осъждане от страна на международната общност не само поради сериозността на самото положение и нарушаването на конституционния ред – както отбелязваха действащият председател на Съвета и члена на Комисията – но също и поради изключително сериозния прецедент, породен от ситуацията в район, който с много работа и усилия успя да възстанови демокрацията в целия континент, с някои редки изключения.

Поради това не можем да приемем това положение. Европейския съюз и държавите-членки постъпиха правилно, като отзоваха своите посланици, преустановиха всички форми на сътрудничество и прекратиха преговорите с района. Съгласен съм с действащия председател на Съвета и с председателя на Комисията, че сега трябва да подкрепим постигнато с преговори уреждане на проблема, ръководено от президента на Коста Рика, социалдемократът Оскар Ариас, носител на Нобелова награда за мир и да не провокираме насилие, свързано с репресии и бунтовническо насилие.

Сега не е моментът да анализираме действителните или предполагаемите грешки, които може би са допуснати от президента Селая, на когото остават шест месеца на длъжност, тъй като това не е най-належащият въпрос. Сега е моментът да анализираме особено сериозното нарушаване на конституционния ред в Хондурас, извършено от въоръжените сили (определено с подкрепата на Конгреса и съдебната власт, но по напълно неправилен и незаконен начин).

Ще има достатъчно време да обсъдим неговото бъдеще, но днес без никакво колебание трябва да настояваме за възстановяването на длъжност на президента Селая; той е президент на държавата по конституция до януари 2010 г.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE.* – (ES) (Говори накратко на баски език.) Г-н председател, говоря на баски език, език на малцинство, който все още не е официален в Парламента: баски език. Надявам се, че това ще стане в бъдеще, както при другите езици, и че така ще можем да говорим на родния ми език и на езика на страната на баските.

След като казах това, съм съгласна, цялата ми група е съгласна, с необходимостта от открито заклеимяване на преврата – защото следва да го наричаме с истинското му име – който се извърши в Хондурас. Някои хора може да считат за погрешни опитите за допитване до волята на народа, може би преди всичко друго, но не сме тук да анализираме това. Също така съм съгласна, че както Комисията, така и Съветът трябва да работят за улесняване на възстановяването на конституционния и институционалния ред, който беше нарушен, и да гарантират завръщането на хондураския президент, който беше избран законно от всички хора.

Аз също съм разтревожена от нападенията, които претърпяха някои членове на правителството, дори и в официални дипломатически мисии в Хондурас, които, както разбрахме, са били отзовани. Разбира се, както представителя на Комисията моята група също подкрепя всички действия, които е предприела Организацията на американските държави за преодоляване и решаване на конфликта.

Моята група счита, че ние в Европа трябва да помогнем за укрепване на демокрацията в Хондурас, да гарантираме развитието на основните права и следователно да се погрижим политическият диалог да бъде единственият използван инструмент, който да ни доближи до решаването на проблема, с който се сблъскваме.

Няма съмнение, че ние също подкрепяме всичко, което прави носителят на Нобелова награда за мир г-н Оскар Ариас и съответно също се надяваме, че веднага след осъществяването на споменатите мерки изборите могат

да се проведат през ноември 2009 г. при пълна прозрачност и абсолютно зачитане на демократичната система и на правата на човека. Надявам се също така, че настоящата ситуация ще ни позволи да продължим преговорите, за да сключим споразумението за асоцииране с Европейския съюз.

Raül Romeva i Rueda, *от името на групата Verts/ALE*. – (ES) Г-н председател, аз също бих желал да използвам възможността да осъдя остро и да изразя нашата тревога от неотдавнашните събития в Хондурас.

Следя положението в държавата и района през последните няколко години в качеството ми на заместник-председател на делегацията за връзки с държавите от Централна Америка; за мен е от особено значение и е изключително важно, че обсъждаме този въпрос в първия ден на политическите разисквания в настоящия Парламент. Този факт показва, че това е основен проблем: събитието има тъжната и печална чест да се счита за първия държавен преврат в Централна Америка през 21-и век и това е нещо, което следва да не забравяме.

Поради това не само осъждам остро държавния преврат срещу президента Селая, но също така призовавам Европейския съюз да не признава ръководителя на преврата, Роберто Мичелети. Освен това мисля, че е жизненоважно Европейският съюз да настоява, което той всъщност вече прави, за възстановяването на конституционния ред. От решаваща важност е изборите през ноември 2009 г. да се подготвят по сериозен, отговорен и надежден начин и с оглед на това съм също така доволен, че разговорите, насочени към постигане на споразумение за асоцииране с района, бяха спрени, поне засега.

Призовавам също да преустановим помощта под формата на търговска подкрепа, както направиха други като Световната банка или Съединените щати, с изключение на хуманитарната помощ.

Освен тези мерки мисля, че е важно да не забравяме необходимостта от извършване на ясно и конкретно разследване за това, кой следва да бъде подведен под отговорност за преврата. Ясно е, че са отговорни много хора, че има много други интереси зад този преврат и в някои случаи дори не знаем имената им.

Считам, че Европейският съюз следва да настоява за такова разследване и за да стане това, е необходимо да изпратим постоянни международни делегации на място, които могат да подкрепят движенията, възникващи в държавата, за да изискат, възстановят и призоват за демокрацията, която им е била отнета.

Willy Meyer, *от името на групата GUE/NGL*. – (ES) МГ-н председател, четири дни след преврата моята парламентарна група реши да ме изпрати в Тегусигалпа, за да наблюдавам на място последиците от военния преврат, от държавния преврат. В Тегусигалпа станах свидетел на последиците от всеки военен преврат, а именно: репресии, липса на свобода, заповеди за арест, издавани за членове на парламента, които не са подкрепили преврата, лишаване от свобода на лидери на социални групи и болници с много ранени, които са нарушили полицейския час. Това е подробната картина, която видях там.

Приветствам реакцията на Съвета и от Европейската комисия, тъй като това е единствената възможна реакция. Първо, трябва да бъдат изпълнени всички изисквания, издадени от Организацията на американските държави. Позволете ми да отбележа тук, че на срещата, която проведох с генералния секретар на Организацията на американските държави, установих, че те имат ясна позиция по въпроса: всяко действие, извършено от незаконното правителство на водача на преврата Роберто Мичелети ще бъде обявено за невалидно и във връзка с това Организацията на американските държави вече е решила, че няма да наблюдава избори, провеждани от това правителство.

Надявам се, че Европейският съюз също ще възприеме такова поведение – същата пътна карта – така че всяко действие, извършено от това правителство, да не се приема за законно. В резултат на това при тези обстоятелства няма да можем да наблюдаваме изборите, манипулирани от правителство, което е превзело властта с преврат.

Струва ми се, че предстои решителна седмица. Президентът Селая, единственият президент на Хондурас, беше много ясен: той даде да се разбере, че оставя ситуацията така още една седмица и ако тя не се реши до една седмица на разговорите в Коста Рика дали той трябва да се върне, той ще се върне така или иначе.

Ето защо, предвид решението, взето от единствения законен президент, се надявам, че Парламентът, институциите, Съветът и Комисията ще подкрепят неговото решение, както постъпва Организацията на американските държави, както постъпва Организацията на обединените нации и, между другото, както постъпват Съединените щати. Затова мисля, че е много важно този тон, тон, изискващ възстановяването на конституционната власт и възстановяването на президента Селая, да представлява отличителна характеристика на Парламента.

Колеги, надявам се да стигнем до твърдото решение Парламентът да осъди безусловно държавния преврат и да подкрепи възстановяването на президента Селая. Поради това се надявам също да одобрим всички инициативи на международните организации.

Kader Arif (S&D). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, в началото искам да се присъединя към предходните оратори, като осъдя по възможно най-остър начин държавния преврат, извършен срещу правителството на президента Селая в Хондурас. Неговото своеволно задържане и неговото експулсиране от държавата представляват нарушение на конституционния ред, който трябва да бъде възстановен възможно най-бързо. Превземането на властта от военните, което позволи на Роберто Мичелети да се самопровъзгласи за нов президент, ни напомня за най-мрачните периоди в историята на Централна Америка, които познаваме, и според нас това посегателство срещу демокрацията е неприемливо.

Поради това приветствам решението на Организацията на американските държави да преустанови участието на Хондурас в организацията, както и приемането на президента Оскар Ариас за посредник, който да съдейства за намиране на решение.

Въпреки това съм също загрижен, г-жо член на Комисията, за търговските отношения, които Европейският съюз поддържа с тази държава. От няколко месеца между Европейската комисия и Централна Америка се провеждат преговори за споразумение за асоцииране от ново поколение. След държавния преврат бяха отменени срещите, планирани за миналата седмица. Следва да сме доволни от това. Мисля, че Ви разбрах, но искам да получа повече подробности. Комисията решена ли е да преустанови преговорите до възстановяването на нормалното институционално политическо положение в Хондурас? Това пита аз и моята политическа група, но искам да разбера повече подробности за позицията на Комисията по този въпрос.

Друг въпрос, който искам да поставя, г-жо член на Комисията, засяга Общата система за преференции плюс (GSP+), от която се ползва Хондурас. Няколко организации на гражданското общество съобщиха за спорни решения и нарушения на правата на човека след държавния преврат, по-конкретно по отношение на свободата на движение, сдружаване и изразяване. Европейската комисия трябва да бъде много твърда в това отношение. Системата GSP+ е стимул, който предоставя ползи, зависещи от ясни ангажименти. Има предостатъчно доказателства, за да се съмняваме дали държавата Хондурас изпълнява ангажиментите си при управлението на нейния самопровъзгласил се президент. Ето защо призовавам Комисията да започне проучване за възможността за временно спиране на преференциите, предоставени на Хондурас съгласно системата GSP+.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, нашите миролюбиви принципи не бива да ни позволяват да създаваме впечатлението, че като призоваваме и двете страни в сегашния конфликт да проявят съдържаност, считаме, че извършителите на държавния преврат в Хондурас и конституционното правителство са еднакво виновни. В случай като настоящия насилието от страна на бунтовниците, които се борят за връщането на президента Селая, е законно, а това от страна на пучистите е престъпно.

Личната ангажираност на държавните или правителствените ръководители на държавите от Централна и Южна Америка за осигуряване на безусловното възстановяване на власт на конституционния президент Мануел Селая, показва, че целият континент желае да прекрати веднъж завинаги периода на държавните преврати и диктатурите.

Като спазва единодушните решения на ООН и на всички организации за регионално сътрудничество, Европа трябва да изпълнява своята роля в тази борба, тъй като това е борба, а не споразумение. Това е историческа борба. Европа трябва да прекъсне абсолютно всички отношения – политически, търговски – и всички преговори с подривния режим до момента на безусловното и неподлежащо на преговори възстановяване на президента Селая на власт, тъй като няма за какво да се преговаря, когато става въпрос за демокрация. Европа трябва да призове администрацията на Обама и Съединените щати също да прекъснат своите търговски и военни отношения с подривния режим. Това е цената, на която ще докажем, че сме единни по отношение на принципите, които толкова често твърдим, че спазваме, за да критикуваме принципите на другите.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Г-н председател, положението в Хондурас изисква Европейският съюз да продължи конкретните и решителни действия, които ще доведат до стабилизация, ще възстановят конституционния ред и ще предотвратят задълбочаване на конфликта между поддръжниците и противниците на изгонения президент Селая. Поради това подкрепям инициативата, предложена от г-н Salafranca, да се обяви възможно най-скоро, че одобрена от Европейския парламент мисия може да бъде изпратена в Хондурас.

Страните в спора трябва да бъдат убедени възможно най-бързо да започнат разговори, които ще предоставят възможност да се постигне споразумение, позволяващо на президента Селая да се върне на длъжност и да завърши настоящия мандат, но без възможност за изменение на конституцията, която да позволи неговото

повторно избиране. Подобно решение ще осигури надежда за стабилизиране на ситуацията, въпреки че то може да не бъде приемливо и за двете страни...

(Председателят отнема думата на оратора)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). - (EL) Г-н председател, считам, че като Европейски парламент и като Европейски съюз трябва да направим необходимите промени, за да бъде периодът на преврата в Хондурас възможно най-кратък, президентът Селая да се завърне в държавата си и най-накрая да се сложи край на поредицата от военни преврати в Латинска и Централна Америка.

Трябва да отбележим огромния напредък и демократичните промени, направени през последните години в редица държави, промени, които засилват конституционните и демократичните свободи, които защитават идеята и същността на политиката срещу неконтролираното състояние на пазара с опити той да се пренебрегне и които прекъсват трайните връзки с неоколониализма. Ето защо считам, че следва да имаме предвид огромната отговорност на Европа за мирни действия на международно равнище и да възстановим демократичните връзки и връзките на солидарност с народите и държавите от другата страна на Атлантическия океан.

Карл Билд, действащ председател на Съвета. - (EN) Г-н председател, мисля, че всички изказали се изразиха много силна позиция в подкрепа на защитата на демокрацията и конституционния ред в цяла Латинска Америка. Разбира се, тя съдържа и осъждане на служилото се. Каквито и да са обстоятелствата, ние не изпращаме войската да арестува избрания президент на държавата и да го отпрати в чужбина. Независимо от обстоятелствата, трябва да бъдем много ясни по този въпрос и ние сме много ясни.

Но, за да се справим с положението, трябва да има известно приспособяване, известен компромис. Съдейки по това, което чух от г-н Salafranca и други колеги, всички са съгласни, че президентът Ариас вероятно е най-подходящият човек за постигането на този конкретен компромис. Може би той ще трябва да отдели доста време за преговори с представители на двете страни, но мисля, че е важно да има нашата подкрепа, както и подкрепата на другите американски държави за тези специални усилия.

Що се отнася до естеството на конкретното решение, от него зависи да прецени и от страните зависи да се споразумеят. Но е ясно, въз основа на казаното от мен в началото, че това, към което се стремим, е възстановяване на конституционния ред. Връщането на президента Селая е необходимост, когато става дума за възстановяване на конституционния ред. Може би това няма да е достатъчно и най-вероятно ще има други елементи, които да допринесат за пълно възстановяване на конституционния ред.

Следователно това, за което призоваваме под формата на възстановяване и завръщане на президента Селая, е необходима, но най-вероятно недостатъчна част от възстановяването на конституционния ред, което е от решаващо значение за нашите отношения с Хондурас, за развитието на Хондурас и за надеждността на конституционния ред и демокрацията в тази част на света.

Председател. - Разискването приключи.

11. Съобщаване на предложенията на Председателския съвет: вж. протокола

12. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

13. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 17,30 ч.)